

U.
LÉ.

Hódros Művelődési Társaság
tagjai!

Mellékletben küldöm Hódros
a világhíres előtti
Művelődési Társaság napló-
ját, melyet az előző Belső
Ministerium az 1940-es évek
végén készített.

Emel az együletnek tiszteges
tagja vagyok.

Szeretettel köszöntök
mindenkit!

Szeretettel
mindenkit!

Hódros Hódros

Rp. 2011. évi társasági

Elhatároztuk, hogy életünket napló alakjában megírásuk és nekem jutott az a feladat, hogy a napló elkészítésén és a Leányegylet eddigi életéről röviden tájékoztassak. En ugyan újabb tagja vagyok Egyletünknek és azokat az eseményeket, amelyekről én belépésem előtt történtek csak elmesélésből tudtam, de azok köztudomású dolgok, úgyhogy csak egy-egy pontosabb adatot kellett kérjek akkor, hogy e-lőttem álljon Egyletünk kezdése és fejlődése.

1927.-ben Dr. Szegedy Ro-
bertné n. Pimkódy Mária né-
minek támadt az a gon-
dolata, hogy az unitárius
leányokat egy táborba kéne
közösíteni, hogy egymást
megismerve és szeretve has-
nára legyenek használhatók
és nemzeti munkák és egy-
házasok. E gondolata
megértésre talált és 1927.

novemberében „Percehné Kozma Flóra Unitárius Leány-
egylet” elnevezés alatt meg is kezdte működését az
unitárius leányoknál a lelkes és egymást megértő
kis csoportja. Céljük egymás megismerése és nevelése
volt. Később bekapcsolódtak a vasárnapi iskolába is.

Előadásokat tartottak és többior kérték fel idegen
előadókat is. Közben egy család és egy sekely felu-
tánt is pendestek nagy sikerrel. Az Egyület tevékeny-
sorsú diáklányait és az arra promólo állás nélküli
tagjait anyagi erejének képest segélyezte. Majd később
mikor már többen voltak, közös munkával és pe-
retettel létszítettek egy nép irántal-terítőt. Kora-
tarostól kirándulásokat pendestek és kirándulásokat
vettek részt.

ferenciákon
alkalmával
és egyáltalán-
sal közös kap-
feru a múltban is.

Azóta nyári kon-
leányaink minden
életükben részt vettek
kon az Egyház-
csalattal tartottak

1934.-ben Emjedy Robertné nagy kiváló
phokból a leánytag nagy promóisságára megvált az

Egyetértéssel. Pár hónapig a lányok veretõ nélkül
maradtak, míg új veretõt kaptak Fanya Istváné s.
Parsperth Mária néni serényében.
Ez már akkor került az Egyetbe,
mikor azt már a második Mária
néni vette. Mielõtt folytatnám a
Leányegyet történetét le kell írjam
azt is, hogy hogy került az én
a Leányegyetbe.

A postrentörönci Templom felmentésékor
ismertem meg közelebbiõk Berei Máriaat, aki nagyon
biztatott engem s, az akkor éppen ott levõ Gyirki
Gisit, hogy járjunk csak be az Egyetbe, majd meglat-
junk, hogy milyen kedves hely az és hogy õ már nem is
tudja elképzelni az életét az egy Egyet nélkül. Bátor-
lanságom oly határtalan volt, hogy a kedves bizta-
tásra sem mertem lemondni. Többiõr találkoztam a-

azután Deasi Annával, akivel együtt egy karácsony
előtti vasárnapra terveztünk, hogy „történelmi börtön-
mi bemegyünk. De sem ő, sem én nem tettem meg
ezen „nagy” lépést mondván, csak nem saorjék éppen
a karácsony esti kis ünnepeiket. Huskó után egy júnna-
ri vasárnap mégis csak elment s. a legközelebbi alka-
lommal mikor találkoztam vele nem győztem
szóvalkózni azon a telkeséden, ahogy elmondta, hogy
milyen nagy szeretettel és kedvességgel fogadták
át és hogy sajnál minden eddig elmulasztott ösztö-
vetelt. Addig - addig biztatott míg rákántam ma-
gammal én is elmentem, mondhatom nem bán-
tam meg. Csak hiálával és köszönettel tartozom
első sorban Mária néninek és azután a lányoknak,
azért a sok szeretetért, jószágért és megértésért, amelyet
eddig is körükben élvezhettem. Hiálával Mária néninek
azért, hogy eleinte az Egyháztól belül, majd később az

Egyetlen kívül is bármikor, mint egy drága és
megértő édesanyához mehettem hozzá ügyes-bajts
dolgommal, sokban tanácsot adott, hibáimra fi-
gyelmestetést és minden tekintetben tanított is
mennem. A lányknak pedig azért, hogy én is tagja
lehettem ennek az egyesület megértő és szerető kis
családnak, melyben mindenki, aki közejébe kerül
megtanulja, hogy mindig csak természetes, őszinte
legyen és ahol minden társadalmi korlát lehull
és mint testvér szereti egymást mindenki.

Hogy visszatérjek a Leányegylet életére leírom
azokat az eseményeket, melyek 1934. óta napjainkig tör-
téntek.

A Leányegyleti összejöveteleinket a Koháry-utcai
templom alatt lévő Cserkés Otthonban, melletti tanács-
teremben tartottuk. Ée a helyiség azonban nekünk
oly hideg és barátságatlan volt, hogy arról a kéréssel

fordultunk az Egyháshoz, hogy egy olyan helyiséget ad-
jon nekünk, ahol teljesen otthon éreznék magunkat
annely a miénk, ahol minden nagyobb rendtelensé-
get igénylő munkát elvégezhessünk, amelyt a saját
ülésiink kerint rendezhessünk be és csinóithassunk.
Az Egyház segítségünkre akart lenni és egyelőre jobb
hiányában egy az udvaron lévő ideiglenes kis bédét
bocsátotta rendelkezésünkre. Talán pár hónapot tel-
töttünk munkában, keretben és egyetértésben e
kis helyiségben. Meg is jegyzete egy újonnan belépő tag
hogy mikor először nyitott be a kis helyiségbe - ahol
bisony nagyon sűrűen voltunk - az volt a benyoma-
sa, hogy jaj de kicsi helyiség ez, de mikor velünk
töltött egy délutánt, akkor azt érete, hogy a szoba
falai tárgyalni kezdtek és egy nagy terem volt tel-
tele keretettel. Erre bünkék is voltunk, mert az is
a célunk, hogy mindenki, akéi körénk jön otthon p.

perre magát és melegedjen a mi szeretetünk mellett.
 Pár hónappal múlva az Egyháznak mégis sikerült
 egy helyiséget adni, egy két szobás lakást, melynek
 egyik szobája a "Nővérségi", a másik pedig a miénk.
 Ezt a helyiséget artém boldogan csinosítottuk és ren-
 destülük be.

Fernes Judit torockói mint. testvérünk a közeben beszerelt bu-
 torokat torockói mintára festette be. Egy szőnyeget is állí-
 tottunk be, melyen a

Többet szeretnénk
 szöni, úgyhogy a körünci
 irasztal terítők is mi
 kötjük, a karacsomj vá-
 lóira köntösöket, terítők

szövegek
 a könyvtá-
 gyarafi-
 könyvtá-
 rat szer-

készítettük.
 munkát
 tettük,
 szervez-
 tünk be.

Könyveinket megmutatjuk a Szófia népi irá-
 nyítására mellett. és Erdélyi irók könyveit vásárol-

tunk meg könyvtárunk részére. A fennírt képekben lát-
 hatók a könyvek munkáiban a nővéreink és könyv-
 kötés körben.

De a legnagyobb eredmény, amit eddig elértünk
a magyarokéi nyaralóházunk, amelyet az Egyhá-
telkére az Engedy házra némi által összegyűjtött
pénzből építettünk fel és ahol eddig két nyáron
keresztül 8-8 felejtetetlen napot töltöttünk el.
Itt átadom a tollat Szaposi Máriának, aki a 937.
évi nyaraláson részt vett és arról az alábbi jegye-
tet készítette.

A Pereszlényi Szirmai Flóra Unitárius Leányegylet

aug. 9. től-15-ig tartó nyaralása hazarúton.

Aug. 9-én korán reggel vagy 10 leány kiment a
városban az egylet, és a szép időt kihasználva. Az idő
gyönyörű reggel 7 órára 10 vidám leány gyűlt össze
csomagokkal felkerekedve az Eskü téri hajóállomásnál.
Kártul az indulás pillanatát, azután azt, hogy meg-
érkezünk. Gyönyörű utunk volt, tiszta a nap mi-
kor megérkeztünk Nógrádberőcsére. Dolgainkat a

a faluban elintés-
dogy megmérzés
ahol egy hétig
lakni. Felrak-
tat egy kérevis
s jó kedvűen

re elindultunk
art a kicsi házat,
akarenk együtt
tűz a csomagjain-
mi is felültünk
nagy várakozó-

szel között lettük meg a „gyönyörű” utat felénk
felé „a Szent ábrahámi pihenő” nevű műtámas

helyre felé, hol a mi kis házunk is áll. A leggyö-
nyörebb helyen hegyek között patak s forrás mellett

terül el a telek animes a bal sarkában épült
a háziunk. cheger-keletiünk, neki láttaünk megvárni
a konyhat s elhészéleti első ebédeünk. Délután
meglátogatott József diócsói püspöki vikárius, úr-
s elvitt mindezt egy gyönyörű sétára. Este labr-
tűzet gyújtottunk, József bácsi megtanított egy
pár vidám nótára, s veleünk énekel. Első este
mindenki kerutettel a sívében tirt nyugovóra
mert éreztük, hogy ez a hét a keretet s bere-
jegyében fog eltelni. — chegersin által a

olvasással
s énekekó mell
a chaggar kóros
vona után
reggeli kezdő
ebédlő

kerdtül a
let felkürtül
Zavló fel-
s óreker a
dött a nagy
horku kero —

szelábú artalainál. A reggelihez a tejet

mindég Dési Anna's Ferenczi család mentes el. sőt
hosták a vonat állomásról. D.C. mindent a rea
kiszott munkát végzte. Kettő főzött, kettő mo-

szottott stb. Dési 12 órakor ebédeltem
amint a fertő részén látható

Doluitáni pihenőszék után kiültünk és hárszék

elí sa magunkkal hozott
berkenyurát lementük mi

egyszerűen felohasított. Úrszoma előtt megfű
ródtunk a teljes nélen fogó tiszta hideg pa
tarban. Szép nagy sétákat tettünk

Nógrád verőse

Magyar kastély mellett. Elő tiszta's

Magyardenütt pihenés a nagy sötét után

Útban a "chorp" felé

Este leferves előtt tá-
borlőzet gyűjtőteuer
s előbrándosa enedel-
tűr a nép. magyar é-
nekeket.

Most újra átvenem a tollat Kaposi Máriaától
és leírtatom a napló leírását.

Tirándulásokra mentünk:

Láshegyen.

Falvaini temetőben.

Frábhegyen.

Svábhegyen.

Tábori temetőben.

Svábhegyen.

Körmágyasánál.

Normaföld.

Pécséni hegyen.

Utban karafelk.

Normaföld.

A harácsomj. estéket, azonkívül, hogy a Nézettség
rendesében a Pákos utczában is megünnepeleltük, mi
a saját otthonunkban külön is meghitt harácsomj
estéket rendeltünk. Szemkor egy kis harácsomjlat állítot-
tunk fel magyar sánlival, gyertyával és malomcu-
kossal feldíszítve, melyet az ünnepeley után mindig
egy megingy testvérünk vitt haza, melyet az ünnepeley
~~után~~ hogy a mentester saját otthonunkban állítsa fel.

Harácsomj estéink mindig a legnagyobb szeretetben
és a legbensőségesebb hangulatban folytak le, magam-
bekeztünk arról, akikt nekünk követniünk kell. Sz
cuk, imra és rosvalis után Mária néni ki sokta
osztani arokat az ajándékokat, amelyekkel a bátyok
egymást sokták meg ajándékozni. és amelyeknek az
a jó Tulajdonoságok, hogy nem kerültek sokba, mert
mindenki saját maga készítette őket. Azután
Mária arokat az ajándékokat osztotta ki, melyeket

Mária néni beállt a lányoknak. Első éven minden
kinek egy zsebkendőt adott, a második éven leányegy-
leti jelvényt, a harmadikban egy kis varrókészletet

Mindig csudában feltűnés nélkül dolgoztunk,
míg 1938. április 2-án kiléptünk a nyilvánosság
elő egy műsoros est rendezésével és előadásával me-
lyet Dézsi Anna és Derzsi ^{Lili} rendeztek szép anyagi és
erkölcsi sikerrel.

A PERCELNÉ KOZMA FLÓRA LEÁNY-
EGYLET április 2-án, az Unitárius Misszióház-
ban műsoros estet tartott. Leányaink bemu-
tatkozása a nagyközönség előtt kellemes meglepe-
tésül szolgált mindnyájunk számára, amit a szép-
számú halgatóság s annak hálás tapsai bizonyí-

tottak leginkább. Az előadás egynapi rádió-mű-
sor keretében ötletes megoldást nyert. Az első
zben a szokásos délelőtti rádió-műsort hallot-
humoros feldolgozásban: Derzsi Lili — mint
mondó — déli hírszolgálat, Dézsi Anna és
ei Mária négykezese, valamint Simonyi Györ-
felolvasása és paródiája egyaránt őszinte
zést váltott ki. Szünet után „vidám-est“ kö-
vetkezett, melyet — hála a technika haladásának
és a távolbalátó felfedezésének — nemesak hal-
lottunk, de láthattunk is. Az egyesület „Tánc-
zenekarának“ szereplése után 2 vidám egyfelvo-
násost láttunk. Szereplők — Derzsi Lili, Matka
Lajos, Derzsi Ibi, Dömötör Eszter, Matka Bözsi,
Kaposi Eszter, Nyiredy Szabolcs és Berei Mária
— sokszor megnevették a közönséget. Aztán
kigyúlt a tábortűz, s a dalos leányajkak székely
nótáinak szárnyain lélekben Erdély bérczeire száll-
tunk. Az arcokról eltűnt a gondtalan derűtség, s
a lelkekben a szomorú magyar sors után a ma-
gyar feltámadás hite vett erőt. Ennek a törhetet-
len hitnek külső megnyilvánulásaképpen a „Hiszek
egy“ hangjainál irredenta kép zárta be az ünne-
péget. Az egyik legszebb szám, Varga Istvánné
vezetésével előadott gitár-négyes volt, mely szívet
és lelket egyaránt gyönyörködtetett. — Az ünne-
pé műsorának összeállításáért és megrendezé-
sért Dézsi Annát illeti a dícséret.

Nyiredy Szabolcs.

Mária néni herásteft a lányoknak. Első ében minden
kinek egy zsebkendőt¹² adott, a második ében leányegy-
leti jelvényt, a harmadikban egy kis varrógépet

Mindig csendben feltűnés nélkül dolgoztunk,
mig 1938. április 2-án kiléptünk a nyilvánosság
elő egy műsoros est rendezésével és előadásával me-
lyet Dézsi Anna és Derzsi^{Lili} rendeztek szép anyagi és
erkölcsi sikerrel.

A PERCZELNÉ KOZMA FLÓRA
EGYLET április 2-án, az Unitárius Mi-
ban műsoros estet tartott. Leányain
tatozása a nagyközönség előtt kellemes
tésül szolgált mindnyájunk számára, am-
számú halgatóság s annak hálás tapsai

tottak leginkább. Az előadás egy napi rádió-mű-
sor keretében ötletes megoldást nyert. Az első
részben a szokásos délelőtti rádió-műsört hallot-
tuk humoros feldolgozásban: Derzsi Lili — mint
bemondó — déli hírszolgálat, Dézsi Anna és
Berei Mária négykezese, valamint Simonyi Györ-
gyi felolvasása és paródiája egyaránt őszinte
tetszést váltott ki. Szünet után „vidám-est“ kö-
vetkezett, melyet — hála a technika haladásának
és a távolbalátó felfedezésének — nemcsak hal-
lottunk, de láthattunk is. Az egyesület „Tánc-
zenekarának“ szereplése után 2 vidám egyfelvo-
násost láttunk. Szereplők — Derzsi Lili, Maika
Lajos, Derzsi Ibi, Dömötör Eszter, Matka Bözsi,
Kaposi Eszter, Nyiredy Szabolcs és Berei Mária
— sokszor megnevették a közönséget. Aztán
kigyúlt a tábortűz, s a dalos leányajkak székely
nótáinak szárnyain lélekben Erdély bérceire száll-
tunk. Az arcokról eltűnt a gondtalan derűtség, s
a lelkekben a szomorú magyar sors után a ma-
gyar feltámadás hite vett erőt. Ennek a törhetet-
len hitnek külső megnyilvánulásképpen a „Hiszek
egy“ hangjainál irredenta kép zárta be az ünnep-
séget. Az egyik legszebb szám, Varga Istvánné
vezetésével előadott gitár-négyes volt, mely szívet
és lelket egyaránt gyönyörködtetett. — Az ünnep-
ség műsorának összeállításáért és megrendezé-
sért Dézsi Annát illeti a dícséret.

Nyiredy Szabolcs

Klapsi Maria
alikirjuri

Kallio Eresbet
titkuri

Sieie Anna
postari

Leikka Eini
seppä

Unitárius nyári konferencia. Magyarok. 1938. V. 25-30.

A májusi tavaszi hónapnak rokták mondani,
az áprilisi többnyire átmenetel jelent tel és tavak
között. — A konferenciára való megérkezésünk igaz
nygom, hogy már május közepén volt, a sáros, esős
ido' ami bennünket megelőzte inkább áprilisi
vagy legalábbis októberi látszó. — Mintán fiúk és la-
nyok meghapták a színműre kijelölt épületekben a
rendelkezésre álló rokták, megkezdődött — nem his
barmával is vidámsággal (lámpáknál) — a csomagok
kipakalása is a fekvőhelyek kiválasztása. — Ursonna
előtt — nem törődve az egyéni sekhásokkal — Firenze
József tiszteletes, utána pedig Benedek Gyula tiszteletes
mondott imát. — Leányok részéről a legteljesebb do-
log volt minden esetben a mosogatás. — Gyerekek
nem kellett feltétlenül komolynak lenni. — Vacsora után
beszélgetés, harmonium-játék mellett tánc, vagy ének volt. —
Lászlólevonás imával is a mai nap programján felolvasás
az követ kért. — Hellócs indulékkal tisztán ^{naponta} nyugovóra. —

Érdélyben jártam.

Az elmúlt nyáron egyesületünk jóvoltából Érdélyben jártam, hogy részt vegyek a kolozsvári ifjúsági konferencián, s próbáljam Érdélynek egy egészen kicsi kis részét megismerni.

Utazásommal, egy volt leányegyleti taggal, s Sehey I. I. úrral, egy gyönyörű júniusi reggelen indultunk útunk. Záhatoról görparijsául gyorsan repült utasokkal tömött kocsijával a végtelenségbe futó vassínpáron, az oláh határ felé. Kocsiinkban jövedelmi utasok ültek. Nevetgéltek, beszélgettek. Én kíváncsi voltam a sejjelhezott függönyök között. Az alföld rózsája futott el előttem. Bárányfelhők portoltak a napsugarak égen, s a bízhatóbb mint valami aranyfolyó, segett hullámzott a vedvirágillatos réteken. Köröskörül csend volt néma csend, meddig a szem ellát, mindenütt ez az egyszínű, mégis változatos táj, csak itt-ott nyúlt a magasság egy-egy gémeskút.

Egyzet csak egy hang ütötte meg a fülömet: „Nemsokára külföldön leszünk”. Külföldön, ez nem lehet. Tünődtem is némán ámulva a semmiségbe. Egy nagy felhő kecskét láttam magam előtt, teteje lángolt. A vörös lángtengerből egy velitő szó sugárzott felém, „Trianon”. A láng forr volt, perzselte arcomat, a nő kegyetlen, szaggatta lelkemet. Egy néhai sóhaj szállt fel keblemből.

A vonat csendesén futott be Biharkecskeresre. Utolsó görögnyelvi elbocsátotta, faradtan lihegett. A hatáskiszéledtség átcsigálta az utleveleket, majd oláh veneti kalauzok léptek a kocsikba. A kocsi ajtóiban egy-egy sevonnyos oláh határos állt, elvárva a kijáratot. A magukat fejezéseknek író utasokkal a kocsi lassan tovább indult. A határonál négy magyar katona tisztelgett. Feszés állásuk, nyílt tekintetük eltűnő. Teleszívtam magam a szabad magyar levegővel. Nemsokára „külföldön” voltam.

Első állomás Episcopia Bihorulni. Miroda név gondoltam. Ez Biharpüspöki volt, - mondották néhányan. Újra határvizsgálat,

vége tovább mentünk. Kis idő múlva ismét megközelített az ember. Nagyrészt követhetik - de az állomás elhanyagolt tábláján más volt; Oradea.

A vonat rövidesen tovább rologott, de már nem állt föl a tájakra száguldóttunk. A dombok emelkedtek, hegyekké váltak. A vonat gyors költözés kaparkodott az emelkedő sínekre. Elragadó vidéken jártunk. A régi vízesés után kopár sziklák és a kristálytiszta Körös partjai mellett süntünk el. A nap bújócskát játszott az ég és a felhők között, vonatunk pedig az alagútakban bujt el minteleen. A mondony méhetetlen kúszójából öntötte az olajfolyást, mely fenségesen bevesedett a redvirágillatos mezők és fenyvesek szelvényeiben, millió lóditó illatával.

Gyönyörű jót volt. Utatársammal most már végig az ablaknál álltunk. Beszélni nem tudtunk, csak néztük a tájat és sóhajtottunk. Most éreztük igazán, hogy mit veszítettünk.

Egy este "Hely" ké. Holozsvár, mondta könnyes szemmel egy idősebb néni. Itt lezártunk. Először léptem Erdély földjére. Nagy boldogságomban jöfömben nem láttam és nem hallottam semmit.

Ebből a különös hangulatból egyik volt leányegyesületi tagunk, Székely Anikó vharos ölére szökkenett ki. A konferencia résztvevőinek egy néhány tagja is elém utazott munkatársaim nagy szeretettel fogadtak. Vidám társalgás közben értük el az új utatárs leányotthon, ahol a konferencia időtartama alatt megzálthunk. Boldog éréssel léptünk be a fehér ágyas szobákba, ahol a megérkezett lányok már javában ismerkedtek. A kérdések özönét osztál nekünk, akik kívántuk egy egézően más világból jöttünk. - Rokonaim még akkor este elítél bennünket, hogy Holozsvárt megmutassák. Egy sétára mentünk, bizony hogy éreztük magunkat, mintha csak itthon álltunk volna a városok között. Erre emlékeztet minden. A szőlőket, a keneperőket, a to, a to-parton a vendéglő, a henylibő teraszon a zene. A vidéken cseregő emberek. A zűrevarasok csak magyart hangok vegyültek. Oh

jól esett itt "külföldön" magyart még hallani.

A sétátér fái között süttogött az esti mellő és rázogatta az ide-
leveleket. Az égem ragyogott a mosolygó telihold. Az egész nap a
taxistól, az esti sétától fásadtam indultunk hazra, s bizony már
vártuk, hogy kipróbálhassuk a leányotthon kedvesen hívogató felés
ágyait, s álmorzsáigba utazzunk.

Nó de ha vártuk, hát csaldtunk. Alighogy elvondítottunk, újabb
leányok érkeztek a brassi vonattal. A motiva ismét világszág és é-
let költözött. S mintán az egyik leányka megállapította, hogy
éjfélre jár az idő, s ebben az órában nappal ő ebédelni po-
kott mindehke felkaporodott az ágyalra, vott alá a magácsa, de
legtöbb a másira, s meghendőtött a hóros lakmározás. A hangu-
lat fokozatosan emelkedett, s mise a lakmározással vége lett,
senki sem abaszt aludni. S ha valakinek mégis jéven járult
szándékai voltak, az alól egész egyszerűen kihúzták a lepedőt,
s eltiintek vele. A villanyt eloltották s egy néhány perc múlva ki-
sértetek töltötték be a motiva, a legfontosabbat tücsöket lejt-
re. Valakomnan pellemorzsáigbt egy hintacéket is kerítették, s ker-
dődött az éjfeli mulatság. Amikor pedig letelt a pellemorzsás i-
deje, a lepedők visorakemilték helyükre, de a mulatság tovább
folgt a Kék Duna hangjaival. Éjjel 3 órákor végre mindehke le-
feküdt, természetesen nem felejtette el senki sem a motiva 4
szabát megvizni. S ha azt hitük, hogy sokáig aludhatunk, hát
megint csaldtunk. Reggel 5 órákor nappali lármá vott. Mái
7 óra előtt átmentünk a komorédo kollégiumba, ahol a
konferencia férfitagjai voltak elvállárolva. A kollégium udor-
sán kellett gyülekeznünk, de bizony csak a leányok voltak főisok.
Hogy ezt be is bizonyítsuk fogócskázni kezdtünk nem kicsi lár-
mával, hogy felidregevel az ottani lakók. Mintán kísérletünk
nem rélt be, az udvaron álló hasangot hoztuk működés-
be. Végre sikerült az ébreztő s neki indultunk a XI-ik

unitarius ifjúsági találkozóval. Az előadások délelőtt, délután foly-
tak. Igaz érdekel és érdekelt voltak, de a legtöbb fölül a pro-
ha ország ifjúságától nagyon távol állt. Az ő egyéni problémáikat
és főleg gazdasági problémáikat tárgyalták részletesen. Talán a gas-
dasági szabályozásokról tartottak. A konferencia vasárnap jünnepe-
lyes befejezéssel ért véget. A templomban egy gyönyörű és megható be-
szédet hallottunk Simén Daniél leppényi lelkészétől. De nem csak a
beszéd volt megható, hanem minden. A köfélére került gyönyörű
nagy barokk díszítésű templom, az ünneplés, esztelen felbuzgó orgona
hangja, a sok sok magyar ajkáról felszendülő ének: Hatalmas
Isten, győzeltesen várand...

Oh milyen különös érzés fogott el ott a templomban. Nem tud-
nám elmondani, hogy mit éreztem, csak azt tudom, hogy
szememből lassan két könnyecskéje indult el. Nagyon, nagyon sok
minden jutott az eszembe, s oly végtelenül közel éreztem Isten.

A templomból a kollégium díszterembe mentünk, ahol egy vallé-
pos jünnepeket tartottak. Majd a leányokhoz díszterembe a nőosztály
vezetője, gyönyörűen terített asztalok mellett ebédeltünk. Délután
Klemen Lajos tanár úr vezetésével megtekintettük Kolozsvári nevere-
tesett házaikat, s templomait, este pedig mindannyian egy kert
mulatóra vettünk részt. Az ifjúság nem tagadta meg magát, vidám
zenezőre táncoltunk majdnem reggelig, szüntelen körben pedig pebl-
nél peblt magyarul-tálat hallgattunk.

Az a néhány nap, amelyet ott a patinás régi kis városban
töltöttem, így sejt el, mint egy tündérvilág. Már alig emlékezem
hogy mit láttam és hallottam, csak az emlékek élnek elevenen
lelkemben.

Hétfőn reggel elhagytuk Kolozsvárt, s utatársammal együtt
Tatfalva köztünk ki. Ez a kedves kicsi falu egy emelkedé-
sen fekszik. A falu legmagasabb pontján épült Isten háza,
mely féltő szeretettel őrködik a köréje simuló kis házak fölött.

Thozsánk egy nagy falmentés kapuja előtt állott meg. Ahogy belép-
tünk a kapun, megálltunk, mintha a földbe gyökerezett volna
a lábunk. Tenét valami különös érzés fogott el. Alkonyodott.
A zöld párszítól fehéres emelkedet ki a templom. Megcsendült
a harangzás, hovára, magasztosan, a mellet márnján előállt,
belépődött az apró falusi házikóba, az emberek sivebe. Nem
móltunk semmit, csak összenéztünk. Önkénytelenül is megfogtuk
egymás kezét, s előt megpróbált a helybeli pap; „Amit most ezekkel
ne felejtsetek el soha, s ha harangzót hallotok, mondjátok velünk
együtt: Istén áldd meg a magyart.” -

A templontól egy nagy heit vilasztotta el a paplakot. Oh
hogy szeretünk itt élni. Ablakaitól aranyosról jobk kicsi fal-
vát látunk. Ezeket a falukat később be is jártak. Egzil bedorott
vott, mint a másik. S az emberek, mindeközre így mehetünk,
mintha csak haza mentünk volna. Lehetetleneg mindent le-
inni, amit látam, hallottam és éreztem. Csak egy példányát említek.

Egzil kirándulásunk Mészán keresztül a tordai baradéllhoz
vezetett. Nem mularoztunk el megtelinteni itt sem a templomot.
Thyent még nem látam. A fehéres meszelt falakról élcsa
emelkedik ki a feletéire festett butorzat. A felete alapon piros
magyaró minták vannak, ugyancsak a karkötés mennyesetew is.
Felete a mászék, az praortala, minden. Feszéges és komoly ér-
zéseket vált ki az Istent kereső emberekből. Elhunyt nagy lelkiene
Balázs Ferenc festette bele a maga, s talán az egész melélféig
rossát és éreseit.

Feszéges érzést vált ki az emberekben a tordai baradél
is. Messziről közeledve olyanok látózik, mint egy fatmány.
Kétoldalt hatalmas sziklafal emelkedik az ég felé, lent az
alján víz folyik. A sziklák vigott uton lehet végigmenni raj-
ta. Amikor felértünk a magasba, oly végtelenül kicsinél
érezteük magunkat. Felejthetetlen napot töltötünk ott.

Egy másik kedves kirándulásunk Szindre volt. Itt láttam az első ma-
gyar iskolát. Egyszerű kicsi terem volt az egész. Kőpórá fapadok-
kal, a falon meuelített képpel, magyrománia térképével és a
román király fényképével. A felete táblán egy ott fejtett román
mondás fehéret. Valamelyik kicsi néhgy gyermek vizsgálta le-
hetett. Kegény gyermek! Magyar apja, anyja, magyar iskolába
jár, magyar tanító tanítja - de románul. Sokat beszélgettem a
kedves tanító bácsijukkal. Melegen, lelkesedéssel beszélt kicsi gyerme-
keiről, hivatásáról, a magyar tanító példájáról. S akkor ére-
tem, hogy ők töltik be igazán hivatásukat, nem mi akik
szabadon beszélhetünk az ellenéről, Franciaóról, a megrót hatá-
rőről, hanem ők, akik amikort Erdélyről mint Magyarországról lep-
szebb híreiről szeretnének beszélni, magyromániát emlegetik, s
amikort befelé könnyes szemmel a magyar himnusz próvegét
mondják és énekelik, az előttük álló kicsi gyermekekre a ro-
mán himnusz próvegét tanítják. Mert ha élni akarunk, akkor
igy kell tennünk.

Utolsó kedves kirándulásunk amit megemlégek, Torceló. Ez-
mít a templomot említem először. A torcelói cüsterék és asszonyok,
ahol házakban, ruhákban, népi művészetekben olyan pódálóttó
díszítő éreiről is tehetségről tesznek tanúságot, templomaiiban
is találunk helyet népi díszek számára. A templom fehére
mezélt falai simák és dísztelek. De fontos hely jut a női
kirimunkáknak. A próvélen, az istosztalán, a pap padján mel-
lét szett teríték vanak. A terítőken jellegzetes halászegei min-
tál, egy egy istendicsérő mondás, kelet, no meg a terítő ke-
tőjének a neve. Persze az igazi dísz a templomnak a hívő
serege. Az idegennek valóságos látványosságnak is beillik egy
vasárnap délelőtti templomozás, amikor a templom padjoi-
ban felsőahornak a torcelói asszonyok s leányok hagyomá-
nyos népi viselletekkel teljes reményörökdöttői szünpompájukba.

Egy gőnyöri torokai próbát is megtekintettünk.

Érdelgben tiltott idő nagyra gyorsan repült. Nemcsakára ismét Kolozsváron a veséti kocsihoz voltam. Még egyszer, nem egyszer, szárazot is visszafordultam, mint aki azt várja, hogy a hegyek, völgyek, folyók, fák, minden, minden visszahívja; ne menj, masadj köztünk, mi meretünk.

Lejártak az örmök napjai s én újra Pest felé utaztam a szabed magyar föld vaspályáján. A boldog percel vízpartok fellembe. Ott futható, kergetőző a sok eulék pajzosan, edően. Amiket Budapest hátsó feltüntet, kivéve egy gondolat, mint remény átjárta. Csak egy gondolatom volt, az, hogy nem voltam külföldön.

Folytatom a nyári konferencia leírását.

A napjaink, mint már, istennel az időjárás szerénytől függetlenül allando vidámságban teltek. Minthogy azonban nem koraközvetlenül állt össze csupán az ifjúság, hanem főként arra, hogy a nép előadások meghallgatásával, az egyes horcasablásokkal, bibliaolvasással, isoltarunkkal tisztítsuk lelkünket s egy lépéssel közelebb jussunk a tökéletesség felé — hallgattuk is megvitattuk az előadásokat, s az azoknak részleteit. — A leydeni Nemzetközi Gyóda titkárnöve, mint vendég volt részt konferenciánkon s előadásával megismertetett bennünket a leydeni Nemzetközi Gyóda céljával is törekvésével mely szerint a világra minden nemzetnek is fájának vallá-

sával minden tételnek tanúsítvány, recept és
megértés, az — egyháshoz hasonló — alakilatuk
összetartó kapcsa. — Vendégreceptetük mellett tett
tanúságot, amikor a júli 27 - aug 1 - ig tartó, a
holland Leersum-ban tartandó konferenciájuk-
ra az unitárius egyház képviseltetését kért. —
Dessi Anna egyesületünkéről, annak mun-
kájáról számolt be, előadását egyhangú elis-
merés fogadta. A hosszadalmas főként a kö-
rül a gondolat körül csoportosultak, hogy tag-
jaink száma kevés és hogy munkánk eredmé-
nyét sokszorosan csak akkor tudjuk, ha
gondoskodunk utódokról s igyekszünk lele-
jünk nevelni a nehely egymásravaltság gan-
dolatát és a magyar összetartást s akkor
nem lehet annak akadály, hogy havon-
ta kétszer egy-egy vasárnap délutánt me ál-
dovánanak a tagok az egy letnek, de fő-
ként ön maguknak, mert eschen az öss-
sejöveteleken — én legalábbis mindig így
érestem — megtalálják igazi értékét s azon
az ut érkezői után haladhatnak tovább
amelyet seiktál át kell hogy vegyünk s aris-
lyen irántuk való kötelességgel haladnunk
kell. — Csifó Károly erdélyi unitárius pap meg-

Értecsignek minden apró mozzanata és az
a léhes keret, amelybe nem nyugtult bele
öt napig az irigység, gyűlölet, féltékenységek,
és társadalmi korlátok érzésének érzése.
Öt napig mindenki igazán boldognak érez-
hette magát. — Be hát, hogy csak öt napig!

Megérkezés Magyarországra.

1938 VI. hó 15-ike az a nap, amelyen egy bol-
dog és sikertábor indul most már második
alkalommal nyári pihenőjére Magyarországra, hogy
azután ismét háza térve testileg és lelkieg megpi-
heven könnyebben megérzdhessen a sűrű hétköz-
napok nehézségeivel. Gyönyörű szép tiszta idő
volt, melegen tűzött a nap és a hajó vidáman sil-
lott tovább a Duna barna hullámain. A nap az
éj közepén járt, mikor megérkeztünk. Rövid
rendszere után felhúztuk a nemzeti színű zán-
lót amelyet mindannyian sűrű ruhában álltunk kö-
rül és a sűrű himnuszt énekeltek. Én akkor

isq, erestem, hogy Erdégnél is isq kell egyenes
felemelkedni és szabadá lenni mint a zará-
lónak, amely főm a szabad levegőben bol-
dogan lepedezik. Azt hiszem mindnyáján

erre gondolt
pillanatban,
főházt küld-
hatónak

telt munkát,

töltöttünk egy hetet a mi vidég ott bizonyos
onlévételű hegyekkel és fenyvesekkel körül-
zart tündérligetekben. — Főház után leírás

nink intő savaik hangzottak el, amelyek
alapijai: „Törvények egyenlőség. Arról ismer-
jünk meg bennünket, hogy az én tanítványaim

tagok, hogy egyenlőség keretében. „Hogyan az igét nemcsak
meghallgatni, hanem a mi lelkiünkben valóra is vált-
ást az az akkor értelem mielőtt két nap múlva jött a
valóság öröme. Itak akkor értelem azt az örömet a kapcsolat

tevék ebben a
Erdégnél rövid
tűnt minden-
hez megsejti
hogy ismétitt

real arbor uestiel Mariae neniud is egmiasit irant d
a d'ueloio vuzalena, anit ug lionud, hgy ferezet

Kereke 1. v. 2.

Most hogy Herkes Glonka leirta megirkoasunket
Magyaroktuo, ju probalok meglui valamit a nyaralo-
rol. A napirend maradt a tavalyi. Kedden joggal
irgatottan oltortunk kesutodtunk s indulunk Vozrad-
vesocere a hajóállomásokhoz. Egy holland egyetemi hall-
gatonot vartuk ki velunk akarta tolteni szabadidője
nak egy kis jiroet. Utkorbe megtamultuk a holland
himnust is mikor kacsartunk a kapunál portobalot
az egis tarsasag s ugy vartuk a vendiget Holland
nemzeti szinnel jatkozot iragcsokrol adtuk a himnus
slenckles korben Marianab. Egy kisit feltunk
hogy tan megparajja majd az ocsangot egy idegen
king, de mindnyajan nagyon megorereltuk is orizten
sajnalatuk mikor el kellett valni. A tarsalgas vele
igen valtozatos volt mert nem tudote magyarul, de
nagyon jól mulattunk vele Delutanonkent magyokat
setaltunk, orebbul jobb jiroet federtuk fel a könyvek-
nek. Egyik delutan mikor a tunder-hegyen futtunk,
Maria neni febre vonult levelet joni s mi vig daloldunk

telttöttük az ideit. Azon leszünk figyelmesel egyen
rak hogy egy fiatal káraspár utbayarítás kör
Mária németül. Kegények eltértek s már két orvosi
gyalogoltak és a jó út után tudakozottak. Mikor
tovább mentek Mária németül és mi is katonai gondol-
tuk hogy mihez jó lenne őket elkísérni. Utánuk
futottunk elvettük a nyomaggyainkat és vígan beül-
gettük kisertük őket. S mi találtunk plátó kelleit
elhaladjunk s mi boldogan bűszkén mutatgattuk meg
kínosunket, "Ként ábraháim pikent". Tovább kisertük
őket s mikor elváltunk az az jószágunk volt, hogy sokáig
fogunk egyháza mellett kerülni. S napok tettenetes gyorsan
repülték s mi azt vettük észre hogy magyarokunk négy
felét jó skeretelt Mária németül egy nappal plátó kelleit
kara jöjjen s nekünk az plátó nap nem valami vígan
telt el.

Többben lélekben megismerődve jöttünk Lora, mindenké-
lélekben egy jóvá jövi magyaros seménye.
Káspori Mária

@ „hollandus“

Nyaralásunk főpontjai voltak az esti táborújságok. Vasora után, ha szép idő volt magam magyarázatok rakunk az udvaron és mikor besötétedett körülültük poltrákba beszélőzve, mert az este nagyon hűvös és meggyártottam. — s meglehetősen a műsor.

Feljethetetlen kedves emlékek a tűzvilágában eltöltött pár óra. Dóka, játék, vidám rögtönzések s komoly melabés magyarázatok enyhéssé mellett telt el az este.

Előadásaink rimaszéki alakja „staryá”

keresés I-
cseki edes vi-
tréfaival
sivebe fér-
sem tudjuk
le készelné

luka volt,
dám kedvefull
mindnyajunk
kösött vel
már néhü-
magyarulat.

Táborháziunk lassan leégett, elfogyott a rősz,
mi egy utolsó dallal búcsúztunk a rőp es-
tétől s mentünk lefeküdni. Ez azonban
nem jelentette még alvást, mert igyekor
beszédet, lámpaoltás után a hosszú örsin-
te beszélgetések. Mindenké sorban kitört a
szívét s ha valaki megbántva érte ma-
gát megmondta igyekor s megtörtént a
szimfoniára s nem kellett senkinek
komorúsággal a szívében (lefeküdni,
elaludni) - Azt hiszem az egy nap
előtt ismeretlen szívében valóztottjai
magyon jöt alhattak ebben az időben,
mert minden este szoralmosan jőjse-
ket kívántunk valamennyivel. Végül
hátré néni halra jőtként kezdett
a gitárján s az idezene mellett

repeültünk elmarasztalva fejeletni a rep
és boldog napot.

Legedős Irma s. k.

Az idei magyaroké nyaralásom igen
jól sikerült. Nagy kíváncsisággal néstem elébe
a leányegyesülettel való "első" nyaralásomra.
Először gondolkodtam elmenjek-e, vagy marad-
jak, mert nagyon sok akadály vett körül
annak idején és végül azon is sokat
gondolkodtam, hogy jól fogom-e érezni
magam a lányok között, mert bevallom,
hogy bizony egy kicsit furcsa természetem
van s mikor más egyesülettel vagy
eserkészekkel voltam nyaralni, sohasem
éreztem jól magam.

Mindig kivétel, libling, széthúzás
ittólte fel fejet a nyaralás területén. I
bizony félre határoztam el magam, hogy
egy évi nehéz munka után est az egy
hetet - amit pihenésre szántam - kellemet-
len napokkal és szintén munkával töltsek
el. De meg is meggondoltam magam és
elmentem a lányokkal nyaralni.

Mindnyojan megváltoztunk a
termékletbe, a hétköznapj életet Pesten
hagytuk, lelkeink felszabadultak a
nyomasztó érzések alól, egész nap
leánykaragástól, nota sőtől viszhangozt az
erdő. Élő napokban néha figyeltem mikor
lesz veszekedés vagy széthúzás, de kár
vott minden izgalomait, mert az egész
nyaralás olyan kellemesen telt el, hogy

olmodi sem mertem volna. A legelső iz-
galom akkor lett urá rajtam, mikor nekem
kellett írni. Juttam, hogy a lányok között
több diétái van és még nem is ismerve
őket, hogy milyenk. Bizony nem is ettem
addig, míg nem nyilvánították tettségüket,
hogy jó vagy nem. Elvoltam rá készülve,
hogy az egyik sósvalk a másik sötétbarna
sűrűnek vagy hígvalk stb. találja majd az
ebédet. De bizony kellemesen csalódtam, mert
senki sem kritizált. Ettől a naptól kezdve sokkal
bátrabban és közvetlenebbül jártam, keltem és
boldogan vettem részt minden munkába és
játékba az egész nyaraláson.

Délutánoként, amikor már megebédeltünk
egy kicsit lepihentünk vagy napoztunk, vagy a
partokba megfirodítottunk, a pihenés után.

felkészültünk, ki-ki vitte a mandolinját, kézi-
munkát is a legfontosabbat, az uszónát,
amit soha el nem felejtettünk. Itten kor
mindig egy hosszabb sétát tettünk az erdőben.
Gyerestünk meguntunk jó csúnya helyet, hol
daldolgatva, kézimunkázva, is játszva eltöltöt-
tük a délutánt.

Bizony olyan hamar eltelt a délután kedves jóték is játék, tréfa és beszélés közben eszre sem vettük az idő múlását és haza kellett indulni. Maria néni - mint a fentiekben látható - sekkelt a kedves délutánokat fényképekkel örökítette meg.

Vége elmondhatom, hogy a leányegylettel
eltöltött napok nagyon kellemesek voltak.

De meg kell emlékeznem szeretett jó Maria néni^{vel},
mélkile azt hiszem, hogy a nyaralás nem sikerült

volna, mert
lelkekkel együtt
és boldog volt,
valamivel

ketett valamit is
Olyan gyerekes

8 szívet és
jézett velünk
ha nekünk
kedvünkre te-
örömet szereshetett.
örömmel vett

keszt minden jótékony és munkában, hogy nem
vethük észre azt, hogy a vezetőkkel vagyunk együtt.

A legjobb tapasztalás és a legszeretőbb testvérnél is jobb
volt. S ami jó, hogy senkivel sem kivételment. De azért mi
tisztelőtlen tartottuk, mert Maria néni mindig vezetők

marad. De minden jóval tettem és így hamarosan vége
lett a gondatlan vidám életünk. En sem a nyara-
lásokon anyai szívet és jó hallottam. Megfogadtam,
hogy ha a jó Isten életet is megsegít jóit érben is
elmegek.

L. Zende Jucsa
A. K.

Tashegyi kirándulás

1938 V. 22.

Egy nőtársam vasárnap keretelt Előőrösre
kedves jó Maria néni vendégül látott bennün-
ket serény de annál melegebb hangra is barát-
ságosabb his sűrű ottlomban. Példünk örömmel
telt meg, hogy újra ebben a mi erdéli ottlomban-
ra emlékeztető kedves ottlomba léphettünk.
A nézőrsa minden irányból érkeztünk, hogy
eleges tegyünk drága Maria nénihez megli-
vásának. Vidám esemény közben Maria nénihez
megfordult, volna e kedvünk a közeli Tas-
hegyre egy sétát tenni? Terro mi boldog
igennel válaszoltunk. Tíz óra lésan felre-
kültünk s megindultunk a Tashegy ré-
telmes útján felfelé. A néző fél bolopattak
a his irányok meghajtották fejüket, mint
mintha redőzőlőnek bennüket, mint rége

ismerőst. Az újuló terméket laktára épületbe
jutott Péter, az Igazságo Véghetetlen gondviselő.
Mindem rés régebben és virágban Péter lelke moso-
lyog felül. Amint levestünk a tájra a
munkeségben Pest agyagján látképe táruelt
elénk. Ezen a képen mint valami vésztő csér,
a Péter hőmpölygött kevében tovább. - Az idő
derűltégre alkalmasat megijtozt nekünk arra,
hogy keretelt Maria néniük a mi legnagyobb
örömeinkre jól sikerült felvételüket készített
röleink. Lefelől haladva az úton isre
vettük Lánykörünk esetlen férfi tagját
keretelt Maria néniük férjét, kedves Pista
baccinrat, ari mi elind-
jött. Már messziről ^{intéget-} ~~hal-~~
tünk feljé, hogy reánk is-
merjen és meptaláljon min-
det. A viszontlátás örömeit

gyónjárú kerdelek közt ilték meg, mert kedves
jó Pista bácsi mindnyájunkat vendégül látott
egy poliar sörre.

Keio detutan faradtan, de azért jó red-
bűen is egy népművelés szövetség gazdagab-
ban tartunk háza.

Kerekes Flóra s. k.

1938 szeptember 7-én megválasztottuk
az új tiszteletart

Alelnök: Kaposi Mária

Titkár: Szécsi Anna

Yegyző: Mátka Erzsé

Pénztáros: Berei Mária

Szertáros: Kiss dr. Borbála

Könyvtáros: Csécsi Ili

Adanya, és, ősi vasárnapi d. u. volt, amikor
szellemi sílon felé, a "Percelesé Idorma Flora
Militáris Leányegylet" be, ahol mára volt
bírdelme örejiövelél.

En az újtagok buszgalmaival szellem, hogy
a meghívásnak eleget tegye. Lektor pedig
megérkeztem, szeretettel üdvözöltem a mi
drága aranyos elnöknőnk, Maria néni
és a leányokat.

Magyar kezesen voltak és Maria né-
niék az igen fajt. Jelen voltak: Kaposi
Maria, Pécsi Anna, Matka Ercei, Pécsi
Lili, Berei Maria és én.

Örejiövelélket egy egyházi úr el-
ismerésével nyitottuk meg. Majd Pécsi
Lili imája hangzott el, melyben kérte a jó-
blent, engedje meg, hogy szeresül egy -

mást, mert ez a kerület közelebb hoz mindet
egyúttal, és közelebb hoz a jó Istenhez.

Ezután Maria néni olvasott fel a Bib-
liából és magyarázta meg a szavak ér-
telmét. Később felmentette Maria néni azt,
hogy emlékezni kezd arra, hogy mit
fogadtunk. Én persze erről a fogadalomról
nem tudtam, de gondoltam, hogy azt fogad-
tam meg a többiek, hogy szorgalmasak
figyelmesek, figyelmesek és udvariasak
leszünk.

Én is megfogadtam, hogy szorgalmas,
jó lesem és minden tudásomat igyeksen
felhasználni - habár ez igen csekély - hogy az
értékes tagja legyek egyetemenek. Úgy se-
relmem, ha Maria nénihez sok, sok örömet
kereshetnek. Elképzelem, hogy milyen örö-
m

lett volna deária névvel az, ha teljes
számban jelentené volna meg, és fígyel-
mesen hallgathatnék volna magyarázatát.

Oh, hiszen az egy esekily kivánság, és még
est sem teljesíthetlek. hiszen hacont ala-
nos is vagyok, és hogy nincs életem
deária néni jószágával.

deária néni magyarázata után
beszélgettem, felvettem azt a kérdést,
milyen jó lenne, ha tudnánk alapítani
egy "lényinternátust" ahol olyan lények,
kellőnők meg egy-egy tanúval, akik
vidéken laknak és Pesten akarnak ta-
melni, de itt renki horrátartószólás.

Ez igen nemis gondolat, szeretném
ha megvalósulna.

Oh, milyen jó lenne ha deária néni-
vel szóba nem orvántak fájdalma,

his ő gan igen jó hozzánk.

Ideem a jó ként engedje meg, hogy
erősel legjünk, hogy fogadalmunkat be-
tarthassuk.

Budapest 1938. XI. 26.

Dimény Erzsébet s.é.

Egyesületünk életében örvendtes
hírek jutottunk hírtörőbe, mely szerint a ta-
gok körül hatan menyasszony lettek no
szerint: Izép Manci, Kaposi Erőtel, Kapsi
Aniéró, Nagy Karola, Flóráth Boriska,
Költő Irénke. —

Ezép szép kámmal szerepelnek és
ha nem tévedek a közeljövőben egyfel me-
posolni fog a menyasszony káma.

Ezt a sok menyasszonyt egy esküvőbe kit-

ve szeretettel köszöntjük és ebben a nagy örö-
meinkben mi is részt veszünk és Isten áldását
kérjük az első nagy lépésekre melyet meg-
csoz nagyobb és romoljabb lépés fog kö-
vetni a házasság mely reméljük meg fog-
ja hozni mindegyiknek külön külön a
ványa várt boldogságát.

Addeip's anip eljuttatás odáig le-
gyenek egyesületünknek korpalmos tagjai.
Isteneket magasra emelve a lépcsőle-
ben csig csig sál virágot felétek lau-
gytva mégegyszer fogadjátok kíváncsú üd-
vözlését s kelkünk örömet. Istenje a
Ti mátkasáptortat boldogság s kerem-
ese. — Mindnyájunk nevében se-
reteltel irta

Hadnagy Kőrösöl.

1938 okt. 26.

Kezdes by Jajoz!

Csak egy megjelentes, - ma' olyan rig-
ola valunk rator. Kötöntelek benneteket
igaz pivót. De, - még mielőtt komozan
körülnéznetek nálunk, engedjétek meg,
hogy megkérdessék, hogy mit is vár-
tölünk, réjéről és, hogy miért is jöttél
ide? „Mert hivatalos” valószínűleg. -
Hát nem arit, mert várta valomint,
mert Ujot kereset, - „Falamit kápt” amit
nem is lehet parányi navarral kifejezni.
Válatmit” amit alouidóan és bennünk
halakow a léter nava, - for halakow,
mert nyugomjár a „Hét kőnapot”. -

De engedjétek hallatani a hal-
kaw könyörgő lérki navarot, - mert amig
er pól, - fiatalok vagtok, - ha fírásian
elvément, hiába ide és vissza ar

arcotok, - a lélek már öreg!

Látom, a W nem eteken ott csillag
ar ifjúság vörb lelkesedés. - Keremni
nebb újat, - haladmi fölfelé, meredmi
az embert és keremni az Istent!

Ha esét jöttek, nem jartok most
kegen, mert az, alic miniet most
veset ut a "Haladást" dűte is cé-
lunkul. O' pas, mint vörvör mond-
ja "keremni dűb és azt keremni, ha
mi is "pas keremni". - És nem elég
erő. - Híken a keremet megoldja az
élet megz problémáit, - erodolata es-
zével elvénitja a gyűlöletet és a megz
nem értést.

- De nem prédikálni aross
nérted, azar vörvör hosszab egy dűsít
a lelken mégéből. - Fogunk mi

meg együtt kavarogni is, virulni apró,
esprő kaciságoknál, fugando, együtt
tervezni, együtt dolgozni, lépésről
a jövőt - és - egymás terverei leírás
jól! Nos akkor hirtelen bemutattam!
DL.

Az új tagok nevelésén én szeretek részt
venni az elöttem való kedves közönség-
teszt. Minden sorából a szeretet arad
felénk, mintegy kifejezésre juttatva
arról, hogy mi az amit mi keresünk
és amiret mi a tagok sorába álltunk.
A mindennapi élet rohanó forgatagá-
ban, olyan kevés időnk jut arra, hogy
nemcsak problémáinkkal foglalkozzunk és
olyan nagy szükségünk van arra, hogy
egy- két óránkára leessünk magunkról a
gondot és bánatot, a szűke körünyt, amelyet

magunkra kell erőszakolni, hogy gyak-
ran meg tudjunk birkórni görögysé-
utunkon plőtünk törnyasuló akadályok-
kal. Milyen jól esik, ha a kiilső világban
ért lelkiismeres után, van egy hely, ahova
nyugodtan bétéhetünk, ahol nem fogad
résvétlenég, ahol a szeretet hatalma
mosolygóva és megértővé tesz minden ar-
cot. Vannak napjaink és óráink, amikor
az emlékek ránkzudulása elviselhetet-
lenné tessék a magányt is, akkor van-
nak olyanok, akikhez ösinték lehetünk,
akikkel megérthetünk és ha máskeppen
nem is tudnák segíteni rajtunk, csupán
meghallgatásukkal és megértésükkel meg-
könyvitik mámmunkra a kérent tovább-
hordorásat. De a jó Isten nemcsak be-
nátseppesket, hanem örömharmatot is ön-
tött a szívünkbe és milyen jól esik ha
olyanokkal együtt tudunk örülni és ka-
cagni, akik tisztá szívvel vannak hos-

ránk, mert egyszer mindenkinek é-
rezni kell azt, hogy szeretni nemcsak
kötelesség, hanem sokszor öröm is.
En ha közelebb jöttem mindig örö-
met éreztem, adja a jó Isten, hogy
mindannyian azt érezzétek!

A.

1938. dec. 3.

Szeptemberben, mikor beáll az ős, mikor
mindenki hazatér pihenő utjáról, mint
egy elhagyott hazába, így térünk mi vissza
a mi második otthonunkba a leányegyletbe.
Egy ilyen őszi délután szeretett Mária Néniünk
egy meglepetéssel állított be hozzánk. A meg-
lepetés pedig az volt, hogy előadást fogunk
rendezni, mégpedig nem műsoros estét, hanem
egy komoly három felvonásos színműt elcsiky
dsergely: Stagymanus-ját fogjuk előadni.
Stagyon boldogok voltunk s mindnyajunknak
az arcát a boldogság fűje öntötte el is már
előre eltevéztük, hogy milyen szép is lesz az előadás.

Mivel, hogy a férfi szereposztás könnyebb legyen felkértük egyháznak eserkészcsapatát. Mivel ők is abban az időben akartak műkedvelőt tani, így elhatároztuk, hogy közösen fogjuk megalkotni a nagy művet. Eleinte bizony nagyon birtunk a sikerben, de mikor később a próbákkal nagy baj volt, mert hol egyik szereplő, hol a másik nem jelent meg a próbán és bizony sokszor megingott a hitünk.

De azért sok bajok között ~~magyar~~ elérkezett a nagy nap 1938. december 3.

Ma délután 4-kor gyülekeztünk az „Új Élet” termében. Itz igazán már akkor nagyon nagy volt. Mindenki a jelmerét próbálgatta, az egyik szép akart lenni, a másik hüen akart kinéni szerepében. A végén észre sem vettük, hogy már 8 óra van a teremben már gyülekezni kezdtek az immerősök. Hamar kezdődött a komoly készülődés. A vendégek már bizony sürgettek az előadás kezdetét.

Stagyt dobant a szívrind, mikor

Mária Wéni liadta a parancsot a kezdésre.
Első persze Mária Wéniék egy kis beszédrel
nyitotta meg az ünneplést. Nagyon nagyot
dobbant a szívrünk, mikor Mária Wéni
a függöny elé kiállt. Hát még azután,
mikor megszólalt a kong jelszó hangja és
felgördült a függöny.

Egy páran, kik a Liliostól mögött né-
tek az első jelenetet, hálaadással emelték
fel szemünk az égve, s kértük a jó Istent,
hogy es végig így menjen, akkor jó lesz.

Simonyi Györgyi az első felvonás után
örömmel jelentette sikereinket. Hát bizony
1-c hiba kivételével nagyon jó volt minden.

Ma de lássuk most a szereplőket. Nagynya-
mat gróf Szerémiét Szabó Márta alakította
nagy szeretettel és komolysággal. Az unokáját
gróf Szerémi Ernőt Fodor Leiszló játszotta
kellő naivsággal. Mártát Berei Mária
alkotta teljes szívrrel és lélekkel. Örkenyi
Czáró szerepét Matka Lajos vállalta is olyan
sikerral játszotta, hogy mindenkinek azt hitte
hogy már volt katonája. Bárány örkenyi Thalman

Örkényi ezredes unokaöccse Thölts" dyöggy
volt, és olyan jó há's szerelmese volt, hogy
mindenké az hitte, hogy a valóságban
is úgy van. Az ezredes unoka húgát
Örkényi Piroskát Lucey Sli jászotta
nagyon bajosan. Na jöjjön most az
őreg szerelmes pár a Tódorka támasz és
és a Seraphine kisasszony. Tódorka támasz
is Vjivedy Szabolcs volt, ki birtoson
az eladás előtt mindig támaszait
utánosta. A legközelebb Seraphine kisasszony
Dorzi Lili szeméjelen- nevetette meg a
közönséget. A tiszteltes is szeméjelen
nagyon jó volt Hegedüs dyula, ki igazán
sok tapsot kapott. Gróf Szerénné gazdassza-
nyat Mátka Dorzi jászotta, ki elég jól
tudott xörtröbödni ahhoz képest, hogy terné-
szetével ellenkesik. A pincer Nagy János
volt, ki rövid szerejelen nagy tapsra tett
szert. Az intézeti lámpák között nagyon helyenk
vottak Timony Erzsike Bertalan Fuci.

Magamról - ki Timar Carolina igazatörög ala-
kitottam, csak annyit írok, hogy egyáltalán nem

élték komoly szerepekhez.

Még halálával kell megemlékeznem Szaposi
Máriáról, ki szolgálmaian végzte az egyik
legnehézebb munkát a fővárosi és
"Hölte" Székelyről ki húscsopron segott.

Az előadás sikercéert Mária Wémit, Décsy
Stannát és Nyívedy Szabolcsot illeti a dícsőség.

Előadás után reggelig tánc volt, ahol
igazán jól érezték magát mindenki, mert
a hangulat igazán nagyon jó volt.
Csak az volt a baj, hogy Mária Wémit
Pista Bá korán elrabolta tőlünk s bizony
hialra kerestük nem volt sehol. Egy pár
érett elcsúszottunk, de mikor arra gondol-
tunk, hogy most s'is meg van velünk el-
gélve, vigán táncoltunk tovább, mert tudtuk
és éreztük, hogy most szívvel lélekkel azért
velünk van.

János Györfalvi

Karácsony szeret immreien nagy
érem, hogy kivételre igazán
stílusú talált a szeretet,
az isteni gyermek ajándéca.
Bérességes Karácsonyt kíván
Mert

Jei néni
vitéz nyiregy geráné
1938, Karácsony.

Nagy lelki élvezettel olvastam nap-
lótokat, melyből nagy örömmel
állapíthatom meg, hogy a Leány egye-
sület alapításra és vezetése Nagy
nyereség először is Reátok kedves
leánytestvéreim, azután egyházköz-
sége és társadalomunkra.

Ilyen nagy egymásiránti vere-
tet, megerőltet, szorgalom és vallo-
rosság, amint kiolvad a Leány egye-
sület életéből és munkásságá-
ból megkötő, és büszkék lehe-
tünk mi unitárius asszonyok er-
re az egyesületre.

És jó Isten áldása legyen Vere-
tökön és mindnyájatokon, hogy
mind több ilyen szellemű ne-
velődött leány kerüljön ki a
Péterné Kozma Flóra szellemével
áthátott egyesületünkből. Utelha néni.

Tharcsay.

1938, ismét elkeresztünk egy határozóhöz,
egy kedves barátságj eseményhez, ünnepélyhez.
Ez a kedves bensőséges ünnepély mely most is
mint annyiszor a legjobban sikerült.

Mária néni rövid his beszédben üdvözölte
a megjelenteket, vendégeket és aratók együttes
imáink és iméink mellett a magasztos fénys
műletésének ünnepén. Egy his leánya, Kari
(Ilonka) Zuzka kedves szavalata után meg-
herdődött az ajándékok kiosztása. Tegye jelt
szemmel, hiraucsián vintuk, hogy mit hozott
a fénys, mivel leptük meg egymást? Mind-
együnk számára kedves és praktikus ajándék
hozathasott kiosztásra. Mindnyáján nagyon örültünk
és mulattunk az egymás számára adott, sikerült
ajándékokon.

Ünnepélyünk végével felmentünk a temp-
omba, hol Nagy Karola esküvőjén részt vettünk,
mely alkalommal Mária néni, Berei Mária

is Nagy László megyasági ajándék gyűlését
az orgona ünnepi hangjai mellett kedves
nép melódiákkal emelték az ünnep hatását.
A megyasági boldog arccal, nagy örömmel a
gratulálók sorfala között távozott a temp-
lomból.

Mi is boldogok voltunk, hogy egy kedves
tagunknak örömet nyerhettünk a megjelené-
sünkkel.

Reméljük hogy híressége is oly boldog
le, mint amilyen boldog megyasági volt.
Siker adja ugy legyen!

Hadnagy Kovács
s. h.

Egy műtörténi delutáni Maria néni
szomorú hírt hozott velünk. Ideiglenesen el-
hullt hogyni otthonunkat, mert terdetől egy
új pap jön, s mintén jelenleg az egyház la-
kását adni nem tud a nőszöveg és a táy-

egy let átadja ott honát. Legyek örinte? Biroz
szegelődtünk, hogy pont nekünk kell egy
immerebben embes minát kedves kicsi ott-
honunkat elhagyni. Szememnek kezdünk
a promagolésba. Könnybeliub egy évetünk
magunkat mint egy főtörő ahi nyfta hi-
vül álló okok miatt ez kell hagyni lehet
s egy kicsi alberteti potibon kell önmé hura
magát, de még azt is meg kell önmé me-
sokkal.

A mi alberteti potibon a tenásterem.
Butoraimat ide soktuk be a lepbetű parol-
be, így ahogy főt. I most is végünk, de
éppen csak hogy végünk, mert a rövés é
högnyötés, amit odaát hégelmezen végyet-
tünk, most megállt.

Nem tudászan örülünk annak sem,
hogy a hégnyötés önk is éppen vüörötölön
délután vannak. Így még csak magunk hön-
söt sem lehetünk. - Értel van a halyka, ott me-
leg van, de ott hégnyötés van. Högnyötés langyos

a levegő, de jötét van, hátul a nobilitas
irányba van, de hideg van. Flak most hol le-
gyünk? Sötétben kézimunkáruunk inkább vagy
hidegben? Ugy-e ilyen körülmények között
nem uroda, ha nem örülnék a lakás-
váltásnak, s alig várjuk májusát, amikor újra
hétórátunk régi otthonunkban.

Köves, höpöklés helyett új munkatervet
kértünk. Ebben a munkatervben az áll 5-6-ig
angol óra. Szaknyom nagy lelkesedéssel kezdünk
angolul tanulni koholayné Toupe leány nevével.
Az órák lefolyása nagyon érdekes, de az is érdekes
hogy most éppen az ellenkezőjét tanuljuk annak,
amit hírei otthonunkban tanultunk. Mikor híreik val-
tak, azt mondta hogy nem szabad hidegben a
nyelvet, most meg az a baj, hogy ha nem dug-
juk ki, most az angol kezdést megvárja.
Már most magyartul kezdünk jól neveltet, vagy
angolul tanuljunk helyesen? Reméljük, hogy
mivel régi otthonunkban ismerkedünk az a
hirdet is eldöntjük.

Éldia meg Tege az űr, fordít-
sa az űr az ő oráját trad, vlla-
qoritsa meg az űr az ő oráját
terajta s adja bekenéget vchod

Budapest 1939 március 4. é.

Kereki Gábor

Budapest, 1939 március 4.

Nagy örömmel vártuk a pünkösti összejövetelün-
ket, mert ma Kereki tiszteletes Úr tart biblia-
magyarozástot nekünk. Megkértük azonban,
hogy csak 5 óra felé jöjjen, mert előtt perit-
nök megteremtés a pünkösti vasárnapi össze-
jövésünket, ami sikerült és olyan örömtel-
en feltartuk egymás előtt szívünket, bajainkat
kérdéseinket, hogy mire a Tiszteletes Úr
megérkezett supra isgatott, könnyes szemű
kényt talált itt. Hívott asomban a biblia,

magyarokat alatt mindentek lassan meggyu-
godott és nyári lelki gyönjörőséggel hallgatható. Hón-
rít lenélt, unitárius pennumbelével. Hón hogy ha-
mar végett kellett vetni a bibliamagyarokat utáni
esendő is kedves megbeszélésnek, mert Mátyás néni
is Péter Mátyás Pesthörtörökre mentés his éne-
kelni egy minisoros estélye. Matha Győri.

Emlékezés Szöke köztára.

Nem volt ő nagyon tagja egyesületünknek, de
azért közeink tartozónak érte magát és ha csak lehet-
te, úgy megjelent néha, néha körünkben. Az ál-
talános rendezett előadásokon, vagy egyéb alkalmak-
kor, mint pld., karácsonyi ünnepségek is eljött.

Közeink jött, hogy beteg somori lelket kissé felvidítse.
a leánykár vidámsága, kacagása, öröme. Somori
székesny lelket, gyenge egészséget, mi igyekeztünk
is gyengéden bánni vele. Igyekeztünk őt megér-
teni, vigasztalni és jó kedvre hangolni.

Egyik nyaralásunk alkalmával (193) ő is

velünk tartott. Nagy kedvel, nagy örömmel élvezte
ő is a hajóút szépségét, az érkezési örömet magyarsá-
gunkon. Szembelte is gyönyörködött ő is velünk együtt
erdélyre emlékeztető hegyes, völgyes gyönyörű vi-
dékben. Eggyelével kezdettől a nyaralás végéig
igyekezett a lehetőreig szerint kiverni a részt
minden munkából, minden örömből.

Erti tábori tiszti alkalmával ő ugyan nem szerepelt
de mint a helyi publikum tagja tapaszt, és nagyokat ne-
vetett, mulatott az apró bohókás szerepeken. Tizenkor igazán
látogott rajta, hogy mindent elfelejtett, nem foglalkozott ba-
natával, egészen átadta magát a jó kedvnek. É ritka jó ked-
vet mi is nagy örömmel és meglepődéssel szemléljük.

Nyaralásunk végostével egymásnak jót kívánva
elbucusztunk a legközelebbi vízszint alá. Azután még
néhányszor találkoztunk vele. A legutolsó találkozásakor
azonban nem sejtettük, hogy utoljára van velünk, hogy utol-
jára beszélünk vele és utoljára bucsusunk el tőle. Nem sejt-
ettük, hogy hosszú útra hívják. Elment, érte jött a halál s el-
vitte őt Jsten adataiból az örökélet világába. Maga után
hagyott sor szomorú szívet és sor kedves emléket.

„Az emléket örökre szívünkbe varjait”

1939.

Utazás Magyarkutra.

Ragyogó napsütésben indultunk az esküvői hajóállomásról július 22.-én reggel 1/2 9 órakor, hogy egy vidám, boldog hetet töltsünk együtt Magyarkuton. -

Reggel korán ébredtem, a boldogság, s az izgá-
lom nem hagyott nyugodtan, hát hogyan, mikor nem-
sokára utazhatunk akkor az ides Valakivel, aki
art hűségem nem csak nekem, de egyetlenke minden
tájjának legkedvesebb. Boldogan ugrtam ki a
gyámból, mikor megláttam a nap időben mosoly-
gó arcát, mintha kedvesen bölöngatna felém,
hogy ime - milyen szépen kezdődik ez a napjón
boldog hét. Kintről madarak ides trillája hal-
latszik hozzám, - miközben készülök - mintha
art inkelnék: "Oh de szép ez a világ, Oh de bol-
dog vagyok..." Ismernek velük inkelni boldo-

1891
gan, nagy, nagy boldogságomban, s szeretném sok-
szor, nagyon sokszor megcsókolni Mária néni drága,
mindig csak jóttevő kezét, - hát hógysz, mikor
Neki köszönhetem, hogy most ilyen vidáman, bol-
dogan beszélhetek erre a kedves útra. -

Végre útnak indulunk, Edesapám hozza
a bőröndöt, s én boldogan feszítke kis székhelyeimben,
s már szeretnék Mária néni mellett lenni és hal-
gatni kedvesen csengő szavát, s nézni drága mo-
solygását. -

S végre eljön ez a pillanat is, lassan
össeregylünk, itt van Mária néni, Káposi
Mária, Kerekes Plonka, Berde Irma, Kúrsák Mag-
da, Nagy Rózi, Köröspataki Kiss Mária, Jan-
csosics Magda és én. S most lassan elbúcsúzunk
mindenkitől akis itthon marad. S mi siet-
ve beszállunk a hajóba, nehogy még véletle-
nül is lemaradjunk és később éjünk célunkhoz.

Elhelyezkedünk a hajóban, körül üljük Chávia-
ménit, olyan vagy mint egy kisiny székelyszepet.

12.9, az indulás pillanata, apró kisiny
kendők emelkednek a magasba, utolsó Ylenhokkádókat
mondani 'edesanyáknak, - apáknak.

Boldopon, jókedvvel indulunk útnak, sze-
retettel csüngenek a szemek Chávia ménin, mintha
mindseggyük fopadalmat lenne, jók leszünk, sér-
fopadók. - Szébbnél szebb tájak felé siklik hajónk,
mindenkinek van egy- két mikás száva, melyre az-
tán vidáman csilingelt kacapás felel. - Nagyon jó-
kedvűen napulunk egy kedves szepet felé, hol majd
egy felejthetetlen hetet tölthünk együtt.

Nágrádverőce, - összekedjük csomagja-
inkat is partrakállunk.

Pitt egy kicsi falusi-szekér vár ránk, sa-
bási aki bevise minket Chagyankútra, segít
felrakni a csomagokat, ezeken keresztül deszkák

leszünk, s mi ide telepedünk fel. Ittan' elindul a
kocsi - végig zörög a falun, nagyokat dörög ve-
lünk, de nekünk ez nagyon kellemes, nagyon érdekes mu-
latunk rajta. Előkerül a gitár - népi jó pajtásunk -
Chária néni énekel és gitározik) - Iskenem... de
szép is minden. -

És nap égetően tűz le, s mi már egészen
pirosra sültünk a hosszú utaságban. -

Chagarkút, unitárius nyaralótelep!

Itt vagyunk mezeikertünk, boldogan ugálunk le
a kocsiról, s szeretettel üdvözljük a mi kedves kinti
nyaralókat. É s csomagot elhelyezük, kirakodunk,
igyekezünk otthonosá tenni itt mindent, csak egy
baj van, hogy nagyon rövid időre.

Én Iskenem légy áldott, hogy megengedted ér-
nünk ezt a gyönyörű napot.

Szeretettel jesszé öpinés
Hruscsik

De nem csak jó oldala volt Magyarhiúnak hanem
volt egy kis hiányzó rész is a dolgnak: takar-
ítás, főzés, mosogatás.

Hogy ne mindig valami
enfeloldozó végre se érhet
a keendőket Maria - néni
mindenkét beosztott vala
melyik napra, igazságosan.

Ezt leány csinálta a reggelit.
Nekik egy kicsit korábban kel-
lett felkelni, hogy a reggeli 8
óra körül legyen. Pedig
nem volt könnyű ezt a keze-
lyes tartságot, se kedves szókat
se emeltes ágyakkal ott hagyni.

Mindenki szívesen csinálta, mert tudta
hogy ezzel lesz a napi kötelességét.

Ezt leány lakított lár-
sán. Annja lárson, hogy
az egyik még ért se vette észre
hogy kőre-néni elhalintja
a hála mögöt a fényképerő-
gépet. Esak sópört, hogy mielőbb
kiszegyen.

Ha valami fontos do-
log kellett tőrcéről a
kora reggeli vonatra be-
ment valaki is elharta.
A vonattól szállítja a

nehéz csomagot kora Thaposi Mari a körbedvelt

A közeli Erme-
tük a finom
dort a mun-
szivesson vál-

forrástól kord
friss vizet.
hat mindenki
talta

Ezt lány fö-
den nap a leg-
há nem volt vi-
bi levelét is be-
akkor egész bi-
dörös munka.

xótt en volt min-
nagobb eselekedet
és hogy a karsala-
le kell-e tenni
híven folyt le az

En is főtem egyset. Fuszulyba főrelébre is pe-
lacsintára vállalkozunk a legedős Zmáral. A fu-
szulyba sok volt, és bizony már jöttek a lányok, és
kiabáltak a bonyha előtt hogy: „Ehes a banda korog a gyon-
ra.” Nem isodálem hisz már 2 óra volt. De azt hiszem it-
let az ebéd is így kielégültek a karsak és a lányok

Mosogalás.

Mosós.

Délutáni kézimunka.

Délutáni napozás

Napozás a paloták partján

Fényképezés

14

Délután napozás.

Vacsorát is másik híd leány főzött

Még egyszer voltunk beosztva. Reggeli Biblia olvasás-
ra. Ezt nem akartam a munkák köze sorolni, mert ez
nem volt semmihez se munka és szívesen tettük.

Ex a nyaralás egy másik okból is nagyon fontos van
névve mert itt találtam meg keresztanyámat. Ne so-
dálkoz rajta kedves olvasó, hogy én még nem
vagyok megkeresztelve. De nálunk egy gyerek sines
igj tehát én választhattam meg m keresztanyámat.
Tí ítélték hogy melyet választottam!

Magyarbúton ugyan szép volt és jó volt, de még
jobb lett volna ha az idő is kedvezett volt. Kiszándulni
tehát nem nagyon melettünk.

Egyszer mégis csak elindultunk a szembe levő
hegyre. Az úrsonát is magunkból vittük, hogy majd
a termésket ölen elfogasszuk. Mikor elindultunk szépen
sütött a nap, de mire felértünk sötét felhők tornyosul-
tak a fejünk felett. Az úrsonát még meg tudtuk
enni a szabad ég alatt, de már akkor is cseperegott
az eső. Mindig jobban és jobban, igez hogy be kellett
menni a hegyen levő menedékházba.

Itt nagyon
sokat nevet-
ellett és eső-
le, mert jött

bedélyes volt
künk míg végre
szétkülb ornon
a 26-os vonat.

Exxel a vonatból jött haza leglédi-bécsi és hozta min-
dig Pestről haza és hozta a postát háris-néminél, azt
már egész nap, mert ha Pistá-bé jöt itt akkor háris-
néminél maadatot lehetett volna fogatni, sem ne-
szünk, Pistá-bóndok. De tény az, hogy az nagyon jó-
éres ha a mesiknél övéne van akkor nem is
vélé övülük.

Várjuk Bogladi-ban

Égrel megérkezett.
Egy látványos honolt is
salamit.

„A mi Táborunk.”

Mint minden év nyaralásán, úgy az
idén is rendeltünk, a szokásos tábori
mellette, egy mulatságot, húmoros, estét.

Minden lány tanult valamit, hogy
minél érdekesebb legyen az este. Este 9-
órakor meggyújtottuk a tábori meg-
kezdtük mulatságunkat. Első számunk
volt, a „Tíz táncosok” című darabot. El-
őből természetesen én is maradtam ki. Fe-
hér lepedőt vettünk magunkra, az volt a
ruhánk, egy eszüköt kötöttünk az oldalunkra

az volt a dolunk. Először nyelvmesék voltunk,
de mikor megmutattuk mit tudunk, akkor
mindenkü nevetett. Stantán jöttek humorosab-
bál humorosabb felvonások. De azért legjob-
bat tudtuk nevetni a Jerekes Jlonkának, nagy
vált a kar, hogy nem lehetett egész léten hő-
tünk. Ittálult a táború, fármü kezdünk.

Bementünk az előtöbe. De mielő már amit
tudunk előadtunk, a Jerekes Jlonka felolvas-
ta az ő saját keüleg írt előadását. Minden-
kiöl írt valami hümorú. Előadásunknak vé-
gön táncoltunk. Mindenki táncolt, mindenki
mulatott, vigatt, övölt, job érette magát.

En az este nem csak a hümorak és nevetésnek
volt az emlékeztetője, hanem búcsúzásunk is.
Elbúcsúztunk először is a mi jó pater, pater
nőnköl, Maria nemöl "ahü mindenkor art
néte és azt néü, hogy mielő jobban, vigal-
ban, éreüük magunkat. Ha valakinek ka-

nata volt, meguigasztalta, ha öröme volt, vele
együtt örült. Búcsúruunk hát magyartult.
túl, amely helyett egy hosszú éven át nem lá-
tunk. Búcsúruunk egymástól a következő vizion-
látásig

Jánosovics Magyar

176.

Vendégszekerés a fűtáborban.

Egy nagyon kedves meghívást kaptunk
a tőlünk nem messze táborozó ves-
kerést papattól. A ptolói pesti táborozó
höz hívtak meg a fiúk. Egy nagyon ked-
ves kis tésztán a patákon túl, ar perdo-
ben támpártak. Kellemes padok és me-
leg pokroccok vártak ránk. Elhelye-
kedtünk is igazán nagyon élveztek a
müsört. Sok kis apró moka itéleten
megrendezve, és egy régi társuk jidicán
táncra kaptak a müsört. Pirosukben
egy kellemes emlékel vidáman történt

harca is nyugalmra. No, de a nyugá-
lom nem tartott sokáig. Egyszer csak
hepedt hangra jébredtünk Maria névvel.
Féltünk hát a sene mind közelebb
jé az ablakhoz. Már felni kezdtek,
hogy valamelyik gyermek felébredne han-
gosan beszélni kezd. Tanakodtunk, hogy
mit csináljunk jé vártuk hogy egyszer csak
vége le. De ha végrete az egyik darabbal
kezdte egy másikat. Végre Maria néni
felugrott leszukta az allakat, a fiúk meg
illetelmesen elmentek. A legtöbb káig
csak a pezzeli ébreselésből jöttyült az
éjjeli nevével.

Vasárnap este együtt jéstartunk barna-
feli a fiúk bresnátot kérték ha
tán jévarastak volna

Kaposi Maria

Fegatott és holdog tervezetekkel érkeztünk
le az idei nyáron is Magyarbútra a mi kedves
nyaralóhelyünkre. Itt is mint minden addig, amíg
ott tartózkodásunk 3. napján nem kezdett az eső
esen. És esett kitartóan három napon keresztül. Elein-
te nagyon elkeseredtünk, később azonban túltettük
magunkat esen a promóción és igyekeztünk
estünket minél kedvesebbé és hangulatossabbá tenni.
Egyik este pl. három nemi nagy meglepetésünkre
re megjelent az előző nyáron hosszú földig érő nyár-
ban és tiszta dekolált ruhában, népen hifistve, eszélő-
jain mindenekelőtt kendővel. Leült egy nékre és utólagos-
len ügyességgel Solyom fankát, a diszt, utána
énekelte el egy ismert dalt: Livemet, ha hivesetném.
Nagyra is est énekelte mostanában leggyakrabban Solyom
fanka is. Természetesen nagy sikerrel volt, és csattan
meg nagyon sokáig gitározott és énekelte nekünk.
Olyan jó kedvünk volt, hogy alig lehetett lefekvésre heny-
szíteni bennünket. Még kell még jó eszem, hogy az
ezen dolgom az estélyi ruha összecsisztása volt a leg-
kedvesebb és a legmulatságosabb. Nagyra is az egész munka

három, meglehetősen élénk, és kintő boró minű franczoi-
ból volt nagyon igazán összejött. Nem győztük forgat-
ni Maria Máriát és nagyon komolyan elkövetünk var-
rózóje iránt, ahit természetesen most a mi kedve és
mindenképp Kaposi Máriának hírviselet.

Egy másik este, mikor javában énekel-
tünk és két ki táncolt, már ahogy senki nélkül
táncolni lehet. De asztalokat felveteltük, a padokat
egy mátra raktuk és meglehetősen felfordulást csináltunk
mondva, hogy reggel majd rendelkezünk; mondani,
amikor a legyőztünk a szögletben voltunk, egyszer csak
megjelent Hegleidy néni / Ő főként esen a szögletben me-
hünk is férjével kisháival együtt kiint lakott Magyarbirtán,
és igazán szöglet, hogy a Nézettség egyik tagja itt
lakik a hegy a franciaiban, most erre sétált és be-
jön mindjárt megérni, hogy hog. töltsük mi este-
inket ebben a pomorú időben. Lett nagy kaphodás,
mindenképp résztöltött, hogy minnek kell ilyenkor
idejőnni, így megzavarni az embert, tessék, most
hog. csináljunk két perc alatt rendet. Alig tudtunk
kettőt fordulni, amikor megjelent egy feleségbe ott-
itt hogy az ajtóban, később torquommal, erősen fejbe-

híres, régi módú kalapban és keményteljesen érdeklődő, hogy mint rogtunk csinálni így esteként. De első haragos megfélemlítésünket hatalmas nevetés követte, ugyanis megismertük Mária nénit az idegen hölgyben és nem hagytuk, hogy sokáig játson est, a pra' nem igen illő, de a jelen esetben nagyon eredeti és humoros receptet.

A harmadik este főcsüt állítottuk leírhatatlannul jól Deresi Lilly kor-fel s művel ma-alakját ez pör-tette tettekké. El

hogy hogy nézett ki. Reglédy néni fia diák ruháját vette fel és paravalt mag igazsággal és nem hiába, mi aztán igazán jó közönséggel bizonyultunk és igazságot találtunk. Jó kis öre járt már az idő mihozzá képeztünk. Mária néni, hogy mely ne feleltünk, titokban még d. u. került az kevés bort

judig Reglédy fel Mária néni, nézett ki.

dárnak állított gyon vékony volt, ma megítélésével lehet képezzük.

és mikor már mindenki ledelített, meglepett mindnyá-
jainkat az híres, de nagyon jól elkészített forralt ~~forralt~~
forralt. Talán nem fog senki ráeresznie találni kemény-
ked, ha kiírom, hogy akkor igazán jól esett, mert egy
nap nagyon hideg volt. Mindnyájunkat betakarva
és mindnyájunktól elkészítve felidit azután le háris
néni is. Amdersen, kivülkben nagy békességgel, megle-
gedettséggel, aludtunk el. Közé volt a véleményünk
a nyugvóalás végén, amikor azt mondtuk, hogy: "Háris, hogy
ennek is vége van!"

Mátka Bósi.

Hanem szombaton
reggel nagy meglepetésben
volt részünk, ugyanis
Spuller Lóri Nagymaros-
ról albiciklített hozzánk.
Mindenkinek nagyon, önzett
szeretett lánytársunknak,
aki bizony nem szivesen
ment el tőlünk.

Mikor nem akarjuk
elengedni kedves kis
vendégünket..

Delután megérkezett a posta és nagyon sokan örültek, hogy másnap vasárnap sok kedves ismerős jön látogatónak. Az egyik kis leányunk csak 24 tagból álló esküvő-estapat vendége íkerül majd. #többször is íkerik egy-hét vendége és mindenki izgul, hogy másnap eszünk legyen és, hogy mai minél előbb legyen mai reggel.

Csak egy valaki nem izgul és nem tördölte semmivel, egy menyasszony,

kinél vélegénye meg-
írta, hogy "sajnos
nem jöhet,"

de a tábor "Cicája" minden
jegybeszítéssel azon van, hogy
megvizsgálja, sőt, olyan
nem sok erőt megment.

J. H. Nyorbalé

Végre felvirradt a nagy nap. Ma reggel
5-^{or} mindenki felébredt és szó nélkül kezdett
mindenki készülni. Ragyogóan sütött a nap
s az ember kelke csak csupa szeretettel tett
el mindenki iránt. Mindenki más háját
fértette, hogy annál éinosabb legyen.
Ma reggel 1/2 8-ra mindenki készen, ragyogó
arcúval állt az indulásra. Akik voltak
vendéget vonattal azok hisztelen a vonat-
hoz. Nagy izgalom töltötte el szívünket,
mikor meghallottuk a távollól a vonat
szólását. Végre befutott a vonat. Sajnos
vonaton nem sokan jöttek, mivel a hajó
alsóbb és kellenesebb. De én nagyon boldog
voltam, mert az én édesanyám megérkezett,
kit már egy hete nem láttam, s boldogan
siettemk vissza hűdves meleg otthonunkba.
Azonnal mihoz hozzá mentünk, nagyon me-
legünk volt és gondoltuk, miig megérke-
nek férfi vendégeink.

A fürdő nagyon jól és minchi könnyűt
rosszát araszt rietett nyúl felöltöeni. A lighegy
lévén lettünk egyseer, csak indulást juttat
meg fülkintet. Maria Néni hamar belefűt
sípjára és mi sorakoztunk a kapukhoz.
Két lévony egy kiesit sokan voltak, hamar
kifaradtak a kaput és „Teteu hozott” ud
vizléssel hőcsöntöttük őket. Nagyon hűsény
his fiatal fű volt a legközele s minde-
gyik tele humorral. Mindjárt megint je-
gyeste az egyik fű (kit, mint később
megtudtunk - Dudusnak hívtak), hogy az a
„sárga virágos his lévony tetőzöl nekem”. Persze
ez a his lévony a mi eszünk Lucsi. Tűnt
volt, hi mindjárt megkérdezte az egész
társaságot, aki nem csak helyes, de meg-
telennél örömeim és kedves is (jó nem esoda).

Flanem megszólalt ismét a síp s Maria
Néni elédre szólította fel a vendégsereget
és minket. Persze a társaság jó éhséren

hozza is látott az ebédhez, ami mindenkinek
nagyon ízlett, hamar el is pusztítottunk min-
den elutól. Ebéd után percre a mi „mindent-
tudó” Károsi Marinál vállalt a meszogatást,
ami bizony nem volt könnyű feladat egyáltalán,
de ő mindennek háza, ami nehéz.

Itt pedig még az ebéd után marad-
tunk, hol Maria Némik gyönyörű dalait
hallgattuk gitár kísérettel, még most is fü-
lembe esem a kedves hangja, ami egészen el-
bűvölte a társaságot.

Még a közhevedelt
Mátka Laji is inkább
a gitárt hallgatta s
nem törődött „Arával”.

A gyönyörű gitározás
után laúcoltunk s

Sharia Némik igazán nem velt szegyet
lányaival, mert egy leány sem jött.

Hol gitárre, hol harmoniumra s az esti-

hészek között volt egy Russu haszli' nomenetü'
fin ahi gyönyörűen rajharmonizáltak s
ama is pompásan táncoltunk.

Azutan' kimentünk a rétre játszani
sú mint látod kedves
olvasom, egyáltalán nem
jegy más hi ez a his
esapat, mint ahik most
látják egymást elöször,
homen, mint más nagyon
régig his rajtasok, hie mindig együtt
játsoztok volna, s mire hazacitunk a
táborba az egyik fin hit Burinak
hivatal elhialította magát, hogy minden-
kei üljön fe a lejárás, mert ilyen kedves
his természetet szeret-
lanul meg kell örökte-
ni s majd meg kedves
olvasom, hogy mindentink
nagyon az arere az öröm-
tel s a jó kedvtel, miig s
mindig homaly Tancsovia Magyaraiak is.

De skutan seyns jött a legromorubb
része a dolognak a esomagolás. Itt minden-
hinek elromorodott az arca, mert bármilyen
kedves is volt minden egész heten, annál
rövidebbnek tűnt fel az egy hét.

I somoru szívvél tettem fel próbákat a
sebére, ami mi helyettünk szitta a
hujó állomására. Mi pedig elindultunk. De
ne hidd kedves olvasom, hogy könnyű volt
elmenni innen. Egymásra nértünk mi lá-
nyok s megégyözér hölgyártnak itt min-
dent, megismergettünk ágyainkat, asztalt,
fákat, a esobgo his próbát a kert végében,
s szemünkkel hölgyártnak mindent. Meg-
nértük a fát, az erdőt s mindent min-
dent. Bizony nem tagadom, hogy a sírós
szorongatta a torhont. Yliszen tudod Te
is kedves olvasom, hogy egy milyen rövid
idő", de tudod Te azt, hogy ez alatt a rövid
idő" alatt az ember lelke, hogy felgyúrt

és itt a világtól távol megnyílni könnyebb
jónak lenni egymáshoz? Megnyílni jobbra
tud az ember szeretni, s őt is mindennek?
Nem azt csak azt tudja, ki már megpróbálta,
ki már megpróbált ^{ahol} tényleg élni ettől a
szűz passz világtól ^{ahol} nem szeretni, hanem
csak lassan már gyűlölködni tudnak. De
sajnos most vissza kell térni a nagy vi-
lagba, ahol már mindenképp van a hivatás
s az ember megint ki van téve az ember
szerepének.

De lassan ki értünk az állomásra s aratni
jött a hajó s a cselkoszél vig'vótárasa közben
megérkezünk Pestre.

De még mielőtt kiszállunk a hajóról az
élet göröngyös útjaira kerüljek jó Istenség, hogy
adj nekünk erőt ahhoz, hogy legyen erőnk
ahhoz, hogy elviseljük az élet csapásait s
tartunk be az Úr szavát, hogy "egymás
terhét hordozzátok."

Szeretettel jegyzé-e sorokat
J. H. Myosbáé

Atthonnunkba végre visszaköltöztettünk, mert Lent. Trágya
tiszteletes Úr az egyháztól kapott pudes lakást, U. i. Ő volt az,
aki miatt atthonnunkat egy időre el kellett hagynunk.

Időközben alkalmunk volt a Tiszteletes Urat megje-
menni. És most szinte lelkiismeretfurdalásunk van amiatt,
az sok szülő-dar miatt, melyeket elköltözésünkkor tettünk.
Sleker meg nem is gondoltuk, hogy Ő len az, aki majd
miniket a "kerdő" angolokat? Tovább vezet és oktat az
angol nyelvben, és hogy hogy oktat? Milyen türeléssel,
megértéssel és hogy hogy igyekszik mindennél, ahol csak
mód van rá, fejünkbe tölteni az "angolias" tudományt.
Neki is kedves feleségnek köszönhetjük azt, sok felejtéstelen
és derűs angol teákat, melyeket remélvén lakásukon adtak.
Nem gondoltuk azt sem, hogy Ő, mint lelkiismeret egyke-
lés papjának közel a szemnek, akinek mindig, éltünk bár-
milyen problémájával, elmebetünk és neki mindenne van
szívogató, meggyógytató és bátorító sava, tanácsa.
Most e helyen igyekszünk kibáncát helyrehozni. Belsőnk hi-
báncát, sajnáljuk az akkor remélni telt meggyőzésüket. Látunk
most, ki e sorokat írrom, ennébjutnak azok a parak, mely kerint,
soha sem tudjuk, hogy mi miért történt és mikor a legjobban
szülő-darunk valami ellen, Isten egyen ehket Teri velünk a legjobbat.
Mátka Pórá

Élelvastam naplónkat is a hangu-
latasán leirt említele, meg vidám fény-
képek sém varázsolták az elmulat eu-
münyelut. Gyarúan jó dolog a naplóírás
gondoltam körben, mert így olvasgatra
ismert eseményeket amit esetleg elfe-
ledtünk. Én így étesültem arról, hogy
dolgozok, melyek arról történetek,
hogy tagja lettem az Unitárius leány-
egyletnek. Három éve ismerem egye-
sületünket is nagyon-nagyon meg-
szeregettem, úgy a tagokat, kedves leány-
társaimat, mint diáka jó elnöke-
nőket mindnyájunk, Maria né-
nijet". Az itt együtt töltött idő
kedves emlékeim. Hiszen is értem
hogy vallásos is névelő-magyar
irásleiben nevelődünk, aldozat-
létszámuk is egyenlő iránti nevel-

tetben.

Visszajárta az évek folyamán
azt kell megjegyezmem, hogy régi tag
jaink köréből nagy változások álltak be.

Örvendek válto-
zások miatt na-
gyon sokan
fejlesztek mentek,
de azért nem
szüntek meg
szívükben leány
egyesületi tagok
lenni. Milyen ide-
jűk sugodi el-el-
járnak össze-

Magy. Karola és férje.

Érsi Nándor és leányai.

jövetelünkre, megelégedésünkkel és

hölcsönösen irrendünk egymáshoz.
Égy boldog régi társunk családja már
gyarapsdott is újrulett lio babája ne-
melyében.

A hölcsültségek
is velt meliány
estűvő, sőt meny-
astonyok is bö-
ven aláadnak
még. Folyo-
mán elmond-

hatjuk, a köbbi mellett azért is é-
denes egytelülbe járni, mert nagy
belen döseqnek irrendnek az unti-
rius nélkül lánysok. Ennek abban
találom magararátát, hogy maggar-
húti nyaralásaink alkalmával a
gardessnylodes minden ágában
nagy gyakorlatra lenünk mert, min-
art elörö lépeink igazolják. Vasár-
nap ünnepek pedig sly kedves vido
lányseget találunk lútagatni jó

vő is merőseink és esetleg idegenek is,
hogy a házasodni kívánóknak fiatalab-
berek sive megdobbam, sietve elha-
tározza, esalis sbből a leány tábor-
ból nálantja jörendőbelijét. Ha me-
gis ingadome a jompas sbbéd való
megriázziti nándiká bán. (Hogy nem
voltam merénytelen. H. Anna.)

A biblia órákról.

Amikor kezembe veszem ezt a könyvet
mely napló szerű alakban örökíti meg
leányegyletünk életét úgy érzem, hogy egy
nemcsak lelki, szellemi és erkölcsi élet tükör-
képében ülök. Női szívek induló
leányéletek irásai ezek. Szívendi által
merény gondolataimmal próbálom
folytatni és megemlékezni a múlt

téli biblia órákról.

Magam elé képzem a tanástermet
könyvekkel megpakolt fekreényével mint
hívt a tudomány és komolyság birtokát.
Után egy zöld előadó arstalt elötte
hírekeretellen álló egyéniségével, kedves
Grent. Iványi tiszteletes urat. Talán
többek közül ő a leghírdottabbak egyike
azoknak, hogy a bibliai és ezen kerentül
Jézusról és Istenről tartson magassabb
hírvonalú előadásokat. Ezek az útek
egyházi énekkel és imárok kiegészítve
bibliai és lélektani előadásokban váltak
szak. Merik talán külön-külön is a
kellőt. Biblia: a legjobb a legzrentebb
könyv. Elő földönjáró emberek irtale
Jézus tanítványai, akik örökéigél
hozzák a világ népének, hogy

gyaroló életiek görögnyelvs útján világirodalom
fahyabként tanítva és mutatva azt
azt utat melyen haladni kell.

Ereketán képzelhető, hogy milyen
nagyterű élmény kellemi felemelkedést
jelentő a Bibliáról annak egyes részei-
ről és lefegyverzéséről végighaladni egy
ilyen előadást. Szükségünk van erre
különösen ma, különösen most, hogy
a mindennapi élet lehasz gyaóró
belincseiből kiszabadulva felemelked-
jünk és meglátsuk és megismerjük
azt, ami az élet igazi értelmét és
tartalmát jelenti. Ereketán pedig mit
~~is~~ orientem egy lelektani előadás
alkalmából. Ha egészen őszinte
akorok lenni, habár az előbbi is
lehetően teljesen a figyelmen kívül.

a lélektan mégis jobban érdekelte.
Távol, mert egy nővér ez áll közelebb.
Hallani tanulni arról, ami az ember
életében annyi mint egy tündöklő ékzer-
ben a legnagyobb drágakő. Lélek egyek
életünkön ennek az apolónia avagy
elhangolása hisz minket gyermekek-
korunktól egészen a koporsóig. Milyen
rejtélyes és magatlos szó, hogy lélek
egy ember elindulása és életének be-
fejezése ezen fordul meg, jól vagy
rosszul. Milyen nagy jelentősége hát
egy ilyen lélektani előadás végig hallgatá-
sa. É együtt néve ezeknek az előadások-
nak célja csak egy lehet, mint a jó
talajban elvetett mag. Csak ernyőnyílás
s ahányszor egy szél vésőig vagy egy

örömei burok alján s esen keresztie
Hsten képeben nyilvannuljon meg
hat egy-egy ilyen Bibliáorainak a
meghalgatása. Jöszönjék az elmúlt
örök tanulásos előadásait és vörjök
jerelettel az esutain következőket is.

1990. X. hó. 4.

Az idei nyári konferencián résztvett a Leány-
egylet hat tagja is Unaria névvel. En előzőttem részt a
magyarok konferencián, de mondhatom, hogy hitörölhe-
tetlen nyomat hozott a lelkemben. Igazi lelkeemelö pa-
pale voltak. Lombaton d. u. eleg irgalmas utasas után
értünk ki nagy arhitra. Ferenc József tisztelet ir áltá-
tot tartott példafelvonások este pedig megrólantották
a Konferenciás Tábor vezetőségét. Egyszeri elnök: Szent. Iványi
László, világi elnök: Koko István, pénztáros: Uprány László,
jegyző: Stadler Róbert, ellenör: Imre Dénes. Uprány László tanár
csod urat pénztári tintsige mellett a konferencia ir doléban
evék óta kifejtett fáradságtalan és lelkes munkássága el-
ismerése képen - tiszteletbeli örökös tagralk választották meg.

Pünkösd esté napján Szent. Iványi László tisztelet ir tar-
tott isentiszteletet, és adott úrvacsorát. Ez eszeruien feherre

merült próbáiban, a tintára surolt, festetlen padokkal és az
egyszerű hangya, astalon megterített provacora utállal, olyan
meghitt, olyan áhítatos volt az istentisztelet hog, a legkezebb
éjszékben, a leginnemélyesebb hűségűek között sem lehe-
tett volna sebb, lelkesebb, áldottabb pünkösti ünnepek
elképzelni. Ebből után Arvidó Bélaafia tartott előadást
„Mivel tartozik nekünk az egyháznak?” Pünkösd másodnap-
ján d. c. Istentisztelet után Vajváry Károlyafia, utána
Kjiredy Gézané nemzeti asszony tartott előadást „Mivel
tartozunk az egyháznak?” címmel. Mindhárom előadást
vita követte, amelyet legújabb polias szerint isz könyvtári
meg Szent-Imárgi tiszteletes isz, hog meg csoportba ontot-
ta a hallgatósdágot, mindegyik csoporthoz meg nevezték
kiét vezetőt. A csoportok közülön közülön megvitatták az előadást
s hosszúsították a tárgyas. Vita után újul összejültünk a
teremben s a csoportok vezetői előadták a hosszúsításokból le-
műrt predmágyakat. Ez az újítás nekünk is nagyon tetszett,
mert isz kisebb csoportokban a kevésbé bátrak is meg merték
szólabni. Felső predmágyként meg lehet említeni a követhető-
ket: Jó lenne, ha az egyház kiadna egy hitvédelmi könyvet,
amelyből megtanulhatnánk, hogz miként védhetjük meg hitün-
ket a támadásokkal s a kételkedésekkel szemben. Ez volt meg
a Templomban járásiól is a rezerválistól is. Olyan példetéseik,
tanulmányosak voltak az előadások és a hosszúsítások is, hog nagy hatás-
sal voltak ráink, hog azonnal a prant elhatározással fejeztük be az
idei konferenciát, hogz esentül fokozottabb mértékben fogjuk

keresni és betartani kötelességeinket az egyházzal szemben.

Itt egy jellemzetessége volt az idei konferenciának. Olyan meglőtt volt a hangulat, mindnyájan, akik ott voltunk testvéreknél éreztük egymást, semmi savas momentum nem volt, így éreztük, hogy, akik együtt töltöttük Magyarországon ezt a pár napot, közelebb kerülünk egymáshoz, s egy feljethetetlen lelki élmény kapcsolat össe bennünket.

A hit önmaga bizonyossága;
és telve is célja elvén az élet
közeli nagy vigtelében, egyedül-
nye azonban a miénk.

és Szent János: Szent
Krisztus! ~~...~~
Rédigerkány

A hit Isten ajándéka:

Engedd, hogy Isten keze a keresztet
Isten kezébe helyezze
Isten

"A legnagyobb kincs a szeretet."

A. Min. kiki

Dr. pt. labora.

magyfalusi Pócsa tó bod

Spullerlibor

Szeretettel emlékszem erre a punkción
re Hegedűs Gyula
is Mathedai

ncia volt
r egész heten
és irgultunk,
Szombaton
tunk egy páran
ve hogy a lép-
sen le marad-
aradottak kö-
sta-bá-val e-
cb) az idő és
onat. Megér-
iettek plénk
indannyan
s és ou konfe-
g és irgalmak
igen jó hangu-
már az épít-
lanog" égetni
a indulni. Hogy
ltéretünk az
néhány tagját
meg kellett keres-
le szegények.
ami tekintet-
szegünk egy
ésön feleltünk
ételni hogy a
imentünk az
szegények
vonalal kezdődött

A meretet, örök mint az
Ysten!

Waller Alice

Eros lelek és eros hit útsegít
benneinket a katasztrófában

Lehey Flow
és
Lehey Marcin

Csefkötés

A hit Isten ajándéka. Igazán csak a mi égi
Atyjától kaptuk meg a legnagobb ajándékot és, ha bejárnak a szívünkbe,
akár, mint legdrágább kincsünk, életünkben át
erősítünk; mert a hit megvéd minket minden szenvedéssel-
kel szemben, megír a katasztrófától a szenvedéssel-
sejben és elvárhatatlanságtól megcsúszástól.

Waller Alice

nia volt
r egész heten
és irgultunk,
Szombaton
tunk egy páran
ve hogy a leps-
sen le marad-
aradottak kö-
sta-fá-val e-
cb) az idő és
onat. Megér-
iettek pléne
indaronyian
s és a konfe-
g és irgalmak
igen jó hangu-
már az épít-
lamy" égetni
a indulni. Hogy
ltévedtünk az
nehány tagját
meg kellett keres-
le szegények.
ami tet-műve-
szegünk egy
ésion fehértünk
étalni hogy a
imentünk az
n gyűltünk
vonalal kezdődt

Ar a legrossabb Iskerintselet, amelyik az
emberiség javát szolgálja (Franklin),
ábrándi Wesley Áron

Az a hit dolgai sorsa az emberiség
és sorsjára mint a mai történel-
mi megismerés, - talán történelmi
perekben.

Vosma Terem - helysz.
Küvé tudásunk meggyőződés,
lelkünk sebb lett. Lipiti Sze.

Hoz az emberiség most lelkes munkát
jelenet foglalkozás, és talán most
valóban lesz az emberiség egyetemes
- ah

P vidosszeg
Gyere a természet templomába,
ott megtanulni imádkozni Magdolna

A meretét, örök mint az
Ysten!

Eros' lelek és eros' hit útsegít
benneinket a katasztrófához

Lehey Flora
és
Lehey Maria

Cseke Örs

Az a hit Isten ajándéka. Igyekezzünk a mi égi
Agyalattól lelkünkünk és melegekedésünkkel az a
legnagyobb ajándékot és, ha legyőzünk dicsőítést,
akkor, mint legdrágább kincsünk, életünkben át
erőnkön; mert a hit megvéd minket a szenvedés-
kel szemben, megír a kettőfelosztást a szenvedés-
rejtőben az életünkünkkel szemben.

Lipiti Sze

cia volt
rger az
és igult
Szombath
tunk egy
ve hogy
sen le ma
aradottak
sta-hi-val
eb) az id
omat. Me
istek el
indann
s és ou
g és irgal
igen is
már az
lamyt" egy
a indult
léteztünk
nehány tag
meg kellet
is szegény
ami tért
szegény
ésön felc
ételni hog
imentünk
n gyűlt
vonasal

Boldogan emlékszem erre a
pienkösdre

Thöröspataki Kissharta

Lok. szeretettel gondolok az jökei
konferenciára.

L. Györolt Lupa

"Egy más Tékét mondóval
vitéi híreedy jésai

mindenkit nagyon szeretek
és boldog vagyok, hogy itt
lehettem

Helyedre Jóna

Szeretettel Holmár L.

A Tüinkörsdi ünnepéken unitárius konferencia volt
melyre mi lányegyleti leányok résztvettünk. Már egész heten
közösen készültünk erre a nagy kirándulásra és igazultunk,
hogy szép idő legyen, ami részben teljesült is. Szombaton
volt az indulás ami elég zajos volt mert voltunk egy páran
akik már nem fértünk fel a vonatra és tekintve hogy a lép-
ésen mégsem akartunk utatni hát bizony szépen le marad-
tunk. De azért nem bánom, hogy in is a lemaradottak kö-
rött voltam mert drága jó Mariáné-nival és Lita-ká-ival e-
gyütt utarhatunk el. Itt uton elég jól telt (el) az idő és
ami fontos egész Magyarokéig vitta a vonat. Megér-
kezésünkor már az előbb érkeettek siettek elénk
üdvözölni bennünket. Miután már mindannyian
együtt voltunk megtörtént a városi felvonás és a konfe-
rencia megnyitása. Itt sok viszonyosság és irgalmak
után jól esett vacsorához ülnünk mely igen jó hangu-
latban telt el. Tekintve hogy tízóra után már az épít-
letben nem volt szabad kajongani és villanyt égetni
hát kénytelenek voltunk egy kis éjeli sétára indulni. Hogy
azután séta közben még a menedék háza is eltérünk az
magától értetődik mivel társaságunk egy néhány tagját
kik már jóval előbb angolosan eltávoztak meg kellett keres-
ni, nehogy az erdőben háza felé eltérjenek szegények.
Tíz órakor mentünk háza szép vendégen ami természet-
esen elég zajjal történt mert mindannyian piszegettünk úgy
hogy még az ahók is meghaltak. Bár elég későn feleltünk
le mégis haza reggel fent voltunk és elmentünk sétálni hogy a
reggel gyönyörű hangulatát élvezzük. Közben ki mentünk az
állomásra a vendégek elé. Elegendő szép számban gyűltünk
össze a konferenciára, mely megint városi felvonással kezdődött

és az Ystentintelet megerődtéig az ifjuság kint a réten jät nőtt.
Ébéd után megint elmentünk satámi közben virágot is szed-
tünk s igen jó hangulatban tértünk vissza, hogy egész napi
farsadalmainkat készíthessük. Este megint jó hangulat-
ban tértünk nyugovóra. Hámasz már nem volt olyan szép
idő és ez kissé elromosított benünket. Háza utazásunkig
semmi említésre méltó esemény nem történt. Három órákor
bevezérodött a konferencia és utána indultunk ki az allomás-
ra és hogy az utazásunk ne legyen egyhangú most mind-
nyian lemaradtunk mivel a vonat nem állt meg. Hosszas vá-
rások és didergés után mivel vonatra hiába várattunk megun-
arutan minden baj nélkül szerencsésen megerőrtünk Pestre.
Tekintve hogy az utazásunk elég hosszú és farsadalmas
volt betértünk az Ilkovichhoz hogy farsadalmainkat készíthessük.
Mikor fölcinkelődünk és kerestük a csomagjainkat a
szincér megkérdezte hogy meg van-e a részünk mert azt
hitte hogy falusi búcsusok vagyunk. Ezen perczre remekül
mulattunk. Ezen mulatságos rász akkorddal be is fejezödött
azt napos kellemes emlékekkel teli konferenciánk és ki-
rán dulasunk.

Nyaralás 1940-bee.

Megint itt vagyunk Magyarbirtón.
De most nem hajón érkeztünk, hanem
vonaton s így hála Istennek nem
kellett sokat sírelnünk, illetve gya-
logolnunk. Hat igazán gyönyörű itt
minden. Nemcsak más ez, mint Pest.
Itt minden, köld, s a rétet szinte
mégis virágok tarkítják. Lenn a völgy-
ben esőgedes a patak és ilyenkor,
mikor így feltérintek az égre, önm-
mel telik meg a szívem és még sol-
hal de sokkal jobban örülök, hogy élök.
Itt igazán lehet örülni mindennek, mint
Pestem.

Pemélem olyan jól fogom pieeni
magam, mint tavaly, mert tavaly igazán
minden nagyon jó volt. Ita de most
már megyek kirakolni, hogy minél előbb
elvesshersem a természet gyönyöreit.

Jó napokéle

En idein először nyaralok. a lány-ezylettel is nagyon
kiváncsi vagyok. hogy fog ellebni ez a pár nap. A ház
gyönyörű is ez idő is nagyon kedves is én reménykedés
szívevel gaudolok arra, hogy az idek nyaralás nagyon
kellően fog ellebni is kedves is lélekben felüdítve
fogok hazatérni.

László Lőrinc

Mint minden évben, úgy 1. 940. nyaralás is el-
mentünk, a mi kedves, szíves helyünkre Magyar-
kútra. Nagyon jól szoktuk érezni magunkat, hisz
oly rövid az a pár nap, ora, amit Magyarokton
töltötünk együtt. Esti táncmulatságokat, s egyéb
tréfás estéket csináltunk, hogy egyháznak,
kedvet, örömet szeressünk. Ha valaki bír volt,
megnyugtattuk, ha öröme volt, vele együtt örül-
tünk. Reméljük en év nyaralás is elmegyünk, ahol
egy évi paradízos munkánk után megpihenünk.

Fancsovic Magda

Egész évben igazatán vártam, hogy elő-
keressen az a pere, mikor elmehetek életem-
ben először Magyarokkútra. Sajnos az élet be-
lezárlt abba, hogy ~~szó~~ majdnem 8 napig lebesek
att is így én isak utólag 3 napra mentem el
útközben még minden időmre is volt ott,
és nagy érdeklődéssel néztem nyaralásom

el, a nagy időjárás ellenére is nagyon, nagyon
jól éreztem magam és a Leányegylet minden
tagját még sokkal jobban megszerettem. Az a sok
erő, vita, fény mind, megannyi kedves emlék
fog az egész életem át kísérem, ha nágnak is.

Remélem, hogy még elfogad jutni a Magyar-
kútra és mindig ilyen jól fogam érezni ott
magam.

Patakfalvi Éke

Minden nagyon jó volt. Képe: Mária

Itt élő magyaroknál ugyanolyan alkalmasak, mint én jól
magyaroknál mint mindig ide is ^{ebben magam} T. B.

nagyon jó volt. Idén nem mona, hajom
nemcsak hanem vonatom, sokkal hamar-
vabb oda értem mint tavaly, de nem volt
olyan szép az utas. Az idő is kedvezett.

A sok fiatal lány között mindig nagyon
jó kedv uralkodik. Nekem is mindig
viharos jó kedvem volt. Szóval na-
gyon jó lett. Tervek a jó Istent, hogy
jövőre is elérhetem ugye a kedves helyre.

Tízszázele jövet nagyon sokan voltak a
vonatra. Tácom átszálltam egy másik
vonatra. Egész úres kocsiba ültem. Mária
nem is gátarozott is énkel. nagyon kelés
a megkérdezte egy néni hogy nem, nagyon
a munka táborosok. Birtok a szőlők föld
felvált. Pestenre érkezve itt nagyon esett az eső

Itt volt, hogy olyan hamar eltelt. De majd
 jövőre ismét élvezhetjük az egész kedves nyara-
 lást.

L. L. h.

Az 1940-es nyaraláson párnáig ér is ott voltam
 Több kedves elmélyben volt nedem is rézsém. Ez délutáni
 sétánkon nagyon mesésre jutottunk el a táborhelyről

Erdőn messze keresztil haladtunk addig míg
 az mindigajándok nagyon szép helyen meg-
 telepedtünk. Itt a "gyönyörű" helyen elfogyasztottuk

És az uszoniámat és
jalsodtunk, fejképerestim - szóra kóstunk.
Az idő rohamosan fogott és kellett visszafelé
dulni. Flóra felé sora t érvelünk, beszélgettünk
Páran kid akkor maradtad salgnálhatták, hogy
nem vehetel részt a kedves sétánkon.
Szeretettel Gladnag Rózi

1940.

Az idei nyaralásunk is, hála az Istennek,
nagyon jól sikerült. Sok kedves, szép emlékeink
maradt, melyek nagyon sokszor emlégetünk
aróta is.

Kedves emlékem marad az a jelenet
is, mikor az egyik hosszú délutáni séta után
nagy éhsen leültünk vacsorázni, tejberiss
volt éppen. Tovább mesélgettük a nap csemé-
nyeit, mikor esendesen beállított, és az arca-
lunk végébe került Csaba, a hegyen lakó erdei
gyöngyű, nagy vadászkutyája. Először nevéttünk
rajta, később biztatgattuk, hogy menjen már
ki, de bizony Csaba, a legnagyobb lelkiismeret-
teltséggel ült tovább és kacintgatott támyera-
inkba. Egyszer csak Mária néni kerített egy
nagy darab papírt, egy jó adag riszt tett rá
és csel szalta ki a kutyust nagynehesen az
ágyból. Nagyon éhes lehetett, ám a mi vendé-
günk, mert pillanatok alatt elintézte a nagy
adagot és újra jelentkezett. Kapott is, de aztán

izykesteink gyorsan befejezni a vacsorát,
hogy a vendéglátás alatt nehoz éhesen ma-
radjunk. Hálás, de inkább fájdalmas pillan-
tásokkal búcsúzott a táltól, melyet astón gyor-
san elintettünk, még mielőtt csaka az egé-
set fel nem falta. Nevetve jegyezték, még,
hogy a mai vacsora is jól sikerült, és ha más
nem díszítte volna, csaka hatalmas étvágya
minden díszretnél feltünőbbén igazolta ezt.
Mátka Bósi

Vasárnap délután a leányegyletbe.

Egy-egy ilyen vasárnap délutáni összejövetel annyiban különbözik a műtörtékiektől, hogy ilyenkor lelkielkövetkezéssel foglalkozunk. Nagyon kíváncsi vagyok, hogy a mindennapi munka mellett egy magasabb, tisztultabb spherába emelkedni közelebb kerüljünk Istenhez és közelebb kerüljünk egymáshoz is.

A célja főképpen Mária néninek és nekünk is, ha csak nékben sikerül ezt elérni úgy értem, hogy nem hiába való Mária néni munkássága és a mi törekvésünk sem. Úgy érzem, hogy most még csak nékben, mert van amikor bizonyos átváltozásokról és néret, véleménygyelvonításokról van szó, és nálunk még némileg fenyegetett kétségbeesés stílusba megy. Hosszra és már megkínít akkor azt hiszem, hogy a nékben szó el is maradhat.
Van egy nagyterű angyalról magyarázat

fordított könyvünk, amely az imátkoránál
foglalkozik. Utolsó vasárnap délután is
elbőle olvastunk. Holnap imátkorunk,
mikor és mi kértél az imátkorára?

Felolvasás után hangzottak is el kéregek
horváti kollégák, de ez kérek volt egy emlé-
kem még jómagam kérege is. Itt előbb
itt három kérdést is tettem fel, most röviden
újra próbálom felelni rá. Mivel nem
hitronokokból van ró kéretem nem a
nagy rovat a kifogástalan stílusban
elmondott imádsággyűjtemény el kellunkat.

Attól, hogy az imádkozás célját valóban
eresztik és el is bírják valóban, valami
önkivülési kereset kéregek horváti-ami
már az ima hatása alatt van. Nem tudom,
hogy helyesen írom-e le, amit gondolok,
de én már éretem est. Terveim szerint,
de sok minden kéreke jölkik, hogy így
leghen nagy pedis ellenkerüleg.

Hogy mikor imádkozunk az teljesen
egyéni dolog, hogy mi kértel ró az is
szilimbró. Van aki rokoiból a van
akit tényleg valami kértel az imádkozásra.

Általánosságban akkor imádkozik az
ember (kár, hogy csak akkor.) amikor nagyon
egyedül ~~van~~ éri magát ha fél, ha
szerepelne valamit elérni talán inkább a
lélek és a szív ügyében. Ha már minden
földi pró megmozgat azo tehetetlen a
lehetetlen lehetőséggel remben. Tlyenkor tud
imádkozni az ember Istenhez fordul hozzá
menekül. etet mondja. "Istenem segíts meg"
vagy csak annyit, hogy Istenem. Ez a
néhány szó mindig megvöl jövő valósig.
Ez volt öskezövelélink egyik tárgya
a másik pedig egy dolgotat mely nek: Hiben
látom az életem célját? cím alatt jelöés,
kedves, örinte sorokat hallgattunk végig
mivel Mária néni felolvarto aokat.

Fő célt valójában az ilyen dolgozatok a
munkái igazán remek témái volt. Ez
is közelebb hozott, egymáshoz sokban minket.

Állag mindnyájunk élet célja, a
hívatás és a cselekedet. Ugy látjuk hivatásunk-
kat igazán betölteni aköz hivatásos nők
vagyunk. Jobb ilyen komolyan és józanul
gondolkodni kéne, nőre van, vagy
lesz-e szükség.

Igy telt el a vasárnap délutáni
örököseink, aki ezt mégis olvassa
lathatja, hogy kéne egy letűntnek nemis
hivatás, és célja van.

Adja Isten, hogy továbbra is így legyen.

Bpest, 1941. II hó. 7-én.

Támadéklubaink.

A bényegyekkel szemben sokszor felmerült az a kérdés, hogy hogy kellene a vasárnapi délutánokat még hangulatosabbá tenni. Pár éve azt javasolták, hogy kellene valamilyen előadást rendezni is sokakat is meghívni. Ezt azonban nem lehet kereszt-közből venni, mert nincs elég nagy hely hozzá. Addig táncoltunk míg, a mindent megértő Mária néni megengedte, hogy minden hónap első vasárnapján egy támadéklubát rendezzünk. - A szükséges gramofont Mária úr úról kaptuk, és kölcsönök is vannak ezért neki. - Az első vasárnap mindenki felvette leghelyese ruháját és izgatottan vártuk a meghívott finismerőseinket. A kölcsönös bemutatkozások után megkezdődött a tánc és mindenki jól érezte magát és sokat táncolt. Az első támadéklubán nagyon jól sikerült és azóta is boldogan várjuk az elkövetkező vasárnapi délutánokat.

Bp. 1941. márc. 16.

Elkeresztelt újra a szerelt ünnepe, az áldott bará-
csony. A Lányegylet mint minden évben, most is nagy sere-
lettel ünnepelte meg.

Már belekezdett az előtte nagy sültfogás és ltko-
lörás folyt. A Barácsony legbedorvott jele: a beszélődes gond-
jainak megbeszélése. "Mit csináltsz karácsonk?" vagy "Mit re-
szel Birinek?" Ez a legzsebb nekem a barácsonyban, hát
még ha lányok közt folyik le. - Hégre elkeresztelt a nagy
nap, a Lányegylet napja, arany vasárnap előtti vasárnap.
Mindenki hozott valami egészen kicsit, de mégis sokat, vele
hozta a szereltét. - Hána-nénink nagy nagy laskával jött.
Ő minden lány megajándékozott. Egy-egy nő mappát kapott
Tőle minden lány. - Káposi már feldisidélte a csöpp fát.
Jó meleg volt. Sok lány jött, és egy vendégünk is volt. Szent-
Ivánji ltkelők-néni. Mikor a nyüzsejés elcsendesedett hána-néni
imádkozott afa alatt illetve mellette. Arlán énekelte. Csak a
gyertyák világítottak meg a sokat. Mindenki énekelte és csöpp so-

ba, csöpp fa 'és csöpp lánycsapat a szeretetlen 'és Isten stíci-
sében egy 'és nagy lett Isten 'és emberek előtt. Egy nagy nagy
sereget tömegge volt. mindenki szállt az 'ennel fel, 'és egy-
nen a jó Istenig. 'és ha máskor nem is, de ott nagyon sok
értelmet találtam a Lánycsapatnak 'és biztos találtak má-
sok is. A szeretet erjét - bontam kezdődött az igazságossá
A gyertyák fa stól kezdte Maria-néni osztani az ajándékokat.
mindenki feszülten figyelt. Az első ajándék Maria-néni
volt. ki ajándékozta meg, kedves reménykötés 'dehoj-
zával, a "Tanács-templom karnagyjából, Bach János Sebes-
tjen életének regényével. Utána a sok-sok apró de való-
jában óriási ajándékokat osztotta ki. mindenki kapott
valamit illetve sok mindent. Nem tudtuk hogy köszön-
jünk egymásnak a kedvesegetek.

Után a Kőrösbetűg vendégei voltak.
Társal 'és 'és sütemennyel vendégelték meg mindket. Nagyon
szép 'és hangulatos volt 'és a része is az életnek. még két
vendégünk jött. Maria-néni életlása Pista-Ján, 'és az egyik
lány, bátyja.

minden jóval hamar vége, és a kedves este is hamar
elment. Szíveskedtem, hogy estén újra összejöjünk.

Annak a karácsony-estnek
az emlékével, melyen olyan
meleg hangulat és gyönyörű
ima ragadta el a lelkemet,
hogy elfelejtettem a távolságot
és kicsinyeim hiányát. Képet
is egy percre - szeretettel
üdvözöltem az Unitárius Leány-
egyletet.

Szent István Sándorné

Budapest 1941 május 21

1944. április 6.
Virágvasárnapja.

Külvilágban hangzik, ha valaki azt mondja, hogy szomorú napja volt. Nem mint ha az ember életében nem volna neki szomorú napok, hanem most valaképpen nyugodt a nap másnál lehet öröm-nap, vagy talán életének legboldogabb napja. — Ez az idegi virágvasárnap azonban nemcsak nekem, nemcsak az Unitárius Leányegyesületnek de még nemis csak a budapestieknek, hanem az egész magyarságnak emlékeztető napja is. Eredő Feleki Pál, Magyarország miniszterelnöke hírtelen halálának híre megrázkódtatta a már hetek óta háborús félelemtől seaketo" kinehet. A miniszterelnök holtteste a Parlamentben volt felavatálva s a jóismerésök és tisztelői előtt annak kapuja nyitva volt ezen a napon, hogy egy utolsó pillantással búcsúisanak el attól az embertől aki erdélyi seármacásá-nal fogva iszó háborúteretével fáradtságot nem ismerve ügyeink előbbrevitelén dolgozott, s végül annak esett áldozatul. —

Ezen a szomorú napon sokasos vasárnap-i összejövetelünk volt. — Nem váltunk sokan, de még azon is csodálkoztunk, hogy egyáltalán éljät.

tünk annyan. - A rádió félóránként jelentette
a német hadsereg előretörését a Balkánon. -
Magyarországon is hadiállapot vált. - Leg-
többünknek a testvére, édesapja, nagybátyja,
- a férjével levőknél - férje, ismerőse bevo-
molt s mi itthon aggódva lestük mindennap
a postát, vajjon hoz-e hírt arról, alitál-e vajuk.
- Eszelnet a politikai és családi eseményeket
tárgyaltuk. - Majd megbeszéltük a király ösze-
jövetseli programját. - Ima, biblia magyará-
zat, ének, s utána arról beszélgettünk, hogy
kinck mit jelent az imádkozás, kinck mi-
lyen a vallás, az egyéni felfogása Istenről.
Ez a téma mindenkit kiakasztott az álta-
ldozás komoran hangulatból, a lelkek felal-
dódtak, sevakban kinyilatkoztak s mind-
annyan boldogak voltunk, hogy egymás leg-
feltettebb titkát, az Istenrel való beszélgetésének
módját megtudhattuk. Éreztük, hogy egymás-
hoz nagyon közel vagyunk, hogy egymással na-
gyon nagy szívségünk van s hogy ha az élet
báshová is parancsoljon hemünkhöz talán sok
km. távolságba egymástól, mi akkor is ira-
ni fogjuk ezt a távolságot is lehetetlenséghez

nem ismerő" testvéri kereszt, ami a legdrágább hím
csuk s amit mégsem kell feltüntetni, mert
sem a mály sem a rásda meg nem emélti,
sem pedig a lapok el nem laphatják tántuk.

Összejövetel után részben harangoz-
tak a lánjok, részben sétára indultunk,
de megelőzőlén Mária néni fényképfel-
vételeket készített velünk. —

Az utolsó hájti Ystentiszetelre
Mária néni és neheányan vissajöttünk
a templomba. — Kánunkra nem lehet
könyűbb még egy ilyen nap! — Basabás
tiszteltes úr predikált és benéd körben
egyszer csak megszédaltak a siveinák, jeler-
nén, hogy légivevény van. — Minden előe-
tes meglébenélés nélkül a hívek a legfo-
gyelmonekkelben ültek a helyükön, egyik
sem hagyta el a templomot. — A legel-
ső, fél-óraig tartó légi-riadó így talált ben-
nimket az Ysten házában. —

Engem a tiszteltes úr és a kántor
és általában a hívek, valahogyan arra a pompás
katonára emlékeztettek, aki inkább meghalt,
semmint elhagyta volna a helyét.

Ystennek legyen hála, hogy megőrizte létet.
Benei Mária

Félti konferenciánkat - amelyen
a kényegylet is négy számban résztvett -
a Kórház-utcai lelkesi irodában tar-
tottuk meg. Tárgya: Hogyain változtassunk
meg hitünket más vallások közt.

A háromnapos konferencián
előadást tartottak; Perédy György szer-
kesztő, Kabóiné Weres Földes irónő és vi-
tás Gidó Béla szerkesztő. Ezek az értékes
előadások nagy vitákra adták al-
kalmat s igen sok érdekes gondolatok
hallhatóak el a konferencia résztve-
vői közt. Az igaz a vita először nehe-
zen indult - mint mindig - s
csert kissébb tanulmányi csoportot aba-
hítottunk Deut- Irányi triteletes ut
indítványára. Ez azért volt jó, mert

mindenkinek kellett a tárgyhoz
hosszúválni valamint. A hallottakat
saután a csoport - vezetők összerou-
ta s a híresség elé tárták. Sajnos azon-
ban mi nem kaptunk elég jó ve-
zetőt, mert hiába voltak nekünk
jó gondolataink, nem vagyunk
elő, ahogy mi szeretnénk volna. De
hála Szapori travi bátorságának,
ki a harmadik napon felszólalt
s nagy igazságot a szívünk szerint
megmondta, hogy nem azok a
kötés tények vagyunk, mint ahi-
ket, az elvált ut kint. Errel nem
akarom az eladónkat megsejteni,
de muszáj volt ezt megemlítenem,
már csak azért is, mert annint ol-
vastam az Unitárius Értesítőt
sok olyan hírdőre bukkantam,
amik társaim sajnálót hang-

zolták el.

Nem is tudom, hogy hi tette
fel azt a híreszt - gondolatom tá-
lán Szent-Isákiyi tiszteletos ut - hogy
édesen volt-e a konferenciát meg-
tartanunk, vagy sem? Igen volt
édesen a konferenciának, mert
tudom, hogy most is nemcsak
engem megvártatott ez a kon-
ferencia. Ugy édesen magam
utána, mintha újra születtem
volna s olyan erőnek édesen
magam, mint talán még
soha. Iért az érejt olvasom hi
társaim személt is. Arra az aján-
latra, hogy legalább minden két
hónapban legyen konferencia
ami is erősen helyes elénk, mert
most hátunk csak igazán, hogy
mihyen sikerülünk van ezekre a
konferenciákra. Sajnos mi nem

Írjuk át mandatum, mit Sz.
Wéress Jolán mandát, hogy az ő
hite olyan erős, hogy nem szabad
védelemre s nem szabad védelem-
re se unitárius vallás sem. Fajti
szóval már, de be kell vallanom,
hogy mi ezt nem mondhatjuk,
mert társainkól hallottam s ma-
gam is tapasztaltam, hogy bizony
meg kell védelemre hitüket s
bevallásukat ellipsorai akart, ha-
goshroli más-vallásuakkal szem-
ben. En hiszem is remélem, ha
mi összetartunk s sikerülni fog.
L.S.

Budapest, 1941. IV. 27.

nyira beköszöntött a tél. Elkeresztelt a
fűtés. A kármegyei és durvaorsói köly-
ka mellett kézmunkáink, s. é. textilká-
ja melege. Csak akkor barátságunk meg,
ha arra gondoltunk, hogy tavaly fű-
tési nehézségük miatt itt kellett hogy-
munk a mi kis barátságos szobáin-
kat és a további árnyékvetéseket a
felkéri itrochába, jabbán mondva a
Viktorius úr szobájába kellett megfor-
tannuk. Bizony nagyon komorú
volt ez, hiszen attól vagy mi, vagy min-
ket állandóan szorított. Most pedig
keménykedve gondoltunk arra, hogy az
idén nem kell válnunk, ami kedves
állományból. De nem sokáig pingat-

Tuk masunkat esalo'ka, alomba, mikos
egy vasarnapi aszejavetelunk alkalma-
val luotia nemu kozolte velunk, hogy ele-
27-tol ujra a lelkeri irosolaba tortjuk meg
aszejaveteleinket. Bixony erre nagyon
elstonorodtunk de mit volt, mit tenunk
~~de~~ engedelmeseleink kellett. Meg a
tel elejen elhatároztuk, hogy minden ho-
nap első vasarnapiján táncot rendez-
tünk. Először megtartjuk rendszer vasarnapi
aszejaveteleinket és utánna pedig
11-7-től 9-12-ig picukat hívunk meg
és gramofonra táncolunk. Tgen an, ez
mind nagyon szép, de a hideg éjszaka,
nem a lelkeri irosolaba nem lehet tánc-
olni. És itt újra aszefogmak az unta-
rims lányok meg pedig úgy, hogy mindeki-
hoz magával egy táska rzenet és pár darab
lót. Ha az éjszaka nem tud adni tise-

lő anyagot majel vizünk mi. Flai
itt az börtönt, hogy, Fla jättök leszek,
ha hoztok melegeltet." es annyit hoz-
tuk, hogy kétszeres betudtuk ja me-
leg volt egy csappal nem foxtunk meri
mely leányzivek hoztök, arste a
tuzelöt.

László meg a Fi szomszédok,
hogy Kriztusai vagyatok!

Magyarh. 1941 június 1. Vez. József; Van' d'ol

Aki az Interven Tüchset Cser
Littal Lisik, a valóban napokban
mindig lesz vizsgálatokra.

Magyarh. 1941. június 1.

Csifó Vagy Földő

En' meg érem, hogy hűvösködő vagyunk, ha birtokosok
hívják az "igazságot", mert ha egy hitványok tüntetve fel magy-
kat helyes birtokosok éresek ártatlanságunkat.

Ha látványos is így gondolkodunk, akkor látva valóban hitványok
hogy mindig éresek magy felett az éresek igazságot.

Hibáinkat nevezheted.

Magyarh. 1941 június 1-én

László bácsi

"A gyermekek élet arra van
Szaz élet Istén Lősköténye" (Kicsi)
Magyarok 1941. VI. 1. Kovács László

reveltek, béke is munka!

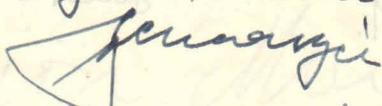
Szabó Gyula

"Ez a titokban bízik sokan csodák között"
Magyarok, 1941. VI. 1. Püskösöl.

magyarok tevékenység

Egyre több szeretet és támogatás, akkor az
Isten és Veledek lesz.

Rédigekár

Pier is is itthoni ellátással a legjobban
érintem magam a szívvel szőlővel az egy-
rind.

Az egy nagy Isten maradt a tetején
vegyes is lenne veletek

Öntudatos kedvesek - lelkes, boldog nyugdíj-
életetörő unitárius jóvendők!

Sz. Weren Gyula

Magyarhit, 1941. jún. 1.

Az a legrebb Iskolatársulat, mely az emberiség
javát szolgálja (Franklin Benjamin)

Magyarhit 1941. jún. 1.

ötörda: Weren Gyula

mindig kedvesen fogadják visnyapendolási a ma-
gyarhitűi püvésdől

Gad' Yli.

Magyarhit 1941. jún. 1.

Néhány perc amit Iskolatársulat töltünk, azt ad
ahoz, hogy néhány hónapot együtt töltésünk
az emberiséssel

Magyarhit 1941. jún. 1.

Iskolatársulat Gyula.

Gondoljon a magyar kati hidra
Fethőkelény

Testben és lélemben megerősödvé, telve
lelkesedéssel búcsusunk Magyaroktól
Fehér Annamária és
Flóra

Szeretettel gondolok az uniótörvény
kérdésekre is firon pulin körre
Csuszóként

Az önkéntesnek és együttakarásnak, mind is igen
sok eredményei vannak, ezen az úton tovább haladunk
sacsvatta, hogy megelégedésünk elkövetjük.

Visszafelé

Remélem, hogy ahogyan itt együtt
emelkedett a lelkiünk a konferen-
cián, ezután is együtt emelkedünk,
Leányegylet és Brassai.

Verecs Pál

Igy láttam a konferenciát.

Nem azt akarom elmondani, amit Magyararkúton hallottam, hanem amit láttam és éreztem. A jó Isten Magyararkútat jó kedvében teremtette, s az ott tartózkodó és Őt kereső embereknek elküldte két legszebb ajándékát: a Békét és a Szeretetet. Szeretet és Béke volt minden egymásra nézésben, minden segíteni akarásban. Ezzel a két utitársal indultunk útnak: közelebb jutni az Úrhoz és egymáshoz. Az utóbbi sikerült, látszott a szemek csillogásán, de hát nem kerültünk-e így közelebb a mi Gondviselőnkhez is? Oh, milyen jó lenne, ha azt a melegséget, tüzet, ami mindenkinek a lelkébe lopódzott, itthon tovább lehetne ápolni, vigyázni rá nagyon, hogy a következő konferencián ne kellene újból meggyújtani, hanem csak még melegebbé tenni.

A jó Isten Szeretete, Békéje maradjon velünk a következő találkozásig!
Kaposi Mária.

Vidáman ugrottam le az autóbusról s
Teli tüdővel kaptam a jó friss levegőt. Kőrisbücsűm
s minden annyira mosás volt mint máskor.
Mintha a nap is melegebben, simogatóbban sü-
tött volna, a madarak is kebben énekeltek s
az utolsó kis virágok is vidámabban bölgáltak
felém. Szegye lett volna szebb minden, hisz
vasárnap volt. Többször mondom, hogy ad-
ta ez a jókedvűnapot.

Időzóra léptekkel haladtam a hitüzött
cél felé, Budapestre. Mire odaértem Belovány
néniék már járában munkálkodtak, en-
nositók a kertben. Szerettem a holmimat ^{utánam}
elindultam felpeder kövütra a kertbe. Egy kis idő-
mulva, éppen mikor a nyitott jászminibokorban
gyönyörködtem ismét hangok ütötték meg a
hülemet. Fölpigyellem s mája a földbe gyökerezett
a labám. Hármanei volt a lányokkal. Olyan vá-
ratlanul ért ^{el} a kedves meglepetés hogy azt sen-
tudtam mit csináljak. De szerencsére hamar
éschestertem s boldogan maladtam előjök s nem
tudtam, hogy melyikkel öleljem előbb. A sa-
jós üdvözöl hangokra előjött Belovány néni is
és kedvesen tessékelté bejebb a vidám leány-
sereget. Nem sok biztatás kellett a lányoknak, le-
rakták holmijukat s lehevredtek velem együtt
a hiibe, mert elégge' kihárasztotta őket az
út. Sikeres után ahányan voltunk, uccu, prób
a cseresznyefárra, hamar már nagyon

csabitzgatóan kändikáltak ki a szép piross,
ropogós ismeretlenek. Aug jöl meg nem
többlettük pocakjainkat, Aug hallattunk
szavunkat, csak néha egy-egy jaj de
kép. Nézd itt mennyi van, vagy jaj
de szép felkiáltások hangzottak el. Aug mi
ismeretlenünk, Pistu tükben előredt e
a pénzkétségset s Maria nem t lepenyke-
pette, de oly szerencsén hogy minden volt a
képen csak éppen Maria nem fajé nem.
Lakomlás után lepikentünk s hi alud/v. leg-
alább próbált aludni/s hi beszélgetett. Trébké
között Maria nem duresélt hogy hőljövél talál-
kostak cigányokkal s egyik cigányasszony min-
denáron jövelni akart nekik, de természetesen
senki sem hajlott a csabításnak, s elhittélék
a kellemlenkeőt. Mire a cigányasszony, hogy
vigasztalja magát azt mondta keuhangon
tárrainak: "Hagyjunk t'ket, csak nem is tárr-
riak, csak hi vanak öltöve." Tré. néhány ruha
völl a lánykón / Mikor el Maria nem s az
Ule tarok meghallottak, mindegy, hiik hau-
gós névetésre fakadt. Tré is ruhá rá mert mi
vük nem völtünk itt a "nagy jelenetnél"
sokat vöreltünk a cigányasszonyra. Egyik,
mese a másikat követte s ugyancsak az egyik
is. Olyan éveklet vögestünk, hogy meg a madar-
kák is megcsodáltak.

At idt meg csak röpiült. Este sem völtünk
s az öreg nap a helyek mitgé huzta piross képet.
Maria nem jelt adott az indulásra s a riolam
leányserg virággal megro. hódra, elindult ha-
sapela, miaga után hagyva egy kedvesen
tölt vasárnapot. 1941. VI. 8. M. I.

Egy napon nagy öröm ért minket a multkor,
ugyanis egy régi lakunknak Nagy Karolának, Bálthori
Erősnének kis leánya született. De még nagyobb lett az
örömünk, mikor megtudtuk, hogy minket hív meg
keresztmamáinak. Mi persze nagyon kapunk az alkab-
mon, mert minden vágyunk egy kérés kis keresztbány
volt. Mi július 27. én székelymeháron veltünk a Ko-
háry-uhai templomba, a keresztelőre. A keresztelőt Barabás
Fehér lelkész tartotta, s a kis keresztbányunk a szent
keresztbányon az Erősel névet kapta.

De most átadom a tollat Deryi Liliának, ki
részletesen lefoglalja úni a keresztelőt. m. P.

941. III. 23.

Tartunk keresztelőt.

A pap már befejezte szavait. Az egész
beiktatta a kocsit - a mi kicsinyünket. Megke-
szítette Erősel névre, beírta a nagykönyvbe:
- unitarius.

Most mi kereszteltünk. Únnepelesen kö-

piálvesziük a rózsaszínű polgárokát. Ahog kesimk
iskolájuk, - rávesziük a Gyaranyi kecskére. Pi-
sisségű a fejtett, tökéletes vonalak essimleke jut-
tatják az Isten jelenlétére. Erressük, hissiük Őt is
szánk nyilik is volunk:

Erressük kerenteliük Téged a min-
derinté jelenvaló az Isten nevében.

keressen Téged az Isten, hogy pres-
sed Őt.

Hajndékoson meg az Őr, hogy hidd Őt.
Mussolyon rád az Őr, hogy presed az
embereket.

A gyermekét elvinnék, gondolatunk meg
mála marad.

Kicsinyiünk van, felelősek vagyunk.
erte. -

Dressi kili st.

1941.

Utazás Magyarokútra.

Az ideán sajnos nem a legkezebb időben indultunk el nyaralási helyünkre.

Reggel 7 órakor találkoztunk a hajóállomáson. Mindenki szomorú arccal igyekezett a megberélt helyre. De nem sokáig voltunk szomorúak, mielőtt megláttuk egymást mindjárt felderült az arcunk. Hírvé és jéhető is. Mindjárt eszünkbe jutott a tavalyi nyaralás szép emlékei, s nyugtalanul vártuk a hajó indulását. Nagy nehezen 1/2 8 órákor pontosan elindult a hajó, s csodák csodája - a nap is mintha kedvesen ahart volna - kicsitött. Most már nagy volt az öröm s alig vártuk, hogy minél előbb megérkezünk Verőcseire. A hajón egy kicsit fájtunk ugyan, de fűtött az a tudat, hogy nem sokára megérkezünk Nógrád-Verőcseire, ahol mintha az emberek is mások lennének. Itt sokkal nyugodtabb az élet. Nincs az a poharás, mint Budapesten.

Végre nagyot fűtyített a hajó és mi

/

loldogan mentünk, illetve szálltunk ki a
hajónkból.

Hanem itt egy kis meglepetés ért. A szá-
munka megrendelt fuvaros a kocsival nem
éberelt meg. Mi csak néztünk egy mára, hogy
melyikünk fog előbb megjelödni ezen, de ez
egyikünknek sem jutott eszébe, hanem egy
jó nagyot neveltünk rajta. Ugyanis a társ-
aságunkban levő Paugretté Panni már a hajón
megírta háza, "hozzam értek meg Magyar-
kútra, ami már a hajóállomáson várta ránk."
Ez erősen tetxelt mindenkinek és örömmel
praktoltunk le a váróteremben a padokra.

Mária Néni, aki közben megtudta, hogy majd
csak 1 órára jön értünk a kocsi-állomásra,
hogy az állomáson fogunk elbédni. Persze emel-
je én örültem a legjobban, mert aznap én fogtam
volni.

Hamar leültünk s ettünk finom szalonnát,
májpráste'tomst kenyérral és zöldséggel.
Kecény Mária Néni alig evett, mert nekünk
olyan farkas étvágyunk volt, hogy egyik ke-
nyeret a másik után vágta s mindjárt
hettük a marikat.

Utánna sramjinkat ottani elmentünk a legközelebbi vendéglőbe, ahonnan felüldülve tértünk vissza az állomásra, ahol nemsokára megjelent a vára váró kocsij. Legnagyobb meglepetésünkre azonban nem is olyan nagyon örültünk a kocsinak, mert éppen gyönyörködöttünk a táj szépségében.

Azonban hamar felugráltunk és elindultunk Magyarhit felé.

De ez az út azonban egy kis viharral járt, ami egy kicsit irgalmas volt, mert eső elleni vedkezésünkben ballon kabátunkat fejünkre terítve a tájból nem láttunk semmit és mindig azt hittük, hogy már megérkeztünk.

Mikor leszálltunk a kocsivól már szakadt az eső és ideke azért mégis mindegyikünk azt mondta, hogy ez egy kellemes és irgalmas utazás volt.

Mikor bementünk régi kis szobánkba, egy nagy esőkor mezej virág várta minket, amit Esucy Ti vasárnapi hírindulása albat mával hagyott itt nekünk.

Ez a virág jelenlétére származik a napot
és a meleget. Ezért igazán hálásak va-
gyunk Csücsy Lincnek.

Az eső esik, de talán ez az eső mos-
ta le rólink a városi port, hogy testek és
lélekben még tisztábbak legyünk.

A. B.

Louvoru voltam, amikor a lányok hétéven
elindultak az idegi nyaralásra és én nem lehet-
tem köztük. Egész heten a rombat debütánra ké-
szülöttem, amikor végre én is felszállhatok a
Feroőere dívő hajóra. Itt hétévesben beborult az
égy, csett, vagy süttőt a nap, mindig plőttem
volt a sok lány, hogy Istennem miért is kell en-
nek, az csövelét éppén cseu a heten pusi, vagy há-
la Istennek gyönyörű napjuk van ma a lá-
nyoknak nagy aránytalan. Felik voltam leleken,
együtt neveltem, föttem takarítottam velük, nagy h.
amikor végre kiint voltam így erestem, mintha

tényleg az egész hetet velük töltöttem volna.

Igen ám, de a mi megérkezésünk
sombaton este sokkal kellemesebb volt, sem
mint remélni mertik volna.

Pestnél lassú hárta, Berei hárta Franci, Emgy
és én indultunk el hajóval. Életem borult volt az
éjszaka, de igazán nem törődtem az idővel, amíg
is inkább mivel finom meleg levegő volt.

Itt indultunk el a kis hárta addig firkáló-
ditte míg mintha ajuknak helyét nem
számtal sok acutan nyugodt meg. Nagyon
jó hangulatunk volt, jókat nevetünk, s
mikor a meredt cső a hajó partabb jere-
be sorított, kiáltás történt, hogy most már
"kint vagyunk az ösves vízekből" h. i. ahogy
az ablakon kintünk legalább derékig voltunk
vízben.

Zuhogott az eső mikor végre Ferácán
kikötött a hajó, de ez nem savatta Maria né-
meteket, mert ebben a rossz időben is 5-6 galogal-
talak 4 km-t, hogy meleg ruhával, melegítővel segít-
sürgöndre legyenek.

tiink, hogy Maria névűk milyen jöttak,
Akik vartak, meg azon moztak h. mi maival
art hiszik, h. marason uszuk meg a boston
rtat. Hat nem, de menyire nem, Franciska meg
H. Márta mesitlök cíteh, a taborba, u. i. a mai
"cipőtlen" világban feltették, a cipőjüket is inkább
a kezüken vitték. Ezikimk kevésbé, másik job-
ban, de mind jól megástunk. De mikor meg-
erkestünk, a taborba maradtak ah idorivalgais-
sal, jó sok melegviselet, főrő teával, meg egy-
mazgon páka erzővel fogadtak, hogy a hely-
set komikuniat meg felecsák. Inggian lettünk
egy serre, a kicsi konyhában, hogy mosdulni
nem lehetett. Mosakodás, ushateregetés, tea kéri-
tés. Akik nem ástunk olyan nagy on
meg, v. aki már jörszedte magát, felmen-
tünk az oldalba, hogy hallgathassuk a gitárosás
na is inkábbre mindig kén haeni névűket is
a Maria névi - Berei duót.

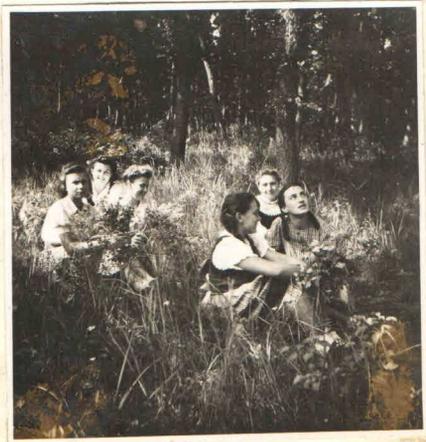
Ítet este volt mire vacsorához ültünk.
Ez elképzelhető jó itrággal ettük a finom kony-

lipaprúkást kolbáskol meg uborkasalatával. Ben-
táin a vendég Leut Iványiné, Gica néni tétőjét
ostotta ki Mária néni. 10 óra körül mire min-
denki, az hákerült. Mária néni minden creme-
tjét kiülön csavargatta, a jó nehéz pokrócokba
hogy nehogy valamelyik megfássék. Új vizjácott
rántk, minden gondolata körülöttünk volt csak
arra is eleget, hogy mindnyájan a legjobban
éressük magunkat, mely nívóval kívántuk meg
drága gondosságát, és mi biztos vagyok benne,
hogy azért is nem lett egyikünknek sem sem-
mi baja, mert Mária néni nagy szeretettel vigá-
zott a rántk, skizid drága kinyújtó és ma-
gyarkúta mamánk

M. B.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

1941. november 9. Elkeresztelt az őrző szoci megkeresztjél új
höl vasárnapi összejövetelüket. Milyen más hangulat
mint a nyári. Az is baskághabon lobog a tűz sas eggy-
ként érdező letyűz emlékek is valami új tűz lobog. El
keresztjél a vasárnapi munkáikat, ami tulajdonképpen,
selya egyetemenek: lelkiélet fejlődnie, komolyabb ermetek
neptárgyalásával egyenlőre belepillantani, egyenlőre
közelebb jutni, egyenlőre segítve, élesen fogva haladni
Isken felé, hogy benne megérősidve kolgánie tudjék egyel-
ként, azon keresztül egyházközpontot is hozni. —

Összejövetelünk sorrendje a régi: éneklés, ima, biblia
olvasás, de az első őrsi vasárnap mindig egy is-
galmas kámmal követi: Tízti az választás. Min-
denki megmaradt a régi tisztségben, csak a könyvtá-
rost kellett újat választani, mert azal mindig pechül
van. Nagy vidékre költözni, nagy olyan állást kap, hogy
nem járhat be pontosan sely, a könyvtárosunk váltással
leggyakrabban. Tehát az új tisztség a követző: Alkalmazó:
Kapsi háris (ő ugyan kereltél volna lemondani, de háris
nőni közmegelepedésre hatalmi kóval elintézte az ügyet.
Mert aki járatos az egyetemen berkeiben tudhalpi, hogy a Ka-
posi közéletteljárás, közéletteljárása stb. stb. foglalkozás a legal-
kalmasabb erre a tisztségre.) Tízti közny közny
Mária Erre, Legyő: Dimey Erre, Könyvtáros: Káro
Mária, peitáros ellenőr Berei Mária kertáros
+ de Irma is János is leple. — Nagy örömmel

topattuk ketten háris névvel s egy-örösditük a
Károly boldogságában s az élemben river vront mi
Leányegyet vagynak a bűshe keresztmanajjal. Na-
gyon nép volt ez a csendes nyári delután, ahogy tele
szívvel sétálva jöttünk kora a társoligeten keresztül.
Asztán a nyaralásra való készülődés. A háboru miatt
lép kérek alttunk kezér dolgában s már már úgy
volt hogy nem lesz nyaralás, mert kezér nélkül igazán
nem lehetünk. Asztán addig járt háris néni, addig
üzgelt, vitatkozott, levezett Kaposi háriával együtt
mip a nyaralást mégis nyelbevitte. És jót sikerült
minden. Boldog volt mindenki, hogy a nehéz idők ellene-
re sem kellett lemondani arról a kedves nyári nélkül-
lőhetetlen diaggartási nyaralásról. Asztán eskembe
jött a meletton csálottól delután mielő félre mentem
be, hogy vajon hányan lemer, miéven lesz a hangulat.
Fogam maggyerűen éreztük magunkat, az új nevelt-
tünk szau háris, vidám volt a léptök. Egy új éretekem,
egy megletem napseparrot, anélkül kénep merítthet.
Eskembe jött a sok meglett beszélgetés, az együtt el-
bított háris mielő éretekem, hogy igazán tartó meglep test-
néni éretekem háris önké mindet, hogy a keresztet meglepíti
a kivindet. - Kezusi apróság, hísi jelentéstelen-
nek látszó dolgok, de mi mégis meglepőzöttük a jótolen-
nek új történet mindenké ahogy elmúlt s fogam sok örö-
möt adott nekünk ezekben s is történetekben. Tíz lelle
széles s bízalommal keresztek el az új telek s éretekem ként,
lény ezután is legyen velünk. Leány Egység s. 2.

Mivel többet adunk az embereknek szí-
vünk melegéből, annál többet kapunk
tőlük. É a 'mai benévezésünk eul-
kerésére azt írta:

Vadócra rórsát ottok hogy sebb le-
"gyen a föld." (Mics László)

É a nő hivatalosa is: sebbe tenni a való-
ságot. Örömmel jöttek köztük:

1941. X. 19. Lehoczky néni (Lehoczky Gyúri)

Oktober 19.

"Vadócra rórsát ottok, hogy sebb legyen, a föld"
erre, a Mics László idéjete írtette fel Edith néni
(Lehoczky Györgyné) azt a szép plédet, amelyiket ma
hallattunk tőle, a amelyiket valószínű nagyon-nagyon soká
nem fogunk elfelejteni. Sebb legyen, a föld. Mindent
cséit tegyünk, mindig erre gondoljunk. É női lélekkel,
a nő hivatásáról beszél. Mindig adni, mindig simogat-
ni, mindig vigasztalni mindig mindenkit szeretni. Ne a
micsontóseretést, ne a haláért, hanem, azért hogy sebb
legyen, a föld. Próbáljuk jünktől a legespekélyebb önést

is kiirtani, sola ne gondoltunk magunkra, csak hogy
szelvé tegyük a másik plétát. Gyereket, ha mindenképp
tudná tenni, mit gondoltak mennyi öröm lenne a földön.
Ha mindenképp szeretne, ha mindenképp bekeszerető karátsi-
gos segíteni akaró lenne, mitjen jó lenne pléni.

Nagyon nekivágnék látszati pár pléni pillanathoz, de ne
ijedjünk meg most egy magamhoz tetejára sem jut
fel mindenképp az pléni próbálkozásaim.

Mikor most Edith névűnk megköszönjék a szót,
számmunkra feljuttatellen pléniadást, mió valamit meg kel-
köszönni Mária névűnk. Itt 0 pábeszéltse nélkül Mária
névű nem jutne most köztünk.

Kaposi Mária

1941. X. 9.

És én pámmal jöttünk össze a mai, vasárnapra te-
szőjövételünkre is. Mindnyájunk közül én - én hisz esze-
kő is lenne gyűlés kerítésén. Ugyanis a hűre delutáni
összejövetelünk egyik fontos pontja a stannoló ve-
seny len. De pléniadónk összejövetelünket egészén e-
lébről. Mikor már mindannyian együtt voltunk
az úna biblia olvasás és éneklés után Mária névűnk
a kötelesegről került. U. i. pléni összejövetelünkön felpöli-
tett mindnyájunkat, hogy gondolkossunk ^{és közzel} arról, a po-
krat emlegetett és mindig taláns még mindig elegg

komolyan vett ^{neve} ténaról. A "kötelességről" Isten, felebará-
taink, szülők, testvérek, iskola hivatal, az ország és
örömgünk iránti kötelességről szentesen, lehajtott
fejjel hallgattuk, mert mindannyiunk felkelt
külső-nagyobb mulasztások terhelték s-technik-
tetben. Porra kérdeste csután Maria néni, hogy
mit és hogyan gondolkodtunk c-ténaról és nagyon
sok, azt vették észre, hogy általános inaktivitás
szé kis "gyónás" lett, a végén az ország és piirkén
indult beszélgetésnek.

Csután egyesületünk új tagjait avattuk,
illetve most már véglegesen tagokká fogadtuk.
Mindannyian felálltunk körben, megfogtuk a gyónás
keret ^{és} nézetével kiáltottuk feljüket, hogy Isten hozott.
Csután velük együtt megkezdtek a stoppoló versenyt.
A legizgatottabb Maria néni volt, drukkolta h. melyik
lányja nyer meg, az első díjat, u. is a verseny "komolya-
gát" felelték, a kitűzött díjak is, h. mik voltak ezek,
szelőre mindnyájunk előtt négy tétel volt. Az egyik

mélto komolysággal fogtuk hozzá a stoppoláshoz,
& az eredmény a következő lett:

1) Dinné Erzsike egy stoppoló felser-
lést kapott, 2.) Thátka Pósi, és K. Kiss Márta mind-
ketten egy-egy gyűvűt kaptak

Kaposi Mária a versenyen nem in-
dult, mert tudtuk, hogy ha ő is résztvevő, vala-
mennyien legfeljebb a negyedik díjra számít-
hatunk. Így viszont Mária néni mellett, a
második zsűri ő lehetett, mindnyájunk nagy
meglepetésére.

A nagy isgalom csillapodtával Mária
néni még bejelentette, hogy az összejűlt tagdíjak-
ból 1.-P-t a negyedik helyi diák tanítói társasá-
g alakult gyűmönülőtársaság pámlájára okt. hóra
befizetett, a fennmaradt pénzről pamutot
vettünk és egy kis ruhát köt. Holmér Trenke egye
születünk kis kerentálmánah karácsonyra

Még rövid ideig rejtűt vettünk acutár
jókedvűen és meglehetősen hangosan mentünk
hára egy kedvesen eltöltött délután muléskével.

Uj tagjainkhoz.

Erdélyi Gusi, Käfer Emgy és Haas Edith.

Hármán, rajketch plébb, máikatch késobb jött.
 De mindhármán biztosan jussal, se idegenkedő gon-
 dolattal, hogz jól van pljóvok, de plóvör is utoljára.
 Es asután mégis jötheték másodszor is is próta is
 mindig norgalmasan. Mi pedig, a régiék, jüg ma-
 gunkban boldogan állapítottuk meg, hogz jól pisi-
 tek magatchat, s ha néha firaoltan gondoltunk
 is arra, hogz Istenem hát mit is ér se a mi kis
 rezsületünk, his látszólag olyan keveset tudunk
 felmutatni, de ilyenkor mikor jöttök Ti, új tagok,
 mindig feleletet kapunk erre, a süggcött-hangú kár-
 desünkre. Mert igaz, hogz kifelé nincs sok látszólagos
 síjoveteleinknek, de befelé, eddig még minden esetben
 plértük plunkat. Isten segitségivel. I se plé, se, hogz,
 aki köneük jön szeretettel fogadjuk, ha hibája van
 jóindulattal megértéssel igyekvünk öt pröl leok-
 tatni. Megbeszélésekkel, plóadásokkal igyekvünk ~~se~~

az emberkeretet minden egyes tagunkban,
ha lehet, még jobban kifejezteni. Általában egymás
megértésével, segítésével jobb lelki és értékesebb és
megértőbb embert faragunk egymásból. Lassan
Mária néni vezetése irányítása mellett. Azt hiszem
est érettek meg Ti is és ezért volt kedvetek járni
nemcsak plörön hanem továbbra is. Most itt mind-
annyiunk nevében peretettel és meleg szívvel köszö-
nőlek benneteket, kívánom, hogy mindegyik minden
körülmények között megkapjátok ~~talán~~ azt, amit
vártok. Szerem, hogy mindannyiukon testvéreként
állunk mellettek. Nem tudok szép mondatokat fa-
ragni, csak csak az egyszerű mondatokkal fogadlak
benneteket: testvéri peretettel vártunk és fogadunk
és ez a peretetünk soha el nem fog. Isten hozott.
Mátka Boró

1941. november 9.-én volt az új tagok karabálsa, mintha
most is hallgatom kedves Mária néni és a lányok kiáltásait
"Isten hozott" szövegéből örülök, hogy szívvel fogadtatok bennün-
ket, és testvéri peretettel és megértéssel és ösztönző ötletek keble-
tekre. Készen állunk Mátka Boró hozzával új tagokhoz, írt szöveg,
azgy ezrem, hogy igazán testvértelki fogadtatok minket, és együtt

éreztek velünk komorúságban, s örömben mellettünk vagy tal
mindannyian, ide legelőször Máriánéi az életünk ügye
baját dolgozikban.

Most pedig megpróbálom leírni, hogy hogyan kerülttem
közétek. Molnár István kisbarátom, sokszor hírvolt az úri-
társas Leány Együletbe, s mondotta, hogy meglátod jól fogod
megszécseni, ha megismered Máriánéit is a lányokat.
Özintén szöve, feltétem, s megmondam, hogy miért, t.é. én
már sok leány köré voltam /futó/ tájára, ide, soha sem
éreztem azt, amit most közteletek érezek, mert vagytok kedv-
tem, s Jelen segítségével meg is találtam, mert tudom, hogy
Ö vezette közeteket. Mikor legelőször eljöttem a lány köré, oly
idegen volt minden, de amikor megismeretem közlelő
aranyos Máriánéit s a kedves lányokat, akkor tudtam, hogy
még sokszor elfogok jönni az U. L. E.-be. Egy-egy ilyen össze-
jövél után, amikor haza mentem, s gondolkodom,
sodalkoztam, azon az összejárásban, kedvettem, ököntellegem
s főleg szorgalmasságon amit itt tapasztaltam. — t.é.
egyikötök sem volt bellem munka nélkül, mindenki dolgo-
zó, köztök, hogy volt, vagy itt. csak én voltam, karba tett
kézzel, de azért köztök én is tapasztaltam. — Még valamit
meg kell említenem, hogy a két utolsó vasárnap, összejövél
len kívánósleplem, s ököntem magam, s ezt megégytet
köszönöm Máriánémnek s Nőknek.

Szerem az Jelen, hogy adjon erőt, egészíget, hogy még
sokszor, magam sokszor eljöhök ide, ebbe a kedves U. L.
Együletbe.

Tudék Gizella

1941, nov. 24. Ököntemmel gondolkok arra, hogy belep-
hettem a Ti egyesületetekbe, hária női által.
Habár nem a Ti vallástokat követem mégis úgy
jövem, hogy Nőkét tartozom. Ököntem, hogy oly sze-
retettel fogadtatok s mindig szeretettel vagy töl hozzám.
Egyeszem mindig s mindenben belep tartandó, hogy
mélto tagja lehök az egyesületnek. Haas Edít.

Szent József Szentélete 1991 nov. 23.

"Az Isten szeretet; aki a szeretetben
marad, Istenben marad s Isten ábréusa."

A mai összejöveteliün? nagyon hang-
gulatos és tartalmas volt.

- A sokássa érdekes és biblia olvasás
után Szent- József Szentélete is
besélt nekünk a vallásról. Kifejté-
sette, hogy a különböző elméneket mi-
lyen hatást fejtene, ki az ember
lelkében.

Valóban ez, gyönyörű iródalmi mű,
vagy ez szép hangverseny, vagy egyéb szép
dolgoz, látása, hallása mind, mind lelke-
mes elméneket adhatna lelkünknek.

Végül is hogy ez, Isten tisztelet
meghallgatása vallásos vallásos el-
méneket kell, hogy kivaltsan min-
den ember lelkében.

Felolvasott még Törököt és né-
hány verset, melyekről megjegyez-
te, hogy tartalmuk legalább is benne
igen kellemes, mely elveit idén-
tes fel benne.

Budapest, 1941. nov. 23.

Gladnag Róni

1941. december 7.

Maí ássejövételünkre mindnyájan
irgatottan siettünk. T. i. Mária néni elhatáro-
ta, hogy szavaló versenyt rendezünk. Terüle-
tesen mi a szokásos huzakodással, "é-
nem tudok szavalni" hangartatásával vá-
lasoltunk erre. Mária néni azonnal, elhatá-
rozásában nem lehetett megintatni, s mi
könytelemek voltunk belenyugadni a vál-
tozállamba, neki álltunk keresni, kutat-
ni alkalmas vers után.

De had írjam le egész ássejöv-
elünkre.

teliüket részletesen. Mikor már körül-
letül mindnyájan együtt voltunk a
szokásos ima, biblia olvasás, és euk után
Maria-néni kijelentette hogy rögtön meg-
keresjük a szavaló versenyt, mert ex elég
soká fog elstartani s sokan hamarabb
szeretnének hazá menni. Lett erre aztán
nagy izgalom, s kapkodás. Mindenkiké-
resbe elő- versét, hogy megegyezzen átolvassa,
t. i. senki sem volt egész biztos magába.

Először is a kötelező verset mon-
dotta el mindenkik, Ady G. az Ur érke-
zése r. versét. Ném-sar szerint mentünk, hogy
minél igazságosabban folyaon le a verseny.
Közi sem volt, ha nem mindnyájan tit-
kos szavazással szavaztunk. Igazán ma-
gyan nehéz volt a döntés, mert ext a gyá-
nyárú verset mindenkik sebbnél sebben
mondta el. Minden szavazatból más- más-
féle pelfogás látszott. Hogy nagyobb legyen

a burszáság, dijjakat is osztott ki Mariauénin, természetesen tartalmua mindnyájunk előtt a legnagyobb titok volt. Eredménye követ-
kező- lett:

1. díj nyertese: Berei Mária, ki a helyesirá-
si szabályzatok r. füzetet

2. díj nyertese: Kapasi Mária, ~~ta~~ pedig
kapták meg.

Most folytatódott a verseny tö-
vább, mindeuki a saját maga válasz-
tott verset mondta el. Kezben, sebb ver-
seket hallottunk és ismertünk meg.

Nagy figyelemmel és érdeklődéssel
hallgattuk a szavalatokat s mégis igen
nehéz volt a választás, mert hiszen kü-
lönböző- versek voltak s nehéz volt kü-
lönbséget tenni a szavalatok között. Sz
eredménye a következő:

1. díj nyertese: Dimény Erzsébet ki az
idegen szavak hasonlata r. füzetet

2. díj nyertese: Patokfalvi Élna pedig

Arany F. Tolgi esteje r. fizetést kapta meg.

A ferült irgalom felegetett s mi
mindnyájan boldogan gratuláltunk a gőz-
teseknek. Máriánéni egyre azt hangzottta
hogy milyen kelleves esalóslós érte át. S
elhatároztuk, hogy a jövőben többrésze-
günk ilyen verseket rendezni, már
csak azért is, hogy megjájjan a bátorságunk
s legalább egymás közt mutassuk meg
mit tudunk.

Erutáns tanulunk 3 éneket
s utána kérsü löölni kereltünk a kara-
csanyi összejövetelünkre, ami abból ált,
hogy megsugtuk Máriánéninek, ki, kinek ad
ajándékot.

Mivel az idő gyorsan repült, kara-
felé kereltünk kérsü löölni, mindnyájan egy-
kesves de'lután eulékével meggaxolagad-
va hagytuk el kis atthonunkat.

F. G. r. k.

Karácsony előtt az Unitárius
Nőszövetség műsoros estét rendezett
jótéhszorgalossal a karácsonyi fel-
szegélyezés javára. Ettől szerepelték
egyletünk tagjai is a Porcsai Ifj.
egylettel karöltve egy férfi-jelenet
keretében.

A műsor első része, udvari-
előbeszéd után, vetített képek elő-
adása volt Erdélyről. Tréfás és érde-
kes volt a gyönyörű sínek felvé-
telek egymásutánai sora, számon-
ra annál is inkább, mert ar-
kon a vidékellen magam is jár-
tam s így mint kedves ismerőst
üdvözöltem valamennyit. Ezután
következett a miniatűr előadás érin-
tő rész, a férfi-jelenet. Először a

függöny sötétjelt, festői képet
nyújtott a szobor- és szobor-
hely sötét ruhákba öltözött lá-
nyok csoportja, ahol mint min-
den munkánkban természetesen
előria néni is részt vett. Főzős és
kieriumházak köiben, vidám beszéd
és cselesével váltak a legények
megérkezését s hi-li találgatta,
vajjon az ő párja köztül len-e?
Végre letéppantak s egymás után
vidám ~~tan~~ selyem táncokat jár-
tak a saját cloggi sül s rimpadon,
majd fölkapva egy-egy nőgyes
káncát sárdással fejeződött be a
kedves jelenet. Igazán jól sikerült,
est mint női munkám mert én
nem voltam a szereplő közt.

előadás után tánc volt s itt más
mindenki rész vehetett, jó hangu-
latban volt együtt az egész társa-
ság kávézáig.

Budapest, 1941 december

Hegedűs Tamás

Karácsony. 1941. december.

Imét érkezett a legkezebb ünnepe a
szerelem ünnepe, karácsony.

His is, mint mindenki izgaltan,
szerelemmel készülődtünk hozzá második öt-
hónunkban a decemberi ünnepben. Már ma-
skorod előtt megbeszéltük már megugyánk
hát a névnek, hogy kinek mit hoz a Jéus-
ka.

Mindezt híjünk ünneplőbe öltözve
- külsőleg, belsőleg - mindig szemmel
megérkezett his otthonunkba, hol már

a szorgalmas angyalok felkészítették kis
falkát s alája tették az ajándékokat. Min
mindenki megerkesett Maria nem ismételt
toll s utána kizösen énekellünk. Ahogy ve
gignestem esen a kedves kis leánycsoporton,
mind egyik szemében szeretetet s béket látta
De nemcsak a leányok szemében fedestem p
est a kiilonos fényt, hanem szeretet Maria
nemünk szemében is ott villogott, amig beszél
hosszánk az O' kedves meleg hangján. I est
hang, mintha nem is a mi otthonunkból,
hanem a mennyországból jött volna, ugy
simogalláta lelkemet. Hogy mit mondott az
nem is tudom leírni. Vigasztalt, bátorított
békített s erőt adott nekünk az elkövetked.
karácsonyig. I mi mindnyájain csak ültük
s ittünk karant, melyből egy nagy szeretet
sarlott hosszánk, mellyel vesérelt bennünk
utainkon s mehyet mi sohasem tudunk
meghálalni. Szavairal elvitt minket me
sac hi a harmasökre, hol katonáink kis
devek értünk, hogy béke's ünnepeket s élel
biztosítsanak nekünk. Hegemlékesett az
sól is hite nem jüttek, saqy nem jöhettek
Leukisól is, semmisoról nem feledkesett me
a mi leányegyleti Szismanaak.

Legutoljára maradt a sinnes leg-
isgalmasabb része, az ajándék ki-
ostás. Mindegyikünk hivancian nyuj-
togatta nyakát s helyünkön üggyünk,
morsogtunk a hivancinagból, hogy
vajjon mit hoztú a Feuska. Maria
néni ugy nyeltú a hirsétáral, hogy
egyperre nem is egy, hanem több erma-
gú vett a kevébe, hogy minnél előbb
megörvendessen benne. No de
az irám nem is maradtú el, azt sem
tudtuk, hogy mit nézzünk a sok
helyes, kedves kis holmik közt. Örünnök
azonban csak akkor volt teljes, am-
kor Maria néni is megtalálta az
Feuskáját s nem tudta, hogy bol-
dogmagában mit tegyen.

Az idő meg csak röpiült,
mintha nánya lett volna s mi

nem is vetnik észre, hogy az ró-
ketét mutat.

Magyarszer régipultó tehente -
Tern a boldog kis csoportra s ajkán
önkéntelenül innara nyílt s kí-
Tern a jó talent, hogy adjon nekünk
még nek ilyen keves, boldog ka-
rácnyit.

Ch. S.

És nem csak a szentesít, hanem minden
együtt gyűlésünket, békességben és
egyetértésben töltünk, Mária Mária vezetés
alatt.

Haas Edith.

1942. őszi év.

Ujból összegyűltünk egy szerdes vasárnapon,
hogy kedves otthonunkban találkozzunk. Mária-néni
felolvasott a Bibliából. Nem sok reménnyel beszélget
a jövő. Nem szabad elüggedni. Bizni kell a jó Istenben.
Ezt mondta a Biblia. A verséből mondta hogy: "És egy
sem ebből az országból a földre a ki elyálatok aharata
méltsit!" Képlet pedig még a fejlet hajúaljai is mind
sámasz vannak. Ne fejedet azert; ki sok versbeeskével
drágábbal vagyok. - Ezután nagy verseny következett.

Tródalni és unitárius hirdéseket lett fel háma-
néni és mi ama, tudamunk legvégző erejét is fel-
hasznalva, egy darab papíron valasztunk. Az
inodalmi elég könnyű volt. Elégge közismert ver-
sebből olvasott háma-néni egy pár sort, nekünk
pedig meg kellett írni, hogy ki ita és mi a címe.
Az elég jól sikerült is mindenkinek. Az első győz-
tes (Th. Thiss háma) egy spirális füzetet kapott, a má-
sodik győztes (Hegedius Tonna) egy cenurát. Korután
hővelkerelt a nehezebbje. Szomorú de be kell malla-
nunk, hogy unitárius egyház történelmet és mi-
lárius voltunkra vonatkozólag nagyon kevés
tudunk. Most pedig ilyen hirdéseket kapunk.
Ezzel már nehezebben birszotunk meg. Sokat
nem tudunk. De ezeket a hirdéseket felelettel
együtt Spuller Sári sokszorosította és mindenki
kapott egy példányt. A hirdéseket Szent-Ivanyi
Sándor listelekes ír állította össze. Itt a győztes
Mátka Bossi és Thiss M. Biri voltak. Itt is füzetet és
cenurát kaptak. Ezzel az isgalmas verseny le is

zajlott. De mi ezzel nem elégedtem meg, ha-
nem elhatároztuk, hogy többször megrendessük ezt
a jó versenyt. Készejűk jobb eredménygel. - Maria
néni ezután Készejűk Sándor "Fegyelem" című
versét olvasta fel.

1942 január 18. - ai

Bioné Gaber Emma de.

1942. jan. 18.

Ma volt az első "téli" összejövetelünk. Felénk
erősen érdekeltek, mert ma tartottuk először összejöve-
telnket az iskolában. Türelőanyag hiány miatt tör-
tént az idén újbol is az interkedés. Hogy kicsi
asztalt is kályha köréleles hirtünk, köréje seket
tettünk a egészen jól érestük magunkat. Maria néni
Jakab apostol leveleiből olvasta fel a következő
részt: Aként szeretet stgyáimfiat legyen minden

ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késé-
delmes a haragra. Aurtain Fanny Luukonnen a
finn lotta tábornoknőjének tiszteltére rendezett
ünnepélyen való részvételünket becséltük meg. A
hozzá kassinoba rendezett filmelőadásom is a Vig-
di ünnepélyén részünk vett. A vigandala példék
vuláns memul a lányok Aurtain jöte, a delutain
fénypontja. Biro Lipotni Graber Emma de tar-
toté előadást az önévelésről. Mirdnyajunkra pi-
fár sokson isertük külön-külön a fontosságát,
csak nem tudtuk hogy lehetséges-e egyáltalán.
Talán sikerült Emma névünk közelebb hozni
hozzánk az önévelés gondolatát. Talán nem je-
dünk meg már essentel magától a puote osztal-
is. Kérdésünk az előadás után csak igen gyakran
Langstiel pl (mert hisz Tatenen még nem kezd-
tük pl az önévelést) de Emma néni megígérte
hogy a kisebb felvetőde kérdésekre problémákra

felélni sajátos módon még egyszer.

Az önművelés kötelességül, nem maradt volna
ránk az a népi mondás. Jeruzsálat: „Legyetek
tökéletesek, miként a ti Mennyei Atyátok
tökéletes.”
Kaposi Mária

1942. jan.

A napokban érkezett Magyarországra a
Finna Lotta szervezet tábornoknője. Itt tartózkodása
alatt több előadást tartott. Ezek közül kettőt mi is
meghallgattunk. A Tisztviselő Kaszinóban tar-
tott előadást nagy érdeklődéssel vartuk. Jelen volt
az ő főméltóságasszony is és még számos közéleti
előkelőség. Először Heresztes Ficher Terencné
üdvözölte a tábornokasszonyt, utána a tábor-
nokasszonyt egy német nyelvű előadást tartott
amiből sajnos mi semmit sem értettünk meg.
Ezután retítés volt a Lotta szervezet életéről ez
már érdekesebb része volt és nagyon tetszett nekünk,
hogy már az egész piciny kis keányok is

szorgalmasan végzik az ókai munkájukat.
Befejezésül pedig a tábornokasszonyok
egy bronz kasszát nyújtottak át a Magyar
ifjúságnak. Töretkező napona Pest
Vigadóban volt egy nagyobb szabású műsoros
est. Ezen mi beámyok székegy ruhában vet-
tünk részt a többi pesti beámyok ifjúsággal
együtt sorfalat álltunk nagyon szép képet mu-
tattott mert mind magyar ruhában voltunk. Az
ünnepség elején egy beámy finn nyelven üdvö-
zölte ami meghatotta a Ft. tábornokasszonyt.
Utána kölönböző iskolák énekeltek. Török
országban szép székegy dalokat adott elő és két
gyöngyosbokrétát szerepelt amely nagy tetszést
aratótt így, hogy kétszer is meg kellett is mé-
telniük. Nagyon örültem, hogy részt vehettünk
ezen az ünnepségen a székegy beámyokkal
együtt kik előző voltak itt Budapesten a
Vigadóban ilyen szép felől emelő ünnepségen
amelyet ők nagyon élveztek.

Soproni Gábor

konfirmáció 1942.

Öngyórátkorom, hogy a konfirmációmmal kapcsolatos emlékeimet papírra vessem. Bár majdnem lehetetlennek tűnik ez számomra.

Ami a kedves emlékeimben, tapasztalásomban, megismerésben volt részem, hogy azt szavakkal kifejezni nem is tudom.

Kérdem talán arról, milyen jól esett nekem az a testvéri körösség, amikor konfirmándus társaimmal és társaimmal, együtt lehetünk és elbeszélgettünk.

Szent-Imre - Tiszteletes úr tanításait, magyarázatait, úgy érem, soha el nem felejttem.

A konfirmáció alatt sok új gondolatokkal, érzéssel kellett megbarátkoznom. Ha talán furcsán hangzik is, de től, fogva szerettem a konfirmációs oktatásra járni. Elig voltam az órák, amikor arra mehesek. Kívétel volt talán az első alkalom, amikor inkább elhúzó maradtam volna, mert valamilyen megmagyarázhatatlan féltélem volt rajtam ekkor.

A konfirmáció lezárta mégis az volt, hogy ott megismerkedtem a Bibliával, megismertem Jézus életét és tanításait. Minderket már hittan órán is tanultam, de azért ez most egész új volt számomra. Ekkor csak megismertem, most azonban átértettem.

Volt ró az, hogy hitünkkel ne hagyjuk el semmi látszólagos előnyét ne adozzuk fel. Nálunk fiataloknál legfőbb jószág, amit már én is láttam, a reverralis úgy. Sokat foglalkoztatott ez. Úgy érem, minden fogadalom megismerése, Isten ellen való vétek, s igazi boldogság talán ott nem is létezik, ahol megsebezett lelkek húzódnak.

Érdemi rövid életem folyamán többször találkoztam

Istennel de olyan közel meg isha nem álltam Isten-
hez, mint a konfirmációnak alkalomával.

Éhlyen áterertem káteunk minden parancsát.
A templomban a meghalottságlól prertem, hogy
szelylegal a pekegas. Szinte alig tudtam meg-
szólalni. Hálát adok a jó Istennek, hogy ezt a
boldog és, egyben felejtétedlen szeps napot meg-
engedte erüem, amikor én is részesülhettem a
Szent Vendégségben.

Nagyon sokat köszönhetünk Szent- Györgyi-
Tiszteleles úrnak, aki miunket a konfirmációra
előkészített. Adja a jó Isten, hogy meg sok ifjúság
és leányt tudjon előkészíteni erre a szeps bensősé-
ges konfirmációra.

Kérem a jó Isten, mindnyajunknak adjon erőt
hogy fogadjalunkat melyet a konfirmáció alkal-
mával tettünk s ha is semmi körülmények köztől
meg ne szegjük.

Nem tudom mit rendel számonra Isten, de azt
tudom, hogy amit áterertem, s ha elfelejttem
nem fogom.

Bpest, 1942. június. 9-én.

Kassay Tamás.

Új unitárius lányok jönnék

Egy letünkkel.

1942 május

A háborús tiszleési nehézségek miatt most
már a második telet töltjük egyesületi he-
lyiségünkön kívül, a lelkesi hivatalban. A rendezés

csütörtöki és vasárnapi összejöveteleink alkalmával már többször felvetődött a gondolat, hogy az ideiglenes konfirmáló lányokkal közelebbről is meg kellene ismerkednünk és lassan őket is bekapcsolni egyesületi életünkbe. Ez a csütörtöki összejöveteleinkön éppen nagyban tárgyaltuk ezt a kérdést, amikorra lassan ráhangosodtak a konfirmálások az előkészítésre. Mi egy pillanatra sem gondolkodtunk, mindannyiunkat, ahogy jötték, behívtuk magunk közé, beszélgettünk velük, érdeklődtünk családi körülményeik után, beszélgettünk magunkról, az Egyettről és hívtuk őket is. Először szerdesen, félénken meríttek beszélni, de a második és utána következő csütörtökön, már mindnyájan úgy jöttek az előkészítésre, hogy előbb egy kicsit velünk voltak együtt. És mire a konfirmálás majja elérkezett úgy álltunk ott a templomban, szívesen szemmel mi a "régi" lányegyletiek, mintha mindannyiunknak is a lunga konfirmálás. Sok hírem azt a peretettünket ők is megértették, és ha nem is mindnyájan, de aki csak teheti, most már továbbra is bejár egyesületünkbe, együtt dolgozik velünk és igyekszik jó munkát végezni.

Leányegylet, valokörystor egy-egy unitárius
leányral találkoztam mindég az a hangzatos szó
ittotté meg a filevet. Nagyon kíváncsi voltam
hogy az tulajdonképpen hol van és milyen lehet.
Gondoltam ez is egylet, mint a többi sokszor, itt is
csak éppen úgy van összekötés irakodás egymás iránti
ellenségeskedés, mint a többi egyletekben, mely-
ket már ismertem. A kíváncsiságomat legyőzve
szombaton a felelősem, s így sajnos csak most
ismertem meg. Most is voltam. Tudnivaló
a konferenciánál is örök egy párszor együtt voltak a
leányegyleti orákkal s így módosításra volt a bel-
ső életüket is megismerem. Elkor már lát-
tam, hogy alakultam, s ez igen jól esett, hogy
ezt is his barátias egyletet az unitárius lé-
nyek teremtetek, amely ^{hely} nem, hellel nagy a
nyagi változást vagy káros tanogatas, csak egy
his egymás iránti szeretet, amely oly szépen va-
rassága az összejöreteleket.

Most, hogy a nagy lépést én is meg-
tettem, s leányegyleti tag vagyok, hátat adok a
jó Istennek, hogy idevérvélt s megegyezteté is-
merem az egylet vezetőt és lellet hűria, né-
müket, a lányokat, kik oly szeretettel fogad-
tak, hogy azt elfelejttem nem fogam soha. Az a
szép mindég szelven elöt lebeg, amikor az
egyszerű székely-szobába her a herben mondta-
tók "Isten hozta". Igen az hiszem ilyen közel
még nem éretem a jó Isten áldó heret,

auschly idevaxérelt kövétel, hogy együtt tölthessünk
szó-szó kedves és kemény órák. Törtem, hogy a-
mi többet tud mindent megteszek, hogy én is
olyan egyszerű igazság szerető, hiszelartó boldom
unitárius leány lehessék, mint kívágytok.

Törtem a jó Istén példáját erre egész
hisz gyülekezetre, hogy még szó-szó boldog és
belső szót tölthessünk együtt munkálkodva az
unitárius vallás megerősítéséért.

Budapest, 1942. június 18.

Szblauer János.

Itt a nyár. Mindezen ember,
aki csak teheti a nyárában áll elvegy
nyarolni, hogy kipihenje a hosszú tél munkás,
fáradalmas napjait. Az egyetben is egy-
szer is, egyszer is hiányzik, ezért nagy beszél-
tök meg, hogy csak minden második coi-
törtékn jönünk össze s akkor itt mara-
dunk nyolc óráig. Az időt mint min-
dig, most is igen kellemesen töltjük el.

Itt minden hátsó gátunk s olvasgatjuk két
rejtő lapunkat, amit nem rég rendel-
tünk meg. Maria néni; hogy minnél
hangulatosaabbá tegye az összeírveteliünket
egy igen irdekes dolgot emelt ki. Egy
lapon kérdések vannak felírva s arra
mindenkinek kell felelni. Gyerekek pld:
Ki volt László király? Ki kapta el a
gyermekágon Nobel-díjat? stb. Mindezt
mindenkéi kitöltötté saját lapját Maria
néni összeszedi, felolvasza az eredmé-
nyeket s aki nem jó azt kijavítja,
természetesen jó magyorkat nevelünk,
ha valamelyikünk valami csacságot
ír, mert az is elfordul. Mindnyájunk-
nak nagyon tetszik ez a kérdés-
felelet játék, mert nemcsak szórakozás,
hanem önművelés is.

Ezt örököz tartjuk Biblia-órái-

kat. Maria nem is, mint mindent
dyan ölelésen eldotta meg, hogy sok-
kal nagyobb kezevel olvasunk most a
Bibliát, mint eddig. Elkészítik egész
először az Új Testamentumot s min-
den összejövésben egy jósz. részt együtt
elolvassunk s ezekét a részeket ott hon
ismét elolvassunk s ha valaki valamit
Tud hozzájárulni a kijelölt részekhez az a
hívethető emittörtéknél elmondja. Aki
amint hozzájárul az elolvasott részekhez az
hogy egy jó pontot s ahinek a legtöbb
pontja lesz az valami jutalomban része-
sül. Biblia magyarázat után csehelünk
s végül elonk a kis sereg ki erre, ki arra
hívafels.

Igy felik az mi életünk most
nyáron az Egyletbe, míg eljün az
mi szabadságunk is s akkor ut-

irány his paradicsomunkba, Magyar-
hútra, hol testét, lelkét felomló jó-
kenésben lesz részünk.

Bpest, 1942. VI. 16.

M. I.

Kedves Unitárius Leánytestvéreink!

Hozzátok küldjük ezt a néhány sort, mert tudjuk, hogy várjátok a hívó szavunkat. Hozzátok, akik melegségre, szeretetre vágytok, és megértő baráti körben szeretnétek eltölteni az óráitokat, amelyeket pihenésre és lelketek felüdítésére fordítanátok.

Feltételezzük rólatok, hogy nem tudjátok, hogy van egy Unitárius Leányegylet, s ha tudjátok, hogy van, nem tudjátok, hogy mi folyik ottan, különben eljárátok közénk. Kíváncsiak vagytok, hogy mit csinálunk? Megpróbáljuk leírni, habár ezt nem olyan könnyű szavakba önteni. Mi, leányegylet nem is vagyunk tulajdonképpen egy megszokott, előírással rendelkező egyesület, mi inkább egy kedves unitárius család vagyunk. Szeretjük egymást, segítünk egymáson, igyekszünk a lelkünket művelni, a jellemünket fejleszteni, a Biblia tanításait belevinni mindennapi életünkbe, munkahelyünkre. Igyekszünk szeretetet, jókészséget terjeszteni, adni, segíteni egymáson, embertársainkon. De ne ijedjete meg, hogy mi azért mindig komolyak vagyunk. Tudunk mi jókedvűek is lenni. Néha olyan vidámak s hangosak vagyunk, énekelünk, táncolunk, hogy attól félünk, még átszól valamelyik szomszéd, hogy már nem bírja el a lármat. Megtárgyaljuk napi eseményeinket, még a báliruháinkat s táncosainkat is. (Már aki táncolni jár közülünk.) Vasárnap délutánonként (kétszer egy hónapban) vannak a meghitt komolyabb összejöve-

teleink. Bibliát olvasunk, megtárgyalunk minket érdeklő problémákat, énekelünk, rendezünk szavaló, stoppoló versenyt, stb. stb. Csütörtökön délután van a munka s vidám szórakozás. Milyen nagyon jól esik, ha fáradtan vagy rosszkedűen bemegyünk egyesületünkbe, látni egymást, csendesen elbeszélgetni vagy kézimunkázni, olvasni vagy vidáman eltréfálkozni. Ilyenkor lelkileg megnyugodva, felfrissülve válunk el egymástól. Van szövőségünk, van könyvkötő felszerelésünk s bárki használhatja tagjaink közül, akinek ideje és kedve van hozzá. Van szép könyvtárunk, ami nagy forgalomnak örvend. Előfizettünk egypár folyóiratra, járunk néha kirándulni, moziba, színházba, hangversenyre.

Na és utoljára, de nem utolsóként említem meg Magyarkutat. Van-e köztetek olyan, aki még nem hallott Magyarkútról vagy nem volt ott? Annak sürgősen ajánlom, hogy menjen ki egy konferencia keretében, de még jobban ajánlom, hogy a konferencián kívül mint új leányegyleti tag jöjjön ki velünk nyaralni. Képzeltetek el egy Erdélyre emlékeztető, hegyek között lévő unitárius telepet, gyönyörű vidéken. Ezen a telken van a leányegyletnek egy kis háza 16 ágygal. Ott szoktunk minden nyáron egy gyönyörű hetet tölteni. Gyertek velünk arra a mindenkit megnyugtató, meggyógyító kedves helyre, ahol nem volt baj, ha esett az eső, mert a sok fiatal jókedvű leány együtt még a legszomo-

gübb esős napokon is jókedvűek voltunk és megtaláltuk a módját annak, hogy ne unatkozzunk. Az együtt elkészített ebédek, takarítások, kirándulások kedves kis epizódjai mind-mind felejthetetlen szép emlékeink maradnak. És sajnálhatjátok, hogy nem ismeritek Mária néninket, a vezetőnket, aki egyesületünk lelke, megértő és segítő második édesanyánk. Az ő mindig fiatalos jókedve segít mindnyájunkat felejteni a fáradságot itthon és Magyarúton, ahol minden este szép csendes gitárszóval altat és reggel ébreszt minket.

Ha szívünk szerint elkezdünk a mi nyaralásunkról beszélni se vége, se hossza. S ha úgy tudnánk leírni, ahogy érezzük, ahogy tényleg van, akkor annyian jönnétek, hogy nem is lenne elég a hely. Most biztosan azt mondjátok magatokban, hogy túl szép mindez ahhoz, hogy igaz legyen. Nincs ott semmi zavaró, semmi veszekedés, irigység, széthúzás? Mi azt mondjuk, hogy nincs. Lehet, hogy mi rózsaszín szemüvegen keresztül nézzük az életünket, de gyertek csak el, nézzétek meg s ha köz-

tünk éltek, Ti is biztosan felteszitek azt a bizonyos szemüveget. — Sokszor beszélgetünk arról, hogy egyikünk-másikunk milyen nehezen vett bátorságot magának, hogy eljöjjön, s hogy örül, hogy mégis rászánta magát. Biztosan vannak köztetek olyanok, akik szintén így vannak. Vajjon hogyan kellene felkutatni Titeket és értetek menni? Ha tudnánk, hogy hol vagytok, bizony nem hagynánk nektek békét. Ide jöhet mindenki társadalmi különbség nélkül, aki szeretne. Mi nem nézzük a külsőt, csak ami az emberben van.

Egyszer azt mondta nekem valaki, mikor megtudta, hogy unitárius vagyok, hogy büszke lehetek rá, mert az unitáriusok híresek arról, hogy milyen összetartók. Legyünk rajta, mindnyájan, hogy úgy is legyen. Gyertek tehát közénk kedves unitárius leánytestvéreink. Aki szeretetre, barátra, tanulásra, vizsgáztatásra vágyik jöjjön mert azt itt megtalálja.

Szeretettel tárt karokkal hívunk és várunk

A Perczelné Kozma Flóra
Unitárius leányegylet tagjai.

1942. VIII. hó

Magyarok.

Égett a nyár, ami is kénülődni kezd-
tünk Magyarokra. A mai hábarus világban
azonban igen nehéz dolg volt mindent
összeegyeztetni, hogy el tudjunk járni ide,
ahol mindeki meggőhen és megnyugrik.
Végre elérkezett az indulás napja. Hajó-
val indultunk az Esküterről. Reggel 12-
kor már mindeki ott volt, kegyetes sa-
maggal terméketesen. Saján kellemeesen
telt el az ut, Nőgyászverőben várt minket
egy kósi, amire a csomagokat felraktuk.
Mi négyen Mária néni, Kerekes Ilonka, Vaskadi
Ágnes és Patakifalvy Éka gyalog mentünk, a
többiek Pausperth Panni, és Vaskadi Vera, és Körö-
pataki Kiss Mária biciklivel mentek. Kiss M.
Piri már 2 hete nyaralt M. kúton az Edesany-
jával és vőlegényével így ő már várt min-
ket otthon ebéddel. Örömmel üdvözöltük kee-
ves kis rokonokat kiasmagoltunk és farkas
étvágygal ebédeltünk.

Másnap kezdtem nekem közelebb ebédni

elindultunk sétálni, magunkkal vittuk uszon-
tan mátkát ami lekvaros kenyérből állott és egy
göngyörű tisztaan elfogyasztottuk. Fejnykepe-
tünk, baldárthunk pihentünk és a legjobb hant-
gulatban értünk haza. Sajnos kerekkes Honka
nem jöhetett velünk, mert ő már kétfőn
vissza ment Pesbre, Agi. és én (azaz Zka) kísér-
tük be biciklivel Verőcérre. Kárpótlásul azon-
ban megérkezett kétfő délután B.-né Simonyi
Szörgeji. Ig. ismét 8-an voltunk, bizony elég
kevesen, de a többiek hivatali elfoglaltság miatt
nem jöhettek. Sajnos az idő nagyon elromlott
álhanszóan bevan borultva és éjjel esik, de
ez még a jóból eset, mert így délelőtt
és este. Mária német tanítónk biciklizni.
Már egészen jól tud, csak felszállásnál van
egy kis baj. Biri és Szörgeji is tud bicikliz-
ni. Tegnap este Mária német magyarságról ma-
latságot mesélezett, avató ünneppézzel egybe-
kötvé.

Tudni illik Mária német vett göngyörű
nősszár kartont, megasimáltuk függönynek.

terítőnek és a pakokra foddának. Így a kis
robát felesimítottam annélkül, hogy mi tud-
tuk volna, kapunk egy kis meghívót az avató
ünnepségre, melyen szerepel Mária néni saját
kézírású versét aolta elő nagy tetszés mel-
lett. Utána a bírókli indulót aolták elő Vadaski
Ági és Vera. A másik következő máma a terítők
megszóvalása volt. Befejérésül általában eszka
bózas és ajándék kiosztás, ami egy zacskó zíróból
és egy kekszéből állott. Főkezdésen hangtunk el kis
robánkat és mentünk vásárolni. Most már
egy újabb lánnyal megkaparodva Mártával,
Mária néni keresztlányával. Aki merdán érke-
zett, vonathal. Sajnos Mária néni egy napra el-
hagyott bennünket ~~egy napra~~, visszament Pest-
re, de már szünetek ~~de~~ **delelőtti** megérkezett.
Így is nagyon nélkülöztük szerda ~~delelőtti~~ de lu-
tan és este, nem volt aki elaltasson minket
a hágyamányos gitárral. Szörgepi, mint homo-
lyabb elem, viszártott ránk, de nem sok eredmé-
nyel, mert nem nagyon fogadtunk neki szót.
Tulajdonan rosszra azért nem voltunk, s így
nem történt semmi baj.

Nagyon jól érezzük magunkat csak borzár-
tó gyorsan telik az idő, még három napunk

vau. Kár, hogy nincs jó napotás, mert nem tudunk
fegyverezni.

Mindennek dacára nem kavartatjuk magunkat,
hanem kitartóan jobbnál jobb munkaközvetítéssel.
Önöknek ping-pangozunk bízklíxünk, igaz,
hogy csak 3 gép van tudni pedig 5 tudunk, nem
mármitva a 3 tanulót, de Marianne-ni beosztja, hogy
ki megyen most a géppel.

Most pedig kérem Marianne-ni verset:

Györgyi Bóni és Zsuzsanna
Varga Vaddi Vera,

Panni, Agnes, Mária
Himnuszok Magyaroké.

Utánunk inent a Márta

Vargának keresztanyja.

Nem hiányzik ott miha

Zuhany, seha, sok róta.

Bízklíxünk tanulók

a vének és az ifjak.

Oh megcsinálják kik tudnak

Mind mellettük loholnak.

Kezves egy társaság ez

Mindenkinek hatni kell.

Közpályasak ügyesek

Ég-máshoz oly kezvesek.

Isken tartsa munkáitok

Remélem nem változtok

Ömlékekben maradt
42-és év nyara.

Éz a kezves kis roba
Sok esinyék tudója
felöltözött szép díszbe
Ézt megcsináltak most inme

Viriagos lán a függöny
A sok fodros terítő
Azt inti most feleltek
Éz a sok szép lány Éljen!

Tegnap este 8 órától 10 óráig énekeltek
a bialai iskolából tanultuk énekelni Mária
néni pedig gitározni. Közben a két Veréb
sok más nótát adtak elő nagy tetemes
közepette. Márta Vera pedig félre vonulva
megírták a Magyarokti este "rimu verset."
Hogy látszik elragadt a vers lán.

Magyarokti este

Magyarokti esendese este
Kinyog van épa fülebe
Mária néni fejét tőri
A napirend gondja neki.

Panni épen levelet is
Mária esendesebb, mint a sir.

Biri pedig a levélbe
Épen jobb szemével néz be.

A csipetkés hangmattokány
"Lúja épen talra kiplány."

Élét még a tanítónéni
Vyalkeit a máchét elmeséli.

Panni operák könyve mellett
Magyar orvosi: drájd megverlek.

Ajnes mauskát dodelgeti

De a kutyát jobb mereti.

Feskeket is kezzével tartja

A csirkéket megíratja.

Biciklik a lovarelába.

Vízgalomban vaniak hangya.

Ez is volt nekik ^{ma} ^{ma} ^{ma}
Ez is iskolánk ^{is} ^{is} ^{is}.

Az ideje ismerték meg
Mária néni és a leány
kör tagjait. Már, hogy
egy hét olyan rövid
idő, s hogy olyan ha-
mar vége lett a magyar-
okti nyaralásnak. Még
várjuk, hogy újra eljő-
jön a nyár, s újra e-
gyütt lehessen a big
Társaság.

a Vadadypok.

Ébből is látszik, hogy mihami jót eltöltjünk nap-
jainkat, s mennyi kedves emlétkünk marad
majd meg.

De már ~~fiatalan~~ tebevégre beszámolómat
majd a többiről más is most én is megyek
élel utáni pihenésre.

Keretettel jessze *Fatalfelny* Éke

Mária néni újges verse bemutatónak tellett ne-
hünk. Amint azt ülök esendben jön az Hgi
s a jülembe sügja, hogy kéne valami jó heccet
csinálni. „Égen de mit”? Így jutott eszün-
kbe a rajzolás. Hgi megerinaita a szicceket
de hogy ne legyen feltűnő mi is azt ül-
sünk a többi közt, tihos jellekkel é-
mintkerben egyházzal. Persze a kéragas nem
hücsnyott. Elhatároztuk, hogy másnap
bemegyünk Verőcse s vesünk egy öngyötő
napit. De nem areszt vagyunk mi a leg-
szelisebb tagjai a társaságnak, hogy ne
felysülkel. A kapu előtt jutott eszünk
be a mulasztás. S így ha nincs lá' so-
mat is jó bánomandás alaryán esinál-
tunk a rajzokat ilyen pappirta.

Most megpróbálom a leírás alávasi előtt
egy kicsit megvilágosítani hogy mit
akarnak a képek jelenteni.

Gyógyi élet első napjait általában -
ja amin egy nappal filmre
nagyabban hamart felpor, olyan
sikeresen, hogy annak az arca ve-
re is megegyt. A hársná' titoklen
elmesélte nekünk hogy nagyon felt
a Nagybaitól.

Maria neminek a feje, bicskilit igaz,
ha megvanul helytartórnai minden
eljárása azal almadi, hogy a márt
hogy tud. De a vörháltasak nem
maradhatnak el mest aratótal
isszonyúan fél.

A his Lajost (K. St. Maria) ilyen
meghírástnak szeretne látni a tá-
sáig.

Marta egész életében is a
gőz hoesányon lága szemekkel el-
hívólve nem amit Paul Tibat ve-
nényel.

Alra csak úgy tud olvasni csakup-
la taktikáért.

Vita egy jellem. Nem eszik bura's
gambocát hogy se tudjon fogyni a
hír a nyaralás vejen általában
tíznek minant járt tett a nyaralás
amin, an általában, de a sepi-
sésiró nem tudtuk leszáftatni.

Hatasa en vagy ah amit an 5. ik he-
nyeret eszem. Magyar hűti cse-
des este ahig vajjal, hogy vissza
felj.

Gyötgyei élet első napjait ábrázol -

P. Timon'si Ágoston

Ja
na
si
se
el
a
ka
ha
li
ho
m
is
P.
m
sa
M
gt
bü
n
ab
la
V
ga
h
ti
am
s
K

Szegedy Nyalka Ferkö

nyeres szem...
des este alig vajjal, hogy vissza
tegy:

Janis

Gyógyi élet első napjait ábrázol -

Idősebbek

1910

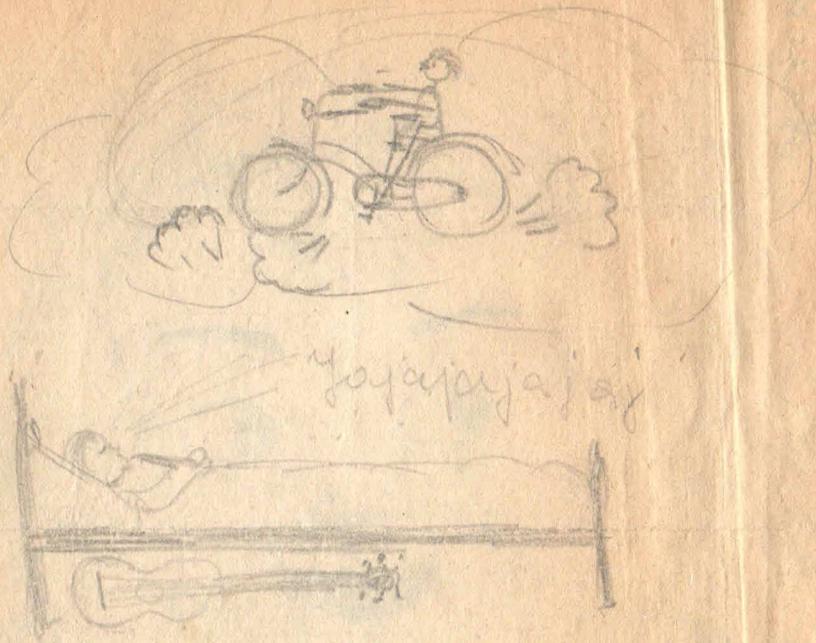

A kis 'tojás'

Idősebbek elképzelése szerint

des este ahig vajjal, hogy vissza

gyógyi élet első napjait ábrázol -

Mariapeteri álna

Choropeteri álna

es este alig vaizual, hogy vissza

első rajzait a bránnal -

Pataki Éva

Elzi olvas!

Charita

és vajjal, hogy vissza

első kofonyát a háttérrel -

Kadálytér

Dóra koplalásának
eredménye!

nagy vágyak, nagy viszály

első rajongásit ábrázol -

Vasár

Reiss de. Portalo

Menyasszony!

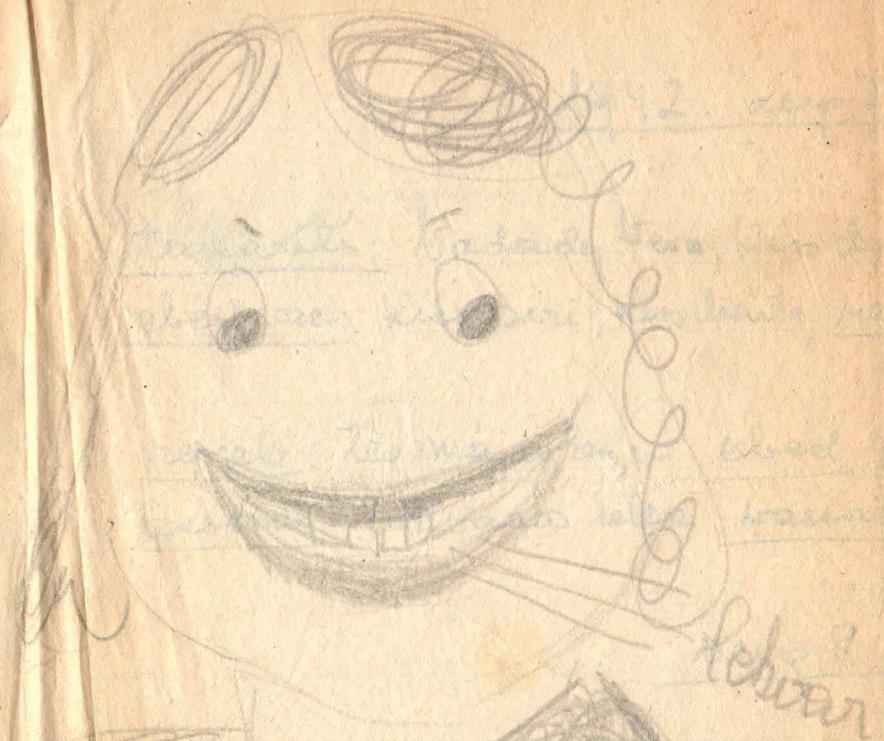

utye!!!

vagyis nagy nőre

et első rajongót a híral -

Pacsipertl Pami

Bon

Pami kila -
Zik

nessen Egon, nagy misza

ellet elsoi pafansait aibairal -

1942. asep 7

takarito: Kadady Vera, Kiss de
chid vas: Kiss Biri, Kiss deanta, re

reppeli: tea majasenja, chid p
usoma: lillvaro tekka, vasna

asep 8

takarito: Peterfeli Elsa, Kiss de P.
chid vas: Kadady Vera, Peterfa

reppeli: tea, pirito libassindeyo
usoma: itamil . vasna: l

chid vas

vasna

1942. asep 7. pèntek

takarító: Vadady Vera, Kiss deáris mosopató: Vadady Agus, Finouyi
ebéd vas: Kiss Biri, Kiss deáris, regg. uss: Patakfabi Elsa, Pausperll Pami

reggeli: tea májaskegyér, ebéd paprikáskrumpli, kolbász, mákos kenyér
ussonna: lekváros kek, vasora: lecsó kórté

asep 8. péntek

takarító: Patakfabi Elsa, Kiss de. Biri, mosopató: Pausperll P. Vadady Vera
ebéd vas: Vadady Agus, Patakfabi Elsa, regg. uss: Kiss deáris, Finouyi György

reggeli: tea, pirító libaszerkegyér ebéd: gulyás leves, dinnye
ussonna: itamél vasora: hagymatorony, lángos, gyöngyöcs

asep 9. vasárnap

takarító: Vadady Agus, Kiss deáris, mosopató: Patakfabi E. Fazekas Zsuzsa
ebéd vas: Finouyi György, Vadady Vera, regg. uss Pausperll Pami Kiss deáris

reggeli: tea, lekvároskegyér, ebéd: vort leves, dióvalt markalás ^{krumpli, rizs} ^{uzsó, kekvács}
ussonna: tea, pirító libaszerkegyér, vasora: maradik

asep. 10. hétfő

takarító: Finouyi György, Vadady Vera, mosopató: Patakfabi Elsa, Finouyi György
ebéd, vas: Pausperll Pami, Kiss deáris : regg. ussonna, látkó Ersei Vadady Agus

reggeli: tea, libaszerkegyér ebéd: zöldbabfőzelék sült krumpli, májas ussonna
ussonna: maradikok, vasora: kemény tojás, zöldbabfőzelék, kórté.

1942. aug 3. hétfő

takarító: Paespartl Pami, badagy aqua, masopató: Badagy Vera, Kiss László
ebéd vas: Kiss L. Borbála, regg. usz: Patakfalvi Elza

ebéd: Zöldbab főzelék kelbrossz, mákos péppli ussonna felvágott
vassona: Zöldbab főzelék, mézeskalács

aug 4. kedd

takarító: Kiss L. Borbála, Patakfalvi Elza, masop: Badagy Vera, Paespartl P.
ebéd vas: Badagy Ágnes, Kiss László, regg. usz: Timonyi Györgyi

reggeli: tea, májas kenyér ebéd: kásás, burgonya, dinnye
ussonna: lekváros kenyér vassona: pergelt dara, kapor mártás, kekser

aug 5. szerda

takarító: Timonyi Györgyi, Kiss László, masopató: Badagy Ágnes & Patakfalvi E
ebéd vas: Paespartl Pami, Badagy Vera regg. usz: Kiss L. Borbála

reggeli: tea, lekváros kenyér, ebéd: Zöldrépléves, tós főzelék ^{sült krumpli} ^{hórt}
ussonna: tea, májas kenyér, vassona: déli maradék, mézeskalács

aug 6. csütörtök

takarító: Paespartl Pami masopató: Kiss László, Kiss László
ebéd vas: Timonyi Györgyi, Patakfalvi Elza, regg. usz: Badagy Vera & Ágnes

reggeli: tea, lekváros kenyér, ebéd: paradicsom leves, túró gombóc
ussonna: májas kenyér vassona: májas kenyér, Zöld paprika, gombóc

a két "kistojás"

Béni a bicikli-férfonén
a második próbán

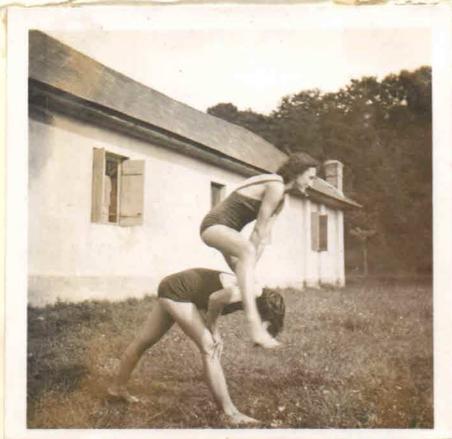
a két "vadaly" s Panni

a bicikli csapat

és az akrobatika korakortáza
a társaságot.

szilárd korakortáza

Párizsi csoport

"A négy órélőp"

Egy huszári, mintárius és magyar vi-
 szonylatban is, euményekben gondog és után
 újra itt vagyok Magyaroktól Isten segítségével
 csak egy napra jöhettek, de ennek is kumond-
 hatatlannal, örülök és a régi ismerős merete-
 tével simogatam meg valamennyit a mi
 kicsi hársunkat, igazsáru, de nekünk min-
 dennél kedvesebb butorait, a nagy kertet,
 patakot és mindent, mindent. Itt csak
 jövedelmek lehet mindenki és hála Istennek
 az is mindenki. A két „nyocunk” Vera
 és Agnes nagy itthon kevés magukat, mint
 a régi és ahogy beszélgetek velük, már nem
 is tudom elképzelni nélkülük egy életünket.
 Mint rendszeren mindannyian farkas it-
 vágyal ültünk le beszélgetni és nagy arányan it-
 vágyal fogycantottuk Györgyi és Vera finom
 chidjét, arután sétáltunk egy nagyot, az er-
 dőben, melynek minden bekerát, kicsi hidját

ammyira ismerjük és most mihoz újra látjuk
egy újabb népséget fedessük fel. Az idő rohamo-
san múlik s itt az ideje, h. Thaposi Maria és
barátnője Olga kerüldjünk a vonat-állomáshoz.
Hikisértük őket s miwe vissrajöttünk népen be-
sötétedet. Maria néni levált az ebédő elötti his-
padra mi köréje ültünk s csere sem vettük a
csendes nyári este békességében mint egy kis sa-
lád beszélgetni kezdünk. A vége is nagy nygne-
vesett "kibekelés" lett, mely abból állt, h. az együtt
töltött héten, egymást közelebről is megismerve
ki-ki elmondta, hogy neki mi tetseth elyik- v.
másik lányban, v. csetley mi nem. Mindegyikünk
igaz testvéri szeretettel beszélt a másik csetleges
hibáigalando hibájáról, s a beszélgetésbe ammyira
lelemelkedtünk, h. csere sem vettük már 11 óra
vott. Elgondolkava, de nem haragudva, a hallottak
felett felkiált le a kis társaság és Maria néni régi
kedves szokásához híven gitár szóval altatgatott el
minket.

Nagyon örülök, hogy beléphettem a lány egy-
letbe és hogy a lányokkal nyaralhattam. Egész
hétet volt az idő, de azért a hangulat nagyon
jó volt. Ellátandó koccintunk énekelünk és
sokat bicigliztünk. Szerednem ha még egy pá-
nyaralást ilyen kedves társaságba tölthetném

Glönsparabi Kiss Mária

Magyarskúton.

1942. VIII.

Legutolsó magyarskúti nyaralásom óta el-
telt néhány esztendő, most azért a ri-
vem visszahozott ide a szerednem, ha társ-
nőim is. annyi melegséggel gondoskodnak
rám, mint amennyire én kívánok rájuk
"oket."

Gyönyörű hetet töltöttünk együtt, a kö-
zös munka, közös fáradság, közös öröm, kö-

És sorsakörös valóban testvérekké tett minket.

Éa idő alatt elfelejtetem ottkint, hivatalost, gondot, mindent; gyorsnak lettem újra, akkorákat nevettem, hogy nem ismerem önmagamra.

A nyaraló képe sebb lett, virág, fű, send körskörül, a mi hársunkat pedig hária néni gondoskodó keze tette meleggé. Terítők, függönyök, mindenhal, ilyen környezetben úgy aludt a 7 nap, mint az álom.

Kez is fogadtam, hogy — ha sajtlam kívül álló ok nem gátl — sőtán is eljövök ide barátságot, lelki hékét kapni, hogy az évi munkát fokozottabban bírjam a felüdülés után.

Simszji Györgyi

házunk névén és
a "Kereszt" je
(Keresztanya
Központ) Keresztje

Tej a maralásnak

Utban haza felé

This M. Biri Tassary
Belával 1942. október
18-án karolták esküvő-
jüket a Theveperi uton
lévő református temps-
lomban. Biriuk a mi
kedves, lelkes is hű Tag-
Tassuk. - hi testilelileg
meggyelentük. Zuhó-
gott az eső már egész
nap mintha hordoból
öntöttek volna. Szat-
ta Biri leányragát. -
Thiesit elkéstünk, már
beszelt a pap mikor
a szufolt templom-

ba értünk. The kedves kicsi egy szemi fehér reformá-
tus templomban esküdtek örök hűséget egymás-
nak. A kis teltet meleg szentő szavakkal, indította
el volt tanítványait egy új élet útján. Beszéditotta
is figyelmeztette őket kötelességeikre Istennel
szórával is Egyházzal szemben. A pap az

vai után a legszentebb és legszűkebb ember, amit a
jó Isten színe előtt leírunk detincként. Utána
Isten áldásait könyörgött a tiszteltes úr. Eddig
minden egy történet mint más esküvő is
lenni szokott. De most megcsendült a hon-
son Berei havi hangján. Szívünk szavat küldjék
"Korhozad" dal dicsejt Isten. Mindkét váallamul
int. ez, de Bivit a legváratlanabbul, annyira
hogy sírni kezdett. Ez volt a mi becsület
egy nagyon közelálló és nagyon szeretett
leánytestvérünktől, aki mindig velünk volt
hagyarkutan oly sok boldog napon. Együtt
voltunk örömben és bánatban. - Ezután
mindnyájan kívántunk nekik boldog-
ságot és szerethetőséget, ahol már hit-
májd gyermekekkel kell megosztaniuk öö-
neiket. - Sorsukat is áltunk nekik de saj-
nos nem sikerült nekik, mert az eső-
elrosta azt. Így nem tudtuk nekik
a vidámsággal jelképezni, de szívünk helyes
öröme jelen volt.

az ideán önként történt az első orosz lépés amadeus
drápa házába ellen s egyben fővárosunk ellen.
Késpesten nagyon sok kétségemmel háza önké-
dőt és a telire összejött 'elelem mind tónk
re ment. Ezen kétség, embelek részére gyűj-
tést rendeztünk a és csoportunk körében.
A lelkes gárda igen szépen gyűjtötte össze persz
adományait és egyéb cselekedeteket a
leigények hárosultjainak a leányok
a leivatalaiban is lelkesen fogtattak
a gyűjtést szép eredménnyel. Lidor már
együtt volt a 72 p. a 18 úveg paradicsom,
pár úveg leivatal, zöldbab, pár felő
burgonya, linc, pirsása, kuzeró mosópor
stb. jít a gond, hogy hi s hogyan hova
kallitani ezeket a holmikat. hogy tervez-
tük, hogy egyaránt livinkis kipestrel.
De telente, hogy a polgármesteri liva-
tal ahova a holmikat hi kell kallítani
d.e. fogad s a leányok d.e. mind liva-

talba járnak nem maradt más hátra, hogy
Marie néni s én vigyem ki. Lila kérészesen
vállalostunk erre a feladatra nem gondoltuk,
hogy mit jelent ez. Váltunk két bevarrás
zacsit s egy hátizsákos s egy oldalszárú.
Leát bíroy eser mind megtehető s olyan
nehéz volt, hogy alig tudtuk lépni.
Törben rom vilamosra kálltuk, egy
le von felkállásnál sem sejtett merünk
sejti, faradtak, ricosak voltunk. Tere-
nre a poros s redvünk nem hagyott
sejten. Hak azt sejtettük, hogy nem ös-
sített igy meg sejt mindet aem tanácsos-
tunk ittörben, hogy menedéltünk, hogy
pedig betörösköd meg sejtünk ki. Attól feltünk,
hogy be sem engedhet majd a hivatalba.
Amal nagyobb volt a megsejtésünk,
mind egészen a Polgármester is elé vesztés
mindet ki redvesen fogadott, leülletet
de mi hak a nek egy sarrára álltunk
s alig vártuk hogy hint lehessünk más.
A Polgármester is elmeselt, hogy menyet
gyújtottak eddig özze s hogy a mekkor

nővér fogja elostani az adományokat igaz
sággal. Veréus nagyon szép megrövidít
te, szívan - irásban is. Hirdő átadott
mindent lletár kerint elhatározott, hogy
nem meggénel avélléit haso, hogy a
közélsben laro (nei legatábl is azt lített)
hátró szíriét egyé legredesébb testvé
réndet meg ne lalopassék. Egy félóra
baktató is keresés után (a hárskánst
nem tudtuk) végre megtaláltuk a
székét hi is, ott méreud, hogy meg
értő a fáradságot. Egy fél órával be
a kőpesti szíri ándulást
1912.

Foproni Lari sz.

Engedy Maria néni emlékünnepély.

A Vörösveték október 11. vasárnap rendezett
egy műsortos ünnepélyt, Engedy Maria néni, - leány -
egyletünk megalapítója - emlékezetére.

Elnöki megnyitást mondott Pusrogány Anna néni,
melyben nagyon szép és kedvesen esztelték Engedy

diára néni életét és munkásságát. Elmondta,
hogy milyen nagyon szerette a lányokat, hogy
állt az élükre, milyen fáradhatatlanul dolgozott,
hogy tanította és nevelte őket, mert már akkor
nagyon fontosnak tartotta a művelt lány-
ifjúság gondolatát.

Ezután Mária néni gitárkísérettel Péter
Mária - mint lányegyleti tag - nagyon szépen
énekelt. -

A harmadik srác Nagy László énekesként
szerepelt igazán szépen, utána a Budai Zene-
akadémián két művész-növendék szopránoszt
illetve hegedült ~~szépen~~ nagy sikerrel.

A műsor legkiemelkedőbb része következett
azután: Veress Jolán néni vetített képek elő-
adása, melyben a Fimn Lottók életéről, munká-
ságairól számolt be rendkívül érdekesen -
a fimnorsági utján szerzett tapasztalatai
alapján.

Befejezésül zárószót mondottk. Nyiredy Geráné
Leila néni is azután Eryedy Baisi fejezte
ki köszönetét nagy a szereplőknek, mint a
közönségnek a megjelenésért. Eryedy Mária

nem emlékezé „Enyedi alap” néven a d'össöbetrég
egy olyan intézményt létesített, melynek célja a
szegény orvosi és tehetségs leányok taníttatása.
A mai ünnepély jóvedelmét teljesen annak
az alapnak céljaira fordították.

Enyedi clarity nem is nem ismertem,
de amely szerepet is jól hallottam róla, hogy
emléket róla nem fogom elfelejteni és
minden hiálás lenni azért, hogy neptereim -
telte nekem a mi drága mely his otthonu -
rat, ahova mind olyan kivésen járni
tanulni, dolgozni és megpiheni.

1942. nov.

Dimény Erzsébet s. k.

A nőnek írásból megmutattam hivatása az
anyaság, az anya a gyermek legdrágább ki-
csé, most a gyermek jövőjének geszten-
koritéká

1942. nov. 19.

Gelei József

Gelei professzor hörikkben.

Most megint a lelkes-
irodában tartjuk az összejöveteleinket
ha a másik szobában gyűlést tar-
tollak, amíg mi együtt voltunk. Mi
nem tudtuk volna, csak mielőtt
egy bedves fehér hajú bácsi lépett
be hörikk, Gelei professzor, ő mondta.
Érdeklődött, hogy mit dolgozunk és
mit beszélünk. Ugyonsútt Vasváry
Béla né Tevitetésasszony mondot-
ta el, hogy hogyan telik az idő-

mióta asszony. Gelei professzor úr is
elmesélte egy pár élményét a főzessel
kapcsolatban. Elmesélte, hogy legény-
be korábban annijára elbört a
laskát, mikor az édesanya a másik
faluban járt, hogy még a kutyájá-
nak sem kellett. Azt is elmond-
ta, hogy miképpen tett el bova-
szos ugrást, már házas ember
létére, olyan sósan, hogy keserű
lett a sőtöl. - Sajnos csak pár
percig tartott ez a kedves látogatás.
Itti kellett, menjün a konferenciára.
Jójj történt, hogy vendégeink volt
dr. Gelei József professzor úr, egy-
hársunk főgondnoka.

Thur.

Budapest, 1942. november 19.

meglehetősen sokáig és ősi
illetve teli vasárnapi asszonyte-
leink s szel egyikén megtörtént
az évi tisztújítás is. Előnkünl

természetesen változatlannal ides jár
hára nemcsak személynél, egyé-
tisítségű viselői is nagyjában u-
gyanazok maradnak mint mult
évben csak az allérolé is titkos
váltott. Sögi évelig szorgalmas
és lelkes allérolóknak Kaposi Má-
ria neher hivatali elfoglaltsága
miatt nem tud gyakorabban jelen-
leni és így alléroló munkáját ellát-
ni, szeretetünk és hálaunk jeléül sör-
tes dírtelbeli allérolónak válan-
sítottuk meg. Heljét egyhangu válan-
sásban a mindnyájunk szeretetünk
övéndő Mátká Bóni foglalta el,
titkos pedig Lepectus Luma lett.

Vasárnapi munkarendünk a
következő: rövid ábrítat után körös biblia
olvasás illetve az stthon olvasott sörög
és átgondolt sörög megbeszélése. Ez
szerintem helyes út arra nére, hogy
megszerezünk a biblia olvasást isa

rendszeres vallásos gondolkodást,
persze még nem igen látszik ered-
mény de azt hiszem, apró láthatat-
lan személynél fog hialakulni a
göngyöri erős tellii vár. Külön-
bő versenyelet is rendelkez, sora-
is műveltségi verseny. Mária néni
pontverssal bírálja el, hogy ki vagy
hile a verseny nyertesei is egyéb
művelési elvégre is pontverssal
jépe föl. Ezek alapján hangverseny
is világirodalmi előadás jépei a jütel-
mal. Vettünk ugyan 3 hangverseny
is 3 világirodalmi est birtet. Hangver-
senyele legkedvesebb pontjai a hová
hason mellesk. A hangversenyele
mindig más nép zeneműveiből vannak
szereallitva, volt más magyar, ottan
is francia műsor. Az irodalmi előadás
is mindig más-más témaliót ölet fel.
Esz előadásou a hété" is sines, más-
dilon műlő is gyetmeli, harmadilon
szerelem is negedile előadásou is
telmeli künnyarava volt az sere-

foglaltó cím. Minden előadónak li-
váltó művészi tere-
peltet és igaz élvez-
telben van részesül.
Van egy kis kóros le-

restlányunk ahi nem-
régiben meglátogatott,
ides kis baba, pertse
nem egyedül jött ha-
nem a mamája hozta ahi leány-
egyetimre ludas kagya volt férjhelme-
netele előtt s most is félheres ha sok
munkája cupedi.

Szigetén nagy

Minden korot trimonidok Munka, kag-
liker tucsi, Péter gyri és Gyöngyi!

Kagyon - moogyon örülünk, hogy egy-
letünk új kagykod bővült. Vasárna-
pontként ha öröközünk szeretőnk
megnyugtatni lelküket, s most egy
vörörszobor az aratókora. Minden va-
sárnap delután egy külön élményre.

munkára. Milyenkor elhozta néni, a mi
mór odik édesanyánk bibliját olvas,
s néma mindig tartogat valamunkra
valami meglepetést. Ennek is rok-
tunk, s az a legnagyobb öröm, ha
valamit éppen tudunk.

Most már mi csak arra kérünk,
hogy járjátok körénk olyan szeretet-
tel, ami lyennel mi tegyük. S meg-
kérjük majd, milyen jó szeretetet
kapni, de még jobb adni.

1943 apr. 4.

Sok-pok szeretettel és nagy ör-
kömmel jöttem az Unitarius Leány
egyletbe, hogy prutón én is részt-
vegyek a ti munkátokban, örö-
mötökben, bánataitokban. Gélem
az, ami mindannyjátoké, meg is-

neni or sptent körölköl és or ő
prologótába oltri. Szentnek min-
denben isztvenni és teljesen együtt
holadni veletek, mert a ti munká-
tokat nagyon hopenopnak és pitéhes-
nek tohokom.

Höprönöm ort a nagy prete-
tet és kedvespéget Uelbyel Uoniané-
ni és ti konyok fogadtotok. Bi-
tany or a pör dia, amit esenoles
nyugadt, pretetben töltök veletek,
nagyon jól pirk a rajos kétköz-
napok után, ahol ort hiszi or em-
ber, hogy pokan pretekt, de er a pre-
tet nem or igari, or mind esok ál-
ore.

Uelbyel preter höprönöm ort a
pok jól és pretetel amit obj heris
idő ahott is kapom, és minden
igyeksztemben oron levezek, hogy

születésnek ne csak kopjok, hanem va-
lóban adjok is szeretetet és ha
meg tudjam azt, ha megmennyire
jobb adni, mint kopni.

Szeretettel
Földi Gizella.

Bevallom, hogy nagy unszolásra jöttem köze-
sre, mert nem is gondoltam, hogy milyen szer-
ettel fogadtok engem. En azt hittem, hogy olyan
helyre megyek ahol csak veszekedés, szélházás
van, de nagyon örülök, hogy tevedtem. Sohasem
jártam szűcsaságha ezért fellem is. En is min-
den munkálatokban szeretnék résztvenni, mert ná-
latok csak jó tanulhatok. Mária néni olyan
jó mint egy édesanya és Ti lányok mintha test-
vérek lennétek. Alig várom a vasárnap délutánt
melyet közeletek tölthetek. Nagyon köszönöm, hogy
olyan szeretettel fogadtok és igyekszem, hogy én
is melő is legyek rá.
Szeretettel
Fagyi Zsuzsanna.

1943. május 8. - au.

Boldogam lépek be ide is az uni-
tárius leányok táborába. Bevallom már
régóta kíváncsi vagyok a unitárius leány-
egyletre. De valahányszor el akartam járni
követek mindig azt vett rajtam egy bi-
xompos félénkség, hogy talán nem fogad-
tok szívesen, talán nem fogtok szeretni,
hiszen nem ismertek, idegen vagyok számo-
tokra. De most, hogy ide is itt vagyok követek
jól esik látnom is ismerem a szívetekből felim
áradó szeretetet. Most látom csak, hogy mennyi
kellamus is boldog iratál fosatottam meg önma-
gammat arról, hogy féltem követek jönni.
Hőszönöm először is a mi drága jó Mária
nővérnek azt a szeretetet, amellyel fogad-
dott is amolyan részesített, amióta leány-
egyleti tag lettem is hőszönöm nektek is
leánytestvéreim, hogy szeretetet tudtok
adni. Hiszen ma, amikor olyan nehéz idöket
élünk, amikor olyan kevés szeretet van erre
a világon különösen jól esik a szeretet. En
is szeretettel jöttem követek is szeretni
minden munkáitokban, örömeitökben is
bármutatokban résztvenni. Szeretném,
ha ismernétek, hogy én is követek tartozom,

in is a Ti festviretels vagyk. Szeretettel koman
tam a mi masodik todesanyainkat. Maria nemel
is szeretettel korentem a Leinyegyzlet minden
tagjat. Igjenu, hogy in is seorgalmas is lu
tagja leszok Egyletunknek. Isten ildasat
kerem an unitarius Leinyegyzletre, annak
lelkes Keretojire is minden tagjaira.

Szeretettel
Irimonides Flouka

Lével a frontról.

Egy kritérióhi összejöveteleinkin Maria
néni azt nyírágolta nekünk - kezeben egy fe-
hér papírlapot lobogtatva - hogy levelet kap-
tunk a frontról egy unitárius fiutól. Mind-
nyájan körülfogtuk s kiáltók szóval el ne-
künk, mert égiünk a hírvánerirágól. Maria
néni el is olvasta a levelet - melyet beza-
rtam ide a naplóba - s mi hol meg ha-
ttan, hol nyugodva hallgattunk. - Eután
elkeresőt a leveles. a front es Hol együnk
itt, hol a mankunk. - Egy pár levélraltás
után, jobban mondva Tamari Öni más-
dik levelében azt közölte, hogy egy gitár
szándék az Esztrák s amelyet Ernike
hoz beviszi. De örömiünk határoltan volt.
Lattam minden lány arca, hogy gudo-
latban keletkezett a Öniel s meleg
hálával köszönnék rá. S mi ~~hogy ha~~
nemcsak hálával hanem szóvalattal is
köszönnék rá, hogy a nehéz és küszöms

hárbau nemerak a nyugalmunkat idu ha-
nem örömet is neva nekünk meg és blass
ajándékával. - Itt is a naplónak mind-
nyájunk nevében köszöntök Tamar
Bérek és kőjök, hogy a jó telen áloja
meg a minnet el'bb hozzá hozz érben,
egyrésztben.

1943. VI. 16.

1943. máj. 26-án.

Egyletünknek levele van a kisfilharmonia hangversenyre, melyre minden hónapba el megyünk. En már kétszer voltam és nagyon jól éreztem magam. Az első előadáson híres zenészek orgona, hegedű és zongora játékát adták elő. Mikor orgonáltak a villanyokat leoltották és csak az orgonán égett egy röpd fényű lámpa. Mikor nézegett nagyon tapsolt mindenki mert tetszett. A zongora játékot egy tíz éves kis lány adta elő. A hegedű játék is szép volt. Nekem azért legjobban a közös éneklés tetszett. A másik előadáson iskolai énekeskarok adták elő énekeket és kánonokat. A első két számot polgári leányiskola növendékei adták elő. Felváltva volt köztük népdal és kánon. A harmadik szám nekem nagyon tetszett. E kis leányok (adta) szerepeltek benne. Jó páran közülük fiúnak öltözve, volt egy menyasszony és egy nőlegény is. Kadalmat is tartottak. Után még sokat énekeltek és táncoltak. A negyedik szám nem nagyon tetszett, mert olyan szomorú énekek voltak azt egy tanítónőképrő adta elő. Az ötödik szám az már érdekes volt egy fiú polgári játszotta. Két részre

voltak osztva az egyik volt a magyar a másik
volt a német csapat és egymásnak felelgettek é-
nekkel. De azért itt is a közös ének tetszett leg-
jobban. A közös éneknel először egy éneket ta-
multunk meg aztán még két kánont. Ezt a két
délutánat sohasé felejttem el. Nagyon köszönöm
Mária néninek, hogy engem is meghívott ezekre
a délutánokra.

Szeretettel jegyzé

Tagliaberi Júlia.

Nagyon sajnálhatta, hogy az utol-
só romániai ismereteliunkin nem vettél részt,
mert egy igen tanulmányos és tartalmas ülés-
ről hoztattad meg magad. - Az Egyület az a
megtisztellésért, hogy Emmy néni - hi
már tartott előadást, azt hiszem Te is ismer-
ted - ismét eljött körünkbe hogy kedves
- egyben tanulmányos - elbeszéléssel gyönyör-
költessen bennünket. - A tárgy a "félénkség"
volt. Mindnyáján nagy érdeklődéssel várta
Emmy névit, mert sajnálatos módon nagyon
rövid lett egy kis buszítás, hogy kissé bátrabbak
legyünk s ne ijedjünk meg ha róla nyitjuk
a szót. - Emmy néni röviden felvázolta,
hogy mi az oka legtöbb ember félénkségének s
szívesen fejtet ~~most~~ ~~ami~~ ~~mind~~ hogy hogyan
járt egy pár ember a félénkséggel. - Aztán
ha tudnának is felvázolni egyes gyilkosok
ismeretleken stb. azt nem mondanék beszélni
mert félnek hogy nem mondhatják valami
okokat s azt kétségek hogy stb az a pár ember
valami rendkívüli lény s az ő részny meg-
szécsé, vagy hozzájárulása a dolgokhoz el-

törpük vaske mellett, s mihoz az inszejövelések,
gyiliasnek stb. vége van s átgrudogja az ott állang-
kötökhöz belátja hogy az í grudolatai sem ma-
radtak volna el a földre mígitt ha lett vol-
na mersse. - Ez a felelősség nagyon tapasztalat-
ható s véges társadalmi állam foglalkozásu
emberke gyermeke között, hol egy kisebb ruháú ember
gyermekét nem más megrólalmi s mellette lévő ma-
gasabb pozíciót betöltő ember gyermeke mellett, mert
mindig elötte van az hogy az emberek is emberek s
híja, hogy leánya s az a tudat nem engedi ma-
ha jutni. Felelősség az átgrudogjuk a dolgát hely-
zetét az igen helytelen felfogás, mert hány meg
hány jó grudolat nem jó így felismerre, amit ta-
lálva a felelősök lévi - s általában nagyon óvatosan
tartott - embernek nem jutott észbe. - Sok
kellémetlenség szokja az igen hamar sorsra-
járás, amikor regény halandó meg szokoz sem
tuda jutni s ha igen akkor is saggatottan s pi-
liken - előfordul, hogy értelmetlenül - beszél. -
A xihimbiának miatt magát kifejezni magát
nem tudó ember sorsa sem irigylésre méltó. -
Fejt említt sorsos dolgok elkerülése minde-
nek elötte nagy sorsbármira van szükség. Ha
elmeünk valami hivatalos ügyet, vagy bá-
mit döntésem ne azt vesszük, hogy akinek me-
gyünk sors illettől tevének, vagy miniszter,
hanem azt, hogy az is éppen olyan ember, mint

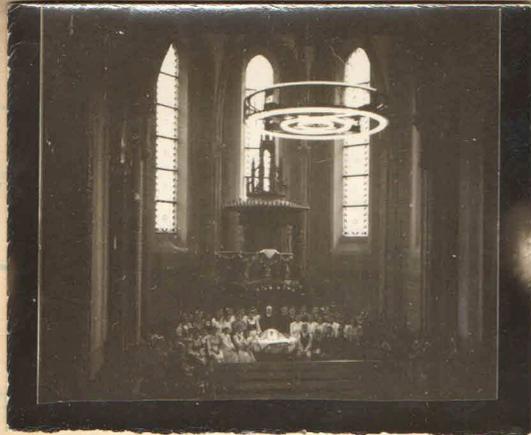
mi s próbágnak vele nagy bevélni, miut his-
velen inwertniukhis. Eleinte nehén len, de ki-
vél magunk is nagyot szeretünk eddigi fé-
lértégnünkön. - Terhishiany gyarapítás célja-
ból elöttünk van a magyar irodalom számára
nagy számú könyv, hol néleink szerint rábogat-
hatunk a jobbnál jobb könyvekben s ha egy-egy
képéséket vagy vers megragadja bizyelmünkét
tanuljunk azt meg s meglátjuk his ismét mülve
a beszéd sem meggy slysan nehezen. - Hogy
Emmy néni befejezte novelláit miudjant
csináltunk is egy beszélgetési próbát. Emmy
néni és Maria néni kideríték s mi meg fel-
tünk. Annyenthiuk meg kellett mondania,
hogy mit tart magának értékesnek s mit
kevésbé annak. A beszélgetés elig nehezen indult
-et nagy is tudod, ha nem iruam meg-
kivél egészen belemelgeatünk. Az igaz, hogy
nagyon szereték vótunk, mert miudjajian
inkább hibáinkat mondánk el, mikor sur-
tan Emmy néni megadta a kelő választ
hogy asoknál hogyan szoktunk le. - Te bis-
tosan mostlyog mikor olvasd novellámat,
még hisen ismered az én féltékenyemét s
most itt nagy Lórá néked, miutha lega-

háibb is egy másik lemeck, de ha Te is regny
hallgattad volna Emmy néni előadását he-
tőn Te is ilyen lelkesen mesélnéd annak
saki nem hallotta. - Nem élem azonban, hogy
ebből a kedves kis szótárból nemcsak lel-
kesed, hanem egy kis bátorság is maradt
mindentudásunknál. - Eddig is kerestük Emmy
nénit, de úgy látom, hogy most meg na-
gyobb keretűel némeck a lányok ra, hisz
minden kariból kirihetjük, hogy a keretű
is egyúttal segitem akor is ismét jött hízéck,
amit mi minden keretűnkkel keretűnk
visszavenni. -

A tomyra most újott a tizenegyed.
De idő eljart, bucsóson abban a remény-
ben, hogy a legközelebbi vasárnapon ismét
seteliünkön már együtt hallgathatjuk va-
lamelyik keves vendégünk előadását.

1943. VI. 16.

1943. XI. 26. Ürvendek, hogy nekem jutott az
a szép feladat, hogy a konfirmációról írjak.
Igaz azt amit akkor éretem azt irásban csak
megközelíteni is szeretném nehe. Akhesen határoz
tam el, hogy itt Pesten tegyek vallásomról hitet.

Ambar a templom volt
az a hely ahol nem érekltem
ast, hogy távol vagyok szülő
földemtől. Már az első órá
érestem ast, hogy testvéri
közösségben vagyunk és kell,

hogy legyünk. A következő órákon megismertem a
vallásom alapját. Ezt minden unitáriusnak kell tudni,
mert. eselőtt ha hirdettek a vallásomról keveset tudtam
mondani. Kent - Iványi Tiszteletes Mr tanítá'sait - egész
életemben magammal viszem. Ast, hogy mindig unitárius
leszek ast megtartom. Az ünnepek szép volt és felejthe-
tetlen. Azóta vagyok a Lányegylet tagja. A konfirmációt egy
keveses idővelánál fejeztük be.

Igyekszem érzéseimnek és
gondolataimnak bársben kifeje-
zést adni. Szeretném ha a
legközelebbi konfirmációt Segvárson
néshetném végig. Adja Isten úgy
legyen. Is mellékelt képek.
is a konfirmáció alatt készülték.
Szeretettel Stella.

Az utolsó vasárnapon összejöttelek Maria
néni annak a kívánságának adott kifejezést, hogy
vasárnapon összejöttelek és nyári hónapok
alatt is tartok meg. Minden alkalommal más
is más löny veretisével. Majna horvadiak va-
sárnapján Hegedüs Irma veretisével tartottunk
összejövetelt. Sajnos nagyon kevesen jöttünk
össze. De kárpótlásul megjelent körünkben egy
új tag is, aki boldogan is merítettel jött hozzá,
is olyan jól érezték magát, hogy már elég va-
ja, hogy ismét eljöhessen hozzánk.

A szokásos programtól ez alkalom-
mal sem térünk el. Hegedüs Irma imával
kezdte az összejövetelt. Kedves is szívesítő
imája után a bibliából olvastuk fel, amit mind-
nyájan figyelmesen meghallgattunk. Utána
egy angol író könyvéből olvastunk fel fel-
váltva, amelyet Irma hozott. Egy angol
lelkész életéből merített történetek voltak.
Kedves is szívesítő történetek voltak, amelyek
mindnyájunkat érdeklődésűl lekötötték. Utána
Jóth György indítványára társasjátékot
játszottunk. Mindannyian nagyon kelte-
misen érezték magunkat. De bármilyen

kellemes és szép volt a dilutain néni
számára is vegeztél le. Nagyon
hiányoztál Mária néni, mindnyájunk
ödesanyja is eszébe must vetéte isare,
hogy mennyire szeretjünk a mi Mária
néninket. És hiányoztak a könyvek is
mindnyájunk.

Az idő nagyon gyorsan ma-
ladt előre. Eszébe sem vetétek is
máris Főra lett. Hiute sajnáltuk,
hogy máris elmúlt az idő is hára
kell menni. És főként azt sajnáltuk,
hogy olyan kevesen jöttek vissza
és Mária néni kívánsága nem tel-
jesül, így vasárnapon összejövetelünket
a nyári hónapokra be kellett műn-
telnünk.

1943. július 28.

Linnouiden Louke

Isteneem kösönjile Neked, hogy megint
sikerült számunra a nyár legnebb rész,
mohetünk Magyarhútra! Minden nyáron söt
szén ebben erre a 8-10 napra lésszünk
is alki csak feletti elhív veszi ki szabad-
ságot csak hogy ott lehetem. Örömlenbe
szé lis szomorúság is vejjél mert Maria mi
ni a mi ösretantó is lellierünk nem jöhet
velünk csak másnap hetfőn este. Mi ugyan
aug. 1-én vasárnap indulunk. Nagy meley ves
vegetegen utatalki de szerencsén megér-
hertünk. Maria néni mint legidősebbre ráin
birta a lányokat, hogy vigyázzak rájuk mig
ő megérkeik. Próbáltam is helyettesíteni, azt
hittem sikerült is. Most már tudom, hogy
nem, bosszavataki meg este. Nagyon szeret-
lek mindnyájatokat

Hegedűs Anna

Hála legyen Neked jó Atyám, hogy megengedted, hogy
újra eljöhettek Magyarhútra, kimondhatatlan
boldogság töltött el mikor megint megláttam

Kedves kis nyaralónkat, ahol már töltöttem
egy pár kedves nyarat a lányokkal. Boldog-
ságom határtalan volt és valahogy így éreztem,
hogy mindenkinek hálának kell lennem, hogy
újra eljöhettek. Kedves, vidám napokat töltöttem
el együtt, melyeket talán sohasem fogok elfelejteni. -
Legkedvesebb emlékeim köze tartoznak azok a
meghitt, boldog beszélgetések, melyek "Mária né-
ni és a lányok körött folytak. Mikor így le-
ültünk beszélgetni, olyan volt, mintha egy boldog,
meleg kis család ült volna össze; szívet könnyíti; -
szereket adni -. Megkapott még az a kedves jelenség,
mikor mindenki megilenni akart a másiktól; az a
önvétel nagy szereket mert ez valóban az volt.
Nem hiába, a szereket jegyében indult el a nyara-
lásunk. Köszönöm szépen ezt a felejthetetlen, boldog
nyarat; ahonnan felbresszültem, lélekben sok, sok jóval
gazdagabban tértem vissza.

Magyarok, 943. VIII. 12.

Jiményi Szereket

Tegnap este ültünk utoljára együtt, a va-
csoa utáni meghiitt, együtt hereső
hangulatban. Ma már mindehinek a
számítások, utarások jár az ere, de
mindegyik arcán azt látom, amit én
is érek: az elmulás bizonyítékait.
Elmúlt megiitt egy nyaralás, egy kis
haladás az életünknek, ami omla-
khatatlannak. Ami ma még valószínű
holnap már elulék len uah. Ezt
érezzük, hiszik és magyaráz, egyfolyán.
Vége a boldog napoknak, amiket
nem feltűnik semmi jeleket, me-
gis garolagotunk. Testileg, lelkiileg
felüldültünk és megismeretes egy
egy olyan körülményt, amelyikben
nem a hisz harrak, az udvarias
formaságok kapcsolják össze az emle-
reket, hanem az igazi keretek.

As olyan heret, amelyik nem vár
visszavárást, as olyan heret, amit
a jó Istenél aréit kérek, mert ke-
retki olyan jó ...

Szeressük egymást ... ez volt a minden-
napis jelző. É s ahogy most vissza-
gondolok: valóban, szerettük egymást.

Magyarok, 1943, augusztus 12.

Fudás #que

Először voltam a Leányegylettel Magyarok-
són nyaralni, de azt hiszem soha nem nyar-
kaltam ilyen jól mint itt. Kégyen voltunk
hisz "lányok" és igazán mondani festileg
"festileg nagyon megcsipeltük egymást. Most
é s óra múlva indult már a vonatam s fájó
szível gondoltok a valódra. Itt n több időm
volna még várak közzel is de sajnos már
nem tudok.

Idő Gyöngyi

cheppallom ösintén, hogy mivel minden
közösbarátságunkat kapott kapból meg-
tudtam, hogy - mint nem hány
egyeti fog - lehetetlen igazságot
megvárni, - hat ennek igen nagy
mégörültem - egy bizonyos mértékben
idegenkedést értem. - igazán azt
fontosnak, hogy mint "ij" hányt nem
bizonyos fontosnak, nagy halom kedves
szóik való színt - ennek ellenére
a legmeglehető szeréket és kedveséket
- kaptam. - hitaik mindegyik után
az egyszerűség, ösintéség, - nagy fontosnak
egy ilyen jó, összehangolt hársong való
ritkán halallias. - Erőlis és Teretö,
utóris - néni teljes odaválasza és peka-
gion képzettségnek kilajdonithatom,
minden feltételt, vélekedésket egymás-
szal szemben, melyeket töle kamultak -
egy igazán kellemes és boldog, de. szíves,

Rövid nyaralással utam magyarsági-
kutatás - festileg - kelhileg tapasztaltam,
vát a nérelt emlékmű idejébe elő-
ször hirtelen emberek juthat a kis dal:
"keressük egymást, szeretek,
A mit a legsebb kint!"
Magyarok, 1943. VIII. 12-én

— de tarts!

Heistler

Idén nyaraltam a lanyegylettel először. Na-
gyon jól éretem magamat. Ez az emlékek soha
felejtem el. Minden este vacsora után össeültünk
és énekeltünk Mária néni pedig gitáron kísért.
Vesszet mondtunk. Mikor már nagyon álmos
vált voltunk akkor beventünk és Mária néni
gitárral dallalott. A magyarsági estés a leg-
jobb emlékeim közé tartoznak, melyet soha
az életem el nem felejtök.

serelellet jegyére

Magyarsági
1943. VIII. 12-én

Tagliaberi Julia

Magyarkeuton 1943
augusztusában.

Ebben az évben is megtartottuk magyar-
keuti nyaralásunkat. Olyan jól éreztük magunkat,
hogy 3 nappal meghosszabbítottuk ottléteinket. Felejt-
hettelenek azok a vendés esték, amikor Mária né-
mi gitározott, mi énekelgettünk, s verseket mond-
tunk.

Többször mentünk kirándulni, legtöbbször a
gyönyörű vidéket barátságosul be, de egyszer nagyon
kirándulást keltünk Székelyföldre.

Egyre vasárnap vendégeink voltak, meg-
pedig elég szép számmal. Ők is jól érezték ma-
gukat körünkben.

Három biciklire volt, s utánpótlás bi-
cikli-órákat tartottunk. Legtöbben megtanultak
biciklizni. Nőgyárványok majdnem minden
nap bejártunk szintén kerékpárral.

Sajnos, nagyon hamar elszel és a bot-
dog 10 nap, s elkeresett a hársautasán ideje.
Bizony, megváltant a hajón utasok száma.
mi, a vadadályat is belemasadtunk arról a
hangulatok utasáról.

(Vadadály)

Egyenlőség a frizurában.

meg-
rapo-
sodtat
a to-
jások.

1-2-3-4

Trágya közt kaszafélé.

Síles az út, keskeny pálya.

A kiadó's pléd után jöt tess a fogócska.

A két vadaly.

maria néni és a kíséret.

munkában a kerelő.

masi, mint tanulo.

Fabilis helysetben.

basamapi vëndëqintëel.

Fényképezés fényképezővel.

Sajnos, háza kell menni.

Élső össejövöklinke 1943-44 éven.

En idén nagyon megkísér. kezdtek meg vasár-
napon össejövöklinkeket. I bizony mindnyájunknak na-
gyon hiányzott már az a kedves, meghitt együttlét, amelyben
ilgunket nézünk van. -

En az össejövök 1943. november 7 én volt. Össejövök-
klinke sorrendje: énekli, ima, bibliaolvasás, majd az új-
lagokat idéztük. megbeszéltek a jövőössejövökelt, a-
mikor is savasüvevényben. Elhatároztuk, hogy kezdjük, ha
valaki omi jó könyvet olvas, mindig ismertelni fogja, mert
ennek mindenképpen igen jó hasznát veheti. - Ezután chória
némi kijelölte, a következő alkalomra megtanulandó
egyháziéneket.

En most kivételként az igazalmas rix: a tisztakar
választás:

Állomány: továbbra is drátka Ervike, aki jelenleg
beteg, de némielint is kerjünk a jó Isten, hogy mielőbb vissza-
jöjjönök közeink, hisz az nagyon szeretettel várjuk. - Tiszkar:
Hilgachin Irmán maradt, Könyvtáros: Kiss drátka. Jégysző:
Gimnázium Ervike, helyettes: Hérczegh Julia. Kertáros: Cholnár
Irmán, helyettes: Erbán Ilonka.

Majd egyhangúlag elhatároztuk, hogy aki kére
korena vissza a: könyvtári könyveinket, az büntetésből
minden hét után 20 fillért fizet.

Ezután chória némi feladta a kérdést: „Ki mivel
szerepel előadást hallgatni” gondolkodunk rajta. Mi
szerepel nagyon örömmel és némi eléget ennek a kérdésnek, hiszen
megint alkalom van arra, hogy ismeretünk bővíthetünk,
hogy közeinket felkészít közeink.

Sok érdekes, oktatás elsősorban a népművelés-
működés, hanem a mindenképpen közönségszolgálat, vidáman
bizonyosunk egymástól, várva a következő összejövetelünkhöz.
Gimnáziumunk

Karácsony 1943.

Imádkoztunk. Maria néni szavai meghatóak,
s most éreztük csak igazán, hogy testvérek vagyunk, egy-
másért igazán szerető testvérek. Erillego, ragyogó szemmel
néztünk egymásra az ima végén, a biblia szavai lel-
kiünkig hatoltak. Felkeser, feli szívvel prekelük a
mennyei az angyal - t. gondolataink meg az el-
hangzottaikon járta. A sok kis testvére arra gon-
dolt, hogy milyen jó is egymást szeretni, milyen jó
máskor adni, s milyen jó igaz együtt lenni csak
a szent ünnepen. Harmadik lelek prekel, harmad-
ket szív dobogott egy útszélben. Váran pszümbe jutot-
tak hiányzó testvéreink, köztük hálka Bössi is, aki
már olyan régen lelé, s mindnyájunk lelkéből egy-
egy szókat hallt fel, a mindenhatóhoz. Ebben a so-
hajban az ő gyógyulását kértük. Gondolataink meg
mászott is felszálta. Repültek hegyeken s síkságokon
át, messze Országra, magat testvéreinkhez. Bajon
az ő karácsonyuk milyen lehet? Van-e idejük arra,
hogy legalább egy halk szókat mondjanak a szent
szón, s lelkük karácsonyán, s együtt örüljön az
ötthoniakkal?

"Sietve menve lársátok" - hangzottaik az utolsó
hangok. Felnéztünk Maria nénihez, s az ő szeméből
áradó sok-sok szeretet átmelegítette a mi szívünket.

is, és szemünkben ez a szeretet visszatükröződött. Szegalmas percek következtek. Most osztotta ki Maria néni az ajándékokat. Itt kis karácsonyi ajándékai vidáman piszlogtak, mintha de is örültek volna a sok-sok ajándékának, amelyek alatta pihentek. Minden ajándék be volt csomagolva, s a halvány ajándékfehér meg fildoslatosabbá tette az egész. Mindentüi este, haor mikor osztja ma Maria néni őt. Boldogan csomagoltuk ki a kis csomagokat, de legjobban Maria néni ajándékának, a fényképalbumnak örültünk. Ueni volt a legkevesebb, mert neki hármincket ilyen ajándékot kellett készítenie. Heq-ségül Erica néni ajándékát osztottuk ki. Szegán kedves, hogy minden pöben megemlékszik a lányokról, pöt az idén személyesen is résztvet kis ünnepe-ségünkön. Sok új tárgyunk is velünk föltötte ez a kedves este, sok régi, de pmaradt tárgyunk - vagy asszony pöt mama tárgyunk is velünk volt, akik ot-honhagyták inkább kisgyemekeiket, csak hogy ide el-jöhessenek. Olyan jó volt látni, hogy mindentüi örül. Itt kis festészek össe-össemoshogotak, s ha nagy ket-deszgetések árán rájöttek, hogy egy-egy ajándékot ki-től kaptak, össe-össesoklodotak. Tö volt miszi Maria néni határtalan örömet, amikor egy székre felalva bontotta ki saját ajándékait, s úgy, de úgy örült!

Itt gyönyörű ünnepe - rajnos - kamasz vegetert.

Itt lányok bicsizushodtak. Itt mamák s az asszonyd hazamentek, hiszen hívják őket a csaszgó csöppsegek, a szeretö ferjek, s mi, lányok sokan otmaradtunk táncolni. Itt vesztéssel együtt rendeztünk egy kis tanmenulatságot annak öröme, hogy van saját, vagyis közös grammofoond rádióunk, melyet ez al-

halommal adalataim meg előzőt. Bent-Jóhán Sándor
fisztelelés ut mondott nagyon szép bevezető beszédet, s
legelőzőt a himnuszot járólakul el az új grammato-
non. Ezután megkezdődött a tánc. Buffet is volt, melyet
a lánykór hozott össze. Nagyon jól mulattunk. Igazán
kellemes s hangulatos napot töltöttünk itt el, s re-
méljük, hogy meg sok-sok ilyen kedves karácsonyt s
Tanmulatnapot tölthetünk el így, együtt.

4.4.

Hadady Vera
This Joseph

74

in
7-11

